கல்கி

உங்கள் உடலுக்குத் தேவை 23 ஊட்டச் சத்துக்கள்
பாலில் உள்ளவை 9
காம்ப்ளான் 23 சத்துக்களும் கொண்டது
Complan
காம்ப்ளான் — முழுமையான உணவு
சத்துப் பற்றாக்குறைகளிலிருந்து உங்களைப் பாதுகாக்கிறது

சௌமிய, தை 12 — 1970, ஜனவரி 25

கல்கி

பொருளடக்கம்

நமது ஜனநாயகம்	[illegible]	— 3
ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்	...	— 5
[illegible] !	அ. இராமதுரை	— 7
பொன்னியின் செல்வன்	அமரர் கல்கி	— 9
உலா வரும் நிலாக்கள்!	ஏ. ஆர். ராஜாமணி	— 11
ரகுபதி ராகவ	தமிழாக்கம்: ராஜாஜி	— 19
[illegible] டெஸ்ட் கிரிக்கெட்!	பட்டினத்தார்	— 20
ராமாயணம்	ராஜாஜி	— 23
[illegible]	கி. முத்துகிருஷ்ணன்	— 26
[illegible] தேடி...	[illegible]	— 28
[illegible] ராட்டினம்	எஸ். [illegible]	— 29
[illegible] ...	[illegible]	— 35
சாருலதா	கி. ராஜேந்திரன்	— 37
நகரும் நிழலும்	ஸ்ரீ. எஸ். பாலகிருஷ்ணன்	— 46
[illegible]...	[illegible]	— 54
படித்துப் பாருங்கள்!	...	— 61
பிரார்த்தனை	கோமகன்	— 62
பரிசு	ப. மு. [illegible]	— 70
வட்டமேஜை	...	— 73

[illegible]

குமாரி லலிதாவின் பரதநாட்டிய அரங்கேற்றம்

[illegible]

[illegible]

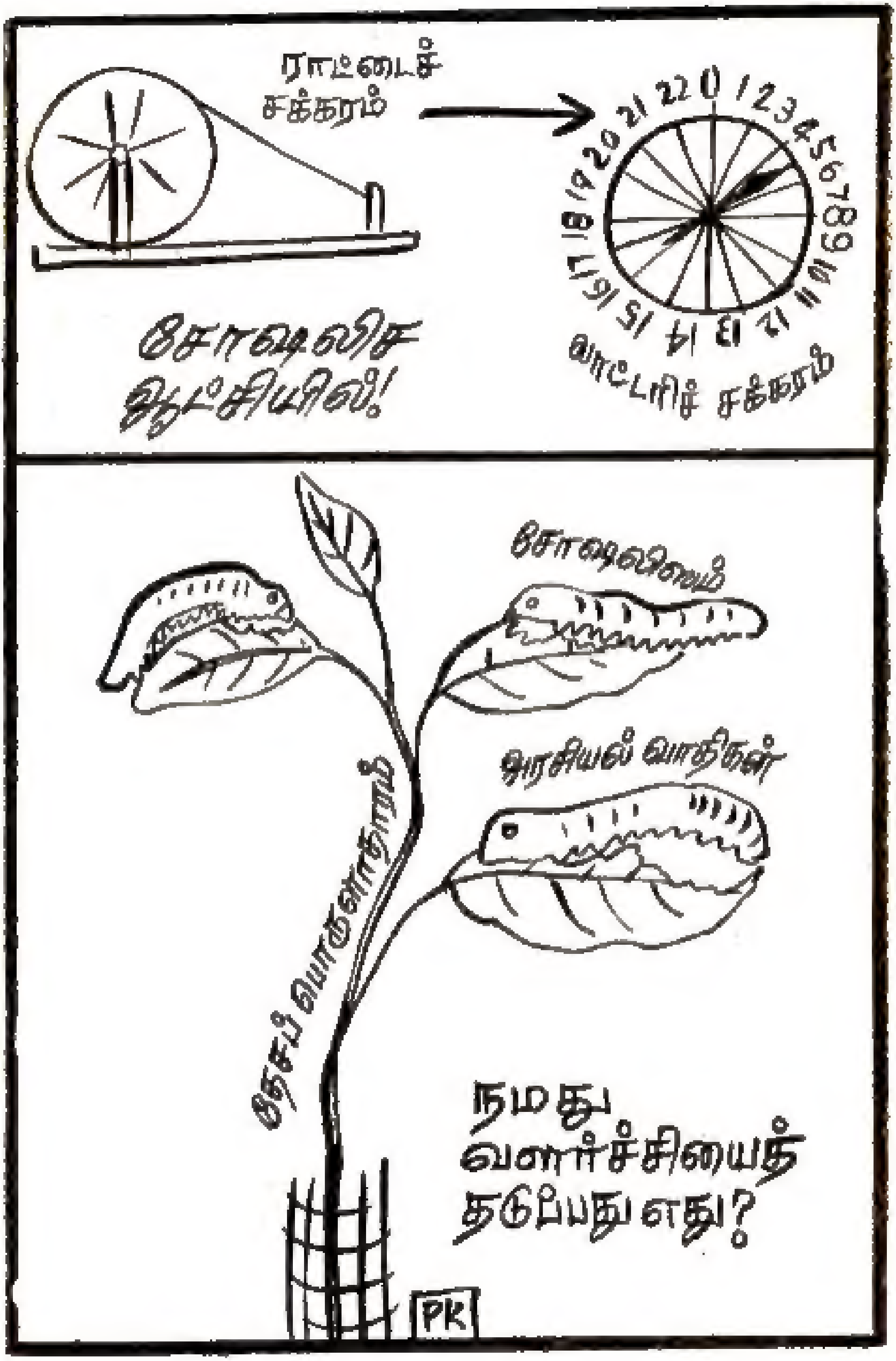
ராட்டைச் சக்கரம்
22 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21
வாட்டரிச் சக்கரம்
சோஷலிச ஆட்சியில்!
சோஷலிஸம்
அரசியல் வாதிகள்
தேசப் பொருளாதாரம்
நமது வளர்ச்சியைத் தடுப்பது எது?
PK

தமிழ்த்திருநாடு தன்னைப் பெற்ற
தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா — பாரதியார்

மலர் 29 ❁ இதழ் 26

நமது ஜனநாயகம்

லாட்டரி டிக்கெட் வாங்கியவர் மிகப் பெரிய தொகையைப் பரிசாக "சம்பாதித்தார்" என்று வெளியாகும் ஒவ்வோர் அறிவிப்பும் மக்களது சூதாட்டப் பிரியை வளர்ப்பதாக இருக்கிறது. சோஷலிஸத்தைப் பற்றிய பேச்சு நிறைய மக்கள் காதில் விழுகிறது. ஆனால் அதே சமயம் லாட்டரியால் புதிதாக உண்டாக்கப்படும் பெரிய சொத்துக்கு உடையவர்களாக ஆவதில் அவர்களுக்கு அக்கறை உண்டாக்கப்படுகிறது. முடிந்தால் வேலை செய்யாமலேயே பெரிய சொத்து கிடைக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்புகின்றனர். மாநில சர்க்கார்கள் ஆசை காட்டி இந்தச் சூதாட்டத்தில் ஈடுபடுமாறு கோடிக்கணக்கான மக்களை ஈர்க்கிறார்கள். இந்தச் சூதாட்டத்துக்குப் பிரதம மந்திரி பேசாமல் ஊக்கமளித்து வருகிறார். இதற்கிடையே, "உழைத்துச் சம்பாதியுங்கள்" என்று ஒரு புதிய கோஷத்தையும் அவர் எழுப்புகிறார். இப்படிச் செய்வது எவ்வளவு வேடிக்கையாக இருக்கிறது! மேல் அந்தஸ்தில் நாணயமில்லாத அரசியல் நடத்தை. கீழ்மட்டத்தில் சொல்வதை யெல்லாம் நம்புகிறவர்களாக மக்கள் இருக்கும் சோகநிலை—இதுவே நமது ஜனநாயகம்.

சந்தேகத்துக்கு இடமான நண்பர்களின் தயவில் அதிக நம்பிக்கை வைக்கக் கூடாது என்பது புதிய அறிவுரை அல்ல. இது மெய்ப்பிக்கப்பட்ட மிகப் புராதனமான கோட்பாடு. இன்றைக்கு இது முற்றிலும் பொருத்தமானது. திரு பிராங்க் மொரேஸ் வெளியிட்டுள்ள கீழ்க்கண்ட கருத்துக்கள் கவனத்துக்கு உரியவை:

> "பிரதமர் ஒரு விஷயத்தைத் தெரிந்தறிய வேண்டும். அதிகாரத்துக்காக அவருடன் போட்டியிடுபவர்கள் எதிர்த் தரப்பிலுள்ள காங்கிரஸில்தான் இருக்கிறார்கள் என்று அவர் கருதலாகாது. அவரது சொந்தச் சுற்று வட்டங்களிலேயே அப்போர்ப்பட்டவர்களை நிறையக் காணலாம். அவரது மிக அபாயகரமான போட்டியாளர் அவரது தரப்பிலேயே இருக்கின்றனர். ஓர் அடிப்படையான தவறைப் பிரதமர் இழைக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அத்தகைய தவறை அவர் இழைத்தால், உடனே அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அவரைக் கீழே தள்ளிவிட அவர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். கண்ணுக்குத் தெரியும் பகைவர்கள் அவருக்கு எதிரே இருக்கின்றனர். அதிதீவிர நடவடிக்கை போல் தமக்குத் துணை புரியக்கூடியது வேறு எதுவும் இல்லை என்பதை அவர்கள் அறிவர். நேற்று பாங்குகளை அரசுடைமையாக்கி விட்டார்கள். அடுத்துப் பொது இன்ஷ்யூரன்ஸ் அரசு உடைமையாகப் போகிறதாம். அதையடுத்து மன்னர்களை ஒழித்துக் கட்டுவது, நகர்ப்புற வருமானங்களுக்கு உச்சவரம்பு. இறுதியாகச் சொத்துரிமை மீது கைவைப்பது இப்படியாக நடக்குமாம்! பிரதமரின் இடதுசாரி சகாக்கள் இவற்றை யெல்லாம் தமது சொந்த நோக்கங்களுக்காக வற்புறுத்துகிறார்கள். இக்கொள்கைகளைத் தமதாக்கிக் கொள்வதன் மூலம் பிரதமர் தமக்குத் தாமே மரண ஓலை எழுதிக் கொள்கிறார்."

கம்யூனிஸம் நடத்தும் போராட்டம் லட்சியத்துக்கும் மனித இயல்புக்குமிடையே நடைபெறும் போராட்டமாகும். மனித சுபாவம் தனி நபர்கள் மூலம் செயல்படுகிறது. ஒரு சமுதாயத்தை அது ஊக்கவேண்டுமாயின் அத்தகைய சமுதாயம் சிறியதாக இருக்க வேண்டும்; ஒரு தலைவனின் ஆதிக்கத்துக்கு முழு அளவில் அது கட்டுப்பட்டு நடந்து கொள்வதாய் இருக்க வேண்டும். அந்நிலையில்தான் அது ஒரு தனி நபரின் தன்மையை அடைகிறது. லட்சியத்துக்கும் இயற்கையான நியதிகளுக்கும் நடைபெறுகின்ற போராட்டத்தில் இறுதி வெற்றி இயற்கை நியதி

சுருக்குத்தான். கம்யூனிஸப் பரிட்சைகள் நடைபெறும் எல்லாத் தேசங்களின் அனுபவமும் இதுவே. இந்தப் போராட்டம் நீடித்து நடைபெறுவதாக இருக்கலாம். ஆனால் வெற்றி என்னவோ இலட்சியத்துக்குத்தான். மனித சுபாவத்துக்கு மதிப்புக் கொடுத்து அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் எந்த ஆட்சியும் வெற்றி பெற முடியாது. நிர்ப்பந்தம் செய்து, மிடிமையைப் பரப்பி வெற்றி காணலாம் என்று நினைப்பது வெறும் பிரமையே.

மாஜி மன்னர்களுக்கு ராஜ மானியம் தருவது 'காலத்துக்கு ஒவ்வாதது' என்று கூறுகிறார் திரு சவான். இந்த மானியங்கள் புனிதமான வாக்குறுதிகளின் அடிப்படையில் தரப்படுபவை. அவர்களுடைய பிரதேசங்களை எடுத்துக் கொண்ட போது இந்த வாக்குறுதிகள் அளிக்கப்பட்டன. இதன் மூலம் ஏற்படும் வருடச் செலவு சுமார் நான்கு கோடி ரூபாய். இந்துஸ்தான் ஸ்டீல் என்ற ஒரே ஒரு அரசாங்க தொழிலின் மூலம் தேசத்துக்கு வருடா வருடம் ஏற்படும் நஷ்டம் சுமார் நாற்பது கோடி. ராஜமானியம் அதில் பத்தில் ஒரு பங்குகூட இல்லை. இதைப் பற்றி நான் நிறைய எழுதியாகி விட்டது. சொன்னதையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. அப்படிச் சொன்னால் அது போரடித்துவிடும்; அதன் முக்கியத்துவமும் குறைந்துவிடும். திரு பிராங்க் மொரேஸ் இதையே சுருக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார். அவர் கூறுகிறார்: ''இந்திய சர்க்கார் சட்டத்தின் கோட்பாடுகளுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்டது என்று ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி நினைக்கக் கூடும். ஆனால் தர்ம நியாயத்தை மதிக்காத நேர்மைக்கு அது சிரம் வேண்டிய அவசியமிருக்கிறதா?''

ஸ்ரீமதி இந்திரா காந்தி இழைத்த தவறுகள் மறக்க முடியாதவை. அதற்குக் காரணமாக இப்போதைய பார்லிமெண்டில் உள்ள பெரும்பான்மையினர், எது நியாயம், எது அநியாயம் என்ற உணர்வு அற்றவர்களாகி விட்டனர். ஒரு காலத்தில் நியாய அநியாய உணர்வு அவர்களைச் சிந்திக்கச் செய்தது. திரு சவான் சொல்வது எதைப்பற்றியாலும் வாக்கு மீறாமல் இருக்க வேண்டும் என்ற மதிப்புள்ள நியதியே இன்றைய நிலைக்கு ஒவ்வாததாகி விடுகிறது.

மேலும், நெருக்கடியான காலத்தில் மன்னர்களைக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி பதவியிலிருந்து விரட்டிய போது அளிக்கப்பட்ட வாக்குறுதியை நிர்வாகத்தின் பேரால் அடிபட்டுப் போகவில்லை. அந்தப் பழைய உடன்பாட்டையும் புறக்கணிக்காமல் அரசு மதித்ததை இந்திய சர்க்காரின் செகரிடேரியட், ஸ்ரீ சவானுக்கு எடுத்துக் காட்ட வேண்டும்.

பரம்பரையான வியாபாரிகளை விலக்கி விட்டு, தானே வியாபாரம் செய்யும் அரசு விரைவில் திவாலாகி விடும் என்பது ஒரு குஜராத்திய பழமொழி. மற்றொரு புது மொழியையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். வாக்குறுதிகளை மீறி அரசியல் சாஸனத்தின் மூலம் காக்கப்படும் புனிதமான பொறுப்புக்களை நிராகரிக்கின்ற ஓர் அரசு, நாகரிக நாடுகளின் ஜாபிதாவில் இடம் பெறுவது மறைந்து விடும். நீதியற்ற செயல்களில் இறங்கும் சித்தாந்தங்களை வரம்போடும் அதிர்ஷ்டத்துடனும், அதிருப்தியாகக் கொள்ள வேண்டும்.

(''ஸ்வராஜ்யா''வில் ராஜாஜி எழுதியது.)

தொழிற் கட்சித் தலைவர் சொல்கிறார்

சோஷலிஸத்திலும் தொழிலாளர் நலனிலும் அக்கறை கொண்டுள்ள கட்சி பிரிட்டிஷ் தொழிற் கட்சி. தொழிற்சங்கங்களின் ஆதரவுடன் பதவிக்கு வந்துள்ள கட்சி.

பிரிட்டிஷ் தொழிலாளர் நலன் அமைச்சர் ஸ்ரீமதி பார்பரா காஸில். தொழிலாளர்கள் ஒரு வரம்பற்ற வகையில் ஊதிய உயர்வு கோருவதைக் கண்டித்தார். அத்துடன், ''எந்த முட்டாளும், தொழிலாளர் பெறும் பண ஊதியத்தை உயர்த்தி விடலாம். ஆனால் உண்மையான ஊதியத்தை உயர்த்தி விட முடியாது. அது மிகவும் சிக்கலான விஷயம்!'' என்று கூறினார். ''உண்மையான ஊதியம்'' என்பது பணத்தால் பெறக் கூடிய பொருள்களைக் குறிக்கிறது. ''கார்த் தொழிற்சாலைகள் ஊதிய உயர்வு அளித்தால் ஆரம்பத்தில் எந்தக் கட்ட நிலையில் இருந்தோமோ அந்த நிலைக்கே வெகுசீக்கிரம் திரும்பப் போய் விடுவோம்!'' என்று எச்சரித்தார். அவரைத் தொடர்ந்து பேசிய பிரிட்டிஷ் பிரதமர் வில்ஸன் இன்னும் சற்று விளக்கமாகக் கூறினார்:

''ஒவ்வொருவரும் இன்றுள்ள விலைவாசிகள் அப்படியே நிலைத்திருக்கும் என்று எண்ணிக் கொண்டு ஊதிய உயர்வு கோருகிறார்கள். ஒருவனுக்கு ஊதியம் உயர்த்தினால், அது அடுத்தவனுக்கு விலைவாசியை உயர்த்திவிடுகிறது'' என்று தெளிவுபடுத்தினார்.

இதைத்தான் சுதந்திரக்கட்சி ஆரம்ப முதல் சொல்லி வருகிறது.

பிரிட்டனின் தொழிற் கட்சித் தலைவர்கள், வில்ஸனும், பார்பரா காஸிலும் அடிப்படைப் பொருளாதார உண்மையை உணர்ந்து நடந்து வருகிறார்கள். இந்தியாவிலும் அத்தகைய நிலைமை ஏற்பட வேண்டும்.

அப்போதுதான் விலைவாசிகள் ஒரு நிலையில் இருக்கும். தொழிற்சங்கங்களில் இல்லாத கோடிக்கணக்கான பாமர மக்கள் திடீர் திடீர் என்று விலைவாசி ஏற்றத்தால் பாதிக்கப் படாமல் இருப்பார்கள்.

இந்தப் பொருளாதார உண்மைகளைப் புரிந்து கொண்டால்தான் வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படும் நமது பொருள்களைக் குறைந்த விலைக்கு விற்க முடியும். வெளிநாட்டு மார்க்கெட்டுகள் விலைவாசிப் போட்டியைச் சமாளித்து, நமக்கு மிக அவசியத் தேவையான அந்நியச் செலாவணியைச் சம்பாதிக்க முடியும்.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

''சர்க்காரின் நிர்வாக இயந்திரம் நடுநிலைமை வகிக்கும் கொள்கை இன்றைய இந்தியாவின் நிலைமைக்குப் பொருத்தமானதல்ல என்று ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் பம்பாயில் சமீபத்தில் நடைபெற்ற அவரது கட்சிக் கூட்டத்தில் கூறியிருக்கிறார். (தேர்தல்களால் பாதிக்கப்படாமல்) நிரந்தரமாகப் பணி புரியும் அரசாங்க அதிகாரிகள் கட்சி அரசியலைப் புகுத்துவதற்கும் பொதுப்படையாக ஒரு போராட்டம் தொடங்க இது ஒரு முன்னோடியாக இருக்கலாம் என்று பொறுப்புள்ள வட்டாரங்கள் பயந்து மெய்யாகவே வருவதாகத் தோன்றுகிறது''— இவ்வாறு ''தந்தி'' கூறுகிறது. இந்தியாவின் அரசாங்க அதிகாரத்தை அரசியல் கட்சிச் சார்புடையதாக்குவது விபரீதமானதுமேயன்றி, சீர்திருத்தமாகாது. பக்குவம் அடையாத, யோசனையில்லாத அரசியல்வாதிகள் என்ன சொன்னாலும் சரி, இது தவறு. சுதந்திரத்திலே மிக நீண்ட காலமாக ஜனநாயகத்தைப் பின்பற்றி வரும் பிரிட்டனில், எந்தக் கட்சி அதிகாரத்திலிருந்தாலும், கட்சிச் சார்பில்லாத நிர்வாக இயந்திரம் நிரந்தரமாகப் பணி புரிந்து வந்திருக்கிறது. அந்த நீண்ட அனுபவத்தின் அடிப்படையிலேயே இந்தியாவில் நிர்வாக இயந்திரம் அமைக்கப்பட்டது. இப்போது அதற்கு நேர் விரோதமான போக்கு கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

★

பிரிட்டனோ அமெரிக்காவோ பாகிஸ்தானுக்கு எதிராக இந்தியாவுக்கு உதவி செய்யும் என்று நம்மில் அநேகர்கூட எண்ணவில்லை. ஆனால் ருஷியா மட்டும் நாம் கேட்டு பெறாத கொள்கையைச் சாமர்த்தியமாகக் கடைப்பிடிக்கும் வரையில் நம் தரப்பில் உதவும் என்று ஒரு தப்பான நம்பிக்கை வேரூன்றி வந்தது. ஆழ்ந்து தெளிந்த சிந்தையுடன் பார்த்திருந்தால் இது காரிய சாத்தியமில்லாத நம்பிக்கை என்று புரிந்திருக்கும். அந்நிய வல்லரசுகள் யாவுமே தங்களது ஆதாயத்தைக் கருதுபவைதாம். தங்கள் நலனைப் பாதிக்கக் கூடிய விதத்தில் ஏற்படக் கூடிய உலகப் பூசல்களைத் தவிர்க்கவே வல்லரசுகள் விரும்புகின்றன.

இப்போது ருஷியாவிலிருந்து நமக்கு வந்துள்ள நல்லுரை, நாம் பாகிஸ்தானுடன் நல்லெண்ணத்துடன் சமாதானமாக வாழ்ந்து டாஷ்கெண்ட் பிரகடனத்தைப் பற்றி ஒழுக முயற்சி எடுக்க வேண்டும் எனக் கூறியுள்ளது. ''உலகப் பூசலைத் தவிர்க்க'' இவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்று ருஷியா கூறுகிறது. அதோடு நம்மைத் தினமாரும் நிலையிலிருந்து காக்கும் கொள்ளவும் இந்த முயற்சி தேவை என்று நான் கூறுகிறேன். என் ஆலோசனை விநோதமாம். ஆனால் இப்போது ருஷியாதான் நிலவி விதித்திருக்கிறது. வருமான வித்தானம் வகிக்கிறது என்பதைப் பார்க்குமிடத்து, அதன் யோசனைக்கேனும் மரியாதை காட்டப்படும் என்று நம்ப இடமுண்டு.

'' (இந்தியா, பாகிஸ்தான் ஆகிய) இரு நாடுகளையும் சோவியத் யூனியன் நண்பர்களாகக் கருதுகிறது. இவ்விரு நாடுகளிலும் இருந்தின் பூசல் இனி விரிவதில் மூண்டிருக்கும் சக்திகளைப் பற்றி சோவியத் யூனியன் எச்சரிக்கை விடுத்திருக்கிறது'' என்று ருஷியாவின் அதிகார பூர்வமான 'இஸ்வெஸ்தியா' பத்திரிகை குறிக்கிறது.

காஷ்மீரத்தைக் குறித்த என்னுடைய யோசனையை ஏற்பது அறிவுக்கும் பொருத்தமானது. அதுவே காரிய சாத்தியமும் ஆகும். என்றாலும் இந்தியா அதை எவ்வளவு காலம் பிடிக்குமோ, அறியேன். ஆனால் இந்த உணர்வு ஏற்படும் வரையில் ருஷியாவோ அமெரிக்காவோ கூறும் யோசனைகள் வெறும் வார்த்தைகளாக இருப்பதன்றி, பயன் தரும் தரா என்றே அஞ்சுகிறேன்.

பம்பாயிலுள்ள ஸ்ரீ குருவாயூரப்பன் பக்த சமாஜத்தின் கலை, தெய்வீகக் கட்டிட நிதிக்காக

சங்கீத கச்சேரி

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி — பாட்டு

ஸ்ரீ வி. வி. சுப்பிரமணியம் — வயலின்
ஸ்ரீ டி. கே. மூர்த்தி — மிருதங்கம்
ஸ்ரீ வி. நாகராஜன் — கஞ்சிரா
ஸ்ரீ டி. எச். விநாயக்ராம் — கடம்

24-1-70 சனிக்கிழமை மாலை 6-30 மணிக்கு

பம்பாய் ஷண்முகானந்த சபா ஹாலில்

டிக்கெட்: ரூ. 100, ரூ. 50, ரூ. 20, ரூ. 10, ரூ. 5, ரூ. 3

பாரகன்
பிரபாத்
சரஸ்வதி
தங்கம் மற்றும்
தென்னகமெங்கும்
E.V.R.
பிக்சர்ஸின்
ஏன்?
'உன்னத
குடும்பச்சித்திரம்'
டைரக்ஷன்
ராமண்ணா
தயாரிப்பு
E.V.ராஜன்
MARS-

உலகிலேயே மிகவும் பயங்கரமான, வேடிக்கையான, கொடுமையான, வைத்தியக்காரத்தனமான, நீண்ட பந்தயம் பிரான்ஸ் நாட்டில் புகழ்பெற்ற 'டூர் டி பிரான்ஸ்' என்ற சைக்கிள் ஓட்டும் பந்தயம்தான்! இதனை 'டூர்' என்று சுருக்கமாக அழைக்கிறார்கள்.

இருபத்து நான்கு நாட்கள் நடைபெறும் இந்த டூர் சைக்கிள் பந்தயம். 1959ம் ஆண்டின் 'டூர்' பந்தயம் ஜூன் 25ம் நாளன்று ஜெர்மானிய எல்லையிலுள்ள மல்ஹௌஸ் என்ற நகரில் தொடங்கி இருபது மலைகளையும் இருபத்திரண்டு பெரு நகரங்களையும் ஆறியைத்துறைக் கடந்து 2804 மைல்களைத் தாண்டி ஜூலை மாதம் 18ம் நாளன்று பாரிஸ் பெரு நகரில் முடிந்தது!

லட்சோப லட்சம் பிரஞ்சுக்காரர்கள் ஆச்சரியத்துடன் பார்க்கும் இப்பந்தயம், 1903ஆம் ஆண்டில் பிறந்தது. "ஆட்டோ" என்ற பிரஞ்சு நாளிதழ் தனது விற்பனையைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்காக இந்தப் பந்தயத்தைத் தொடங்கியது. ஆயிரக்கணக்கான பந்தயங்களில் இதுவும் ஒன்று என "ஆட்டோ" ஆசிரியர்களாலேயே கருதப்பட்ட டூரின் முதல் பந்தயத்தில் மாரிஸ் காரின் என்பவர் வெற்றி பெற்றார். அவர் கடந்த தூரம் 1500 மைல்கள். அவர் தொழில் புகைப் போக்கிகளை சுத்தம் செய்வது.

மாரிஸ் காரின் பெற்ற மகத்தான வெற்றி பிரான்ஸ் நாட்டில் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியது. 'ஆட்டோ' நாள் இதழின் விற்பனை ஆயிரக்கணக்கில் அதிகரித்தது. இதைக் கண்ட "ஆட்டோ" ஆசிரியர்கள் ஆண்டுதோறும் டூரை நடத்த முடிவு செய்தனர்.

'டூர்' பந்தயத்தை நிகழ்த்துவதே ஒரு கலையாகக் கருதப்படுகிறது. ஆண்டுதோறும் பிப்ரவரி மாதமே அவ்வாண்டு 'டூ'ருக்கான திட்டங்கள் தீட்டப்படுகின்றன. பந்தய தூரம், போட்டியிடும் சைக்கிள் ஓட்டிகளின் எண்ணிக்கை, அவர்கள் கடக்கக்கூடிய நகரங்கள், அவர்கள் இரவு நேரங்களில் தங்கக் கூடிய நகரங்கள், அந்த நகரங்களிலுள்ள ஹோட்டல்களின் எண்ணிக்கை, ஒவ்வொரு 'டூர்' நகரத்தில் நுழைந்தவுடன், அந்த நகரக் கூட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்தத் தேவையான காவலர்களின் எண்ணிக்கை ஆகிய இன்னோரன்ன இன்றியமையாத புள்ளி விவரங்கள் முதலில் சேகரிக்கப்படுகின்றன. டூர் பந்தயத்தில் கலந்துகொள்ளும் சைக்கிள் வீரர்கள் கடக்கும் ஒவ்வொரு நகரமும் அப்பந்தயத்தால் தனிச் சிறப்பு பெறுவதால் அப்படிக் கடக்கப்பட விரும்பும் நகரங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் கட்ட வேண்டும், கப்பம் போல். அது மட்டுமல்ல; அவை மொத்தத்தில் ஆயிரம் படுக்கை அறைகள் நிறைந்த பல ஹோட்டல்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். பந்தய வீரர்கள் தங்குவதற்கு எல்லா வசதிகளையும் செய்து தர வேண்டும். இப்படியெல்லாம் நிபந்தனைகள் உண்டு.

ஒரு 'டூர்' நடத்தத் திட்டமிட்டதும் ஐம்பது லட்ச ரூபாய் ஆண்டுதோறும் செலவிடப்படுகிறது. இதில் சரி பாதியை "டூர்" பந்தயத்தை விளம்பரமாக உபயோகிக்கும் நிறுவனங்கள் தந்து விடுகின்றன. மற்ற இரண்டு லட்சம் ரூபாய் செலவை 'ஆட்டோ' நாளிதழ் ஏற்றுக் கொள்கிறது.

டூர் பந்தயத்தில் மொத்தம் பன்னிரண்டு அணிகள் கலந்து கொள்கின்றன. ஒவ்வோர் அணியிலும் பன்னிரண்டு சைக்கிள் வீரர்கள். ஒவ்வோர் அணிக்கும் காவலாக மூன்று மோட்டார் வண்டிகள், ஒரு 'டிரக்' வண்டி, ஒரு குதிரை வண்டி, மூன்று சைக்கிள் ஓட்டும் திறமையைக் கற்பிக்கும் வல்லுநர்கள், மூன்று டாக்டர்கள், மூன்று சைக்கிள் பழுது பார்ப்பவர்கள் உண்டு. அநேகமாக சைக்கிளின் எடை இருபது பவுண்டு. சைக்கிள் டயரின் அகலம் ஒரு கட்டை விரலின் அகலத்துக்குச் சமமானது.

'டூர்' பந்தய வீரர்கள் ஒரு நகரத்துக்குள் நுழையும்போது அந்த நகரமே அல்லோல கல்லோலப்படுகிறது. அந்த நகரில் உள்ள பள்ளிக்கூடங்கள், கல்லூரிகள், அலுவலகங்கள் அனைத்துக்கும் அன்று விடுமுறை. கடைகளும் மூடப்பட்டு நகரமே திருவிழாக் கோலம் பூணுகிறது. நகரமாந்தர் அனைவரும் 'டூர்' செல்லும் பாதையில் இருமருங்கிலும் குழுமியிருப்பார்கள். 'டூர்' வீரர்கள் சைக்கிளின் முன்செல்ல அவர்களின் மோட்டார் வண்டிகள், ஆம்புலன்ஸ் வண்டிகள், மோட்டார் சைக்கிள்களில் பத்திரிகை நிருபர்கள் முதலியோர் அணி அணியாகச் செல்வர். முண்டியடித்துக் கொண்டு காண வரும் ஜன வெள்ளத்தைக் கட்டுப்படுத்தப் பதின்மூன்று ஆயிரம் போலீஸ்காரர்கள் தேவைப்படுகிறார்கள் என்றால் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்!

1914ம் ஆண்டில் நிகழ்ந்த 'டூர்'ல் பால் டூபாக் என்ற வீரர் எல்லோருக்கும் முன்பாக வெகுவேகமாகச் சைக்கிளில் வந்து கொண்டிருந்தபோது சைக்கிள் திடீரென்று இரண்டாக உடைந்து விட்டது. டூபாக்கின் வெற்

றியை விரும்பாத சிலர் வேறு ஏதேனுமாகக் சைக்கிளில் ஓட்டத்தை இரவோடு இரவாக ராவி வைத்திருந்தார்கள். அவர் இருபது ஆறுமுன்ன பள்ளத்தில் ஏறி விழுந்தார்.

1950ம் ஆண்டில் நிகழ்ந்த 'டூர்'ல் பார்ட்டாலி என்ற இத்தாலிய சைக்கிள் வீரர் எல்லோருக்கும் முன்னால் வேகு வேகமாக வந்து கொண்டிருந்த போது வேறு நாட்டார் ஒருவர் வெற்றி பெறுவதைக் காணச் சகியாத சில பிரஞ்சு மக்கள் பார்ட்டாலியை உதைத்தனர்; அவரது சட்டையைக் கிழித்தெறிந்தனர்.

1959ல் சார்லஸ் காவ் என்பவர் சைக்கிளில் ஏறியதுமே 'போத்' என்று கீழே விழுந்தார். அவரது சைக்கிளின் உள்ள அத்தனை திருகாணிகளும் தளர்த்தப்பட்டிருந்தன.

''டூர்'' பந்தயத்தில் மோசடிகள், ஏமாற்று வேலைகள், தகிடுதத்தங்கள் எல்லாம் நடக்கின்றன. இதைப் பிரஞ்சு மக்கள் அவ்வளவாகப் பொருட்படுத்துவதில்லை. யாருக அவர்களும் ஏதாவது வேடிக்கைகளைக் கண்டு விசில் ஊதிக் களிக்கின்றனர்!

– அ. இராமதுரை

அண்ணலின் வாழ்விலே....

மௌனமும் உபவாசமும்

சத்திய தரிசனத்துக்காக அவ்வப்போது உபவாசமும் விரதமும் ஏற்றுக் கொள்ளும் ஓர் அன்பர், காந்தியைச் சந்தித்து உரையாடியதுடன் ஆலயங்களுக்குச் சென்று வழிபடுவதும் உண்டு. அவர் தம்முடைய முயற்சி பற்றிக் காந்திஜிக்குக் கடிதம் எழுதுவார். கடைசியாக அவர், பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் மௌன விரதம் இருக்கத் தீர்மானித்து, தம்முடைய வாயை மெல்லிய கம்பியால் இறுக்கிக் கட்டிக் கொண்டிருந்தார். விரத காலத்தில் கோதுமை மாவை நீரில் பிசைந்து அதை ஒரு வேளை மட்டும் உணவாக எடுத்துக் கொண்டார். உண்ணும் போது, உதடுகளைப் பிணைக்கும் கம்பியை அகற்றி விட்டு, பிறகு கட்டிக் கொள்வார். தம்முடைய புதிய முயற்சி பற்றி அவர் காந்திஜிக்குத் தெரிவித்தார்.

அதற்குக் காந்திஜி அனுப்பிய பதிலின் ஒரு பகுதி வருமாறு: ''பல மாதங்களுக்குப் பிறகு உங்களுடைய கடிதம் பார்த்ததும் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். உண்மையைக் காண்பதற்காக நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டுள்ள முயற்சியை நான் ஏற்கவில்லை. வாயை மூடிக் கட்டிக் கொள்வதால் மௌன விரதத்தில் வெற்றி காண முடியாது. நாக்கைத் துண்டித்துக் கொண்டால் பேசும் ஆற்றல் இழந்து விடலாம். ஆனால் பேசும் ஆற்றலிருந்தும், பயனற்ற சொற்களை விலக்கி விட்டு, மனத்தை அடக்கிப் பழகினால் தான் சாதனை வெற்றிபெறும். நீங்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பது விரதமல்ல. அது 'தாமஸ தபஸ்' என்று இதை விளக்கப்படக் கூறலாம்.

''சுவை வைக்காத உணவை உண்ணும் விரதத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் காய்கனிகளையும் பாலையும் ஏற்கலாம். கோதுமை மாவை நீரில் பிசைந்து உண்பது சாஸ்திரத்துக்கு விரோதமானது. அது உண்ண விருப்பத்துக்கும் ஏற்றதல்ல. நீங்கள் அனுஷ்டிப்பது விரதமல்ல. அது உடலை வருத்திக் கொள்ளும் முயற்சி. இதை விட்டு விடுங்கள். சரி தேர்வு வழி ஆய்ந்து படித்துச் சிந்தனை செய்யுங்கள். இயல்பாக வழிபடுவதே சிறந்தது. நான் சமுதாயத்துக்குச் சேவை செய்வதன் மூலம் இறைவனை வழிபடுகிறேன். என்னுடைய ஒவ்வொரு செயலையும் இறைவன் பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டே செய்கிறேன். நான் கண்களை மூடிக் கொள்வதில்லை. காதுகளையும் வாயையும் பொத்திக் கொள்வதில்லை. வேறு எந்த விதத்திலும் உடலை வருத்திக் கொள்வதில்லை. நான் எதைப் பார்த்தாலும் அவை கடவுளுடைய அழகிய படைப்புக்களாகவே தோன்றும் அளிக்கின்றன. என்னுடைய மனம் எப்போதும் இறைவனைத் தியானித்துக் கொண்டிருப்பதால், தீய சிந்தனைகள் என்னை அணுகுவதில்லை. தியானத்தின் மூலம் துன்பத்துக்கு அப்பாற்பட்ட இன்பத்தை அனுபவிக்கிறேன்.''

எல்லோரும் பொய்யர்கள்

காந்திஜி வங்காளத்தில் சுற்றுப் பயணம் செய்த போது நவாப்கஞ்ச் நகரத்திலுள்ள அறியாத பாபு தேசிய வித்யாலயத்துக்கு விஜயம் செய்தார். மாணவர்களுடன் உரையாடிக் கொண்டிருக்கும் போது, ''நீங்கள் அனைவரும் கதர் அணிந்து கொண்டிருப்பது மகிழ்ச்சி. ஆனால் நீங்கள் எப்போதும் மெய் பேசுகிறீர்களா?'' என்று கேட்டார்.

''ஆம்!'' என்று அனைவரும் குரல் கொடுத்தார்கள்.

''எப்போதாவது பொய் பேசியது உண்டா?'' என்று கேட்டதும், 'ஆம்' என்பதைக் காட்டும் முறையில் இரண்டு மாணவர்கள் உடனே கை உயர்த்தினார்கள். மற்றவர்கள் தயங்கினார்கள். பிறகு ஒவ்வொருவராக அத்தனை பேர்களும் கை உயர்த்தி, தம் தவறு கூறினார்கள். ''நீங்கள் இப்போது மெய் பேசியதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். பொய் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு, எப்போதாவது பொய் பேசுகிறவர்கள் உய்ய வழியுண்டு. எப்போதும் மெய் பேசுகிறவர்களுக்கு இறைவன் துணை நிற்கும். நீங்களும் வாழ்க்கையில் வெற்றி பெற வேண்டும்.'' – ஜே. எஸ். ஜே.

பொன்னியின் செல்வன்

அமரர் கல்கி

பத்தொன்பதாம் அத்தியாயம்

சமய சஞ்சீவி

நம்பியாண்டார் நம்பிக்கு நடந்த உபசாரத்தின்போது பிநாகபாணி அந்தச் சபா மண்டபத்துக்குள் பிரவேசிக்க முடியவில்லை. வாசற்படிக்கு அப்பால் நின்ற கூட்டத்தில் நின்று உள்ளே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். வந்தியத்தேவனுடைய கவனம் வேறு இடத்தில் இருந்தது என்பதை முன்னமே பார்த்தோம். பிநாகபாணியோ வந்தியத்தேவன் முகத்தையே உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்தான். இவ்வளவையும் பார்த்தும் பார்க்காததுபோல் கவனித்துக் கொண்டிருந்தான் இன்னொருவன். அவன்தான் நம் பழைய தோழனாகிய ஆழ்வார்க்கடியான்.

இளவரசர் மதுராந்தகருக்கு நிமித்தம் பார்த்துச் சொல்லி அவர் மனத்தைக் கலக்கி விட்டு வந்தியத்தேவன் அரண்மனைக்கு வெளியில் வந்தான். அங்கே சற்றுத் தூரத்தில் நின்று கொண்டிருந்த வைத்தியர் மகன் அவனை நெருங்கி வந்து, ''அப்பனே! நீ யார்?'' என்று கேட்டான். வந்தியத்தேவன் பிநாகபாணியைப் பார்த்துத் திடுக்கிட்டான். அதை வெளியில் காட்டிக் கொள்ளாமல், ''என்ன கேட்டாய்?'' என்றான்.

''நீ யார் என்று கேட்டேன்.''

''நான் யார் என்று கேட்கிறாய்? எந்த நானைக் கேட்கிறாய்? மண், நீர், தேயு, வாயு, ஆகாசம் என்கிற பஞ்ச பூதங்களினாலான இந்த உடம்பைக் கேட்கிறாயா? இந்த உடம்புக்குள் மறைந்திருக்கும் உயிரைக் கேட்கிறாயா? உயிருக்கு ஆதாரமான ஆத்மாவைக் கேட்கிறாயா? ஆத்மாவுக்கு அடிப்படையான பரமாத்மாவைக் கேட்கிறாயா? அப்பனே! இது என்ன கேள்வி? நீயும் இல்லை; நானும் இல்லை. எல்லாம் இறைவன் மயம்! உலகம் என்பது மாயை. பசு, பதி, பாசத்தின் உண்மையைத் திருநாரையூர் நம்பியைப் போன்ற பெரியோர்களைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்!'' என்று கூறிவிட்டு வந்தியத்தேவன் அரண்மனை வாசலில் நின்ற தன் குதிரை மேல் தாவி ஏறினான். குதிரையைச் சிறிது நேரம் வேகமாகச் செலுத்திய பிறகு வைத்தியர் மகன் தன்னைப் பின்தொடரவில்லை என்று தெரிந்து கொண்டு மெள்ள மெள்ள விட்டுக் கொண்டு போனான்.

ஆனால் வைத்தியர் மகன் அவ்வளவு எளிதில் ஏமாந்து போகிறவனா? அவனுடைய சந்தேகம் இப்போது நிச்சய

மாறி விட்டது. நகர் காவல் அதிகாரியிடம் சென்று செய்தியைத் தெரிவித்தான். அதிகாரி அனுப்பிய இரண்டு காவல் வீரர்களை அழைத்துக் கொண்டு அவனும் ஊரைச் சுற்றி வந்தான். அவன் எதிர்பார்த்தது போலவே வந்தியத்தேவனை ஒரு நாற்சந்தியில் சந்தித்தான்.

"இவன்தான் ஒற்றன்! இவனைச் சிறைப் பிடியுங்கள்!" என்று கூவினான்.

"என்னடா, அப்பா! உனக்குப் பைத்தியமா?" என்றான் வல்லவரையன்.

"யாரைப் பைத்தியமா என்று கேட்கிறாய்? இந்த உடம்பையா, இதற்குள் இருக்கும் உயிரையா.. ஆத்மாவையா, பரமாத்மாவையா? அல்லது பசு, பதி, பாசத்தையா?" என்று உதிர்த்தான் வைத்தியர் மகன் பினாகபாணி.

"நீ இப்பொழுது உளறுவதிலிருந்தே நீ பைத்தியம் என்று தெரிகிறதே?"

"நான் பைத்தியம் இல்லை; உன்னோடு கோடிக்கரைக்கு வந்த வைத்தியன்! காவலர்களே! தஞ்சாவூர்க் கோட்டையிலிருந்து தப்பி இலங்கைக்கு ஓடிய ஒற்றன் இவன்தான்! உடனே இவனைச் சிறைப் பிடியுங்கள்!"

காவலர்கள் வல்லவரையனை நோக்கி நெருங்கினார்கள்.

"ஜாக்கிரதை! இவன் சொல்வதைக் கேட்டுத் தவறு செய்யாதீர்கள்! நான் இளவரசர் மதுராந்தகத் தேவரோடு வந்த நிமித்தக்காரன்!" என்று கூறினான் வந்தியத்தேவன்.

"இல்லை, இல்லை! இவன் பெரும் பொய்யன். இவனை உடனே சிறைப் படுத்துங்கள்!" என்று வைத்தியர் மகன் வாய் விட்டுக் கூவினான்.

இதற்குள் அவர்களைச் சுற்றிலும் ஒரு பெருங்கூட்டம் கூடிவிட்டது. கூட்டத்தில் சிலர் வந்தியத் தேவனுடைய கட்சி பேசினார்கள். சிலர் வைத்தியர் மகனின் கட்சி பேசினார்கள்.

"இவனைப் பார்த்தால் நிமித்தக்காரனாகத் தோன்றவில்லை" என்றான் ஒருவன்.

"ஒற்றனாகவும் தோன்றவில்லையே!" என்றான் இன்னொருவன்.

"நிமித்தக்காரன் இவ்வளவு சிறு பிராயத்தவனாக இருக்க முடியுமா?"

"ஏன் முடியாது! ஒற்றன் 'குதிரை மேலேறி' வீதியில் பகிரங்கமாகப் போவானா?"

"நிமித்தக்காரன் எதற்காக உடைவாள் தரித்திருக்கிறான்?"

"ஒற்றன் என்றால் யாருடைய ஒற்றன்? பழையாறையில் என்ன வேவு பார்ப்பதற்காக வருகிறான்?"

இதற்கிடையில் பினாகபாணி, "இவனைச் சிறைப் பிடியுங்கள்! உடனே சிறைப் பிடியுங்கள்! பழுவேட்டரையருடைய கட்டளை!" என்று கத்தினான்.

பழுவேட்டரையர் என்ற பெயரைக் கேட்டதும் அங்கே கூடியிருந்தவர்கள் பலருக்கு வந்தியத் தேவன்மேல் அனுதாபம் உண்டாகிவிட்டது. அவன் எப்படியாவது தப்புவிக்க வழி உண்டா என்று பார்த்தார்கள்.

இதற்கிடையில் ஆழ்வார்க்கடியான் அந்தக் கூட்டத்தின் ஓரத்தில் வந்து சேர்ந்தான். "இளவரசரோடு வந்த நிமித்தக்காரன் இங்கே இருக்கிறானா?" என்று கூவினான்.

"இதோ இருக்கிறேன்!" என்றான் வந்தியத் தேவன்.

"இல்லை; இவன் ஒற்றன்!" என்று பினாகபாணி கூச்சலிட்டான்.

"இதென்ன வம்பு? நீ மதுராந்தகத் தேவருடன் வந்த நிமித்தக்காரனுடைய தான் என்னுடன் வா! உன்னை இவ் வழி அழைத்து வரச் சொன்னார்!" என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

வந்தியத்தேவனின் உள்ளம் துள்ளிக் குதித்தது. "அந்த நிமித்தக்காரன் நான் தான்! இதோ வருகிறேன்!" என்றான்.

"விடாதீர்கள்! ஒற்றனை விட்டு விடாதீர்கள்!" என்று வைத்தியர் மகன் பினாகபாணி கத்தினான்.

ஆழ்வார்க்கடியான், "நீ நிமித்தக் காரன்தானா என்பதை நிரூபித்து விடு! அப்படியானால்தான் என்னுடன் வர லாம்!" என்று கூறிக் கொண்டே கண் ணால் சமிக்ஞை செய்தான்.

"என்ன விதமாக நிரூபிக்கச் சொல்லு கிறாய்?" என்று வந்தியத்தேவன் ஆவலுடன் கேட்டான்.

"அதோ இரண்டு குதிரைகள் வேக மாக வருகின்றனவல்லவா? அவற்றின் மீது வருகிறவர்கள் ஏதோ அவசரச் செய்தி கொண்டு வருவதாகத் தோன்று கிறது. அது உண்மையா யிருந்தால், அவர்கள் என்ன செய்தி கொண்டு வரு கிறார்கள், சொல்!"

குதிரைகளின் மேலிருந்தவர்களை வந்தியத்தேவன் உற்றுப் பார்த்து விட்டு, "ஓ! சொல்லுகிறேன். இராஜ குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கு ஒரு கண்டம் விபத்து நேர்ந்திருக்கிறது! அந் தத் துக்கச் செய்தியைத்தான் அவர்கள் கொண்டு வருகிறார்கள்!" என்றான்.

இப்படிச் சொல்லி வாய் மூடுவதற் குள் குதிரைகள் சுங்கச் சாவடியை நெருங்கி விட்டன. ஜனங்கள் மேலே போக வழி விடாதபடியால் குதிரைகள் நின்றன.

"நீங்கள் யார்கள் போயிருக்கிறது, என்ன செய்தி கொண்டு வருகிறீர்கள்?" என்று ஆழ்வார்க்கடியான் கேட்டான்.

"ஆம், நாங்கள் தூதர்கள்தான்! துக்கச் செய்தி கொண்டு வருகிறோம்! இளவரசர் அருள்மொழி வர்மர் ஏறி வந்த கப்பல் சுழற் காற்றில் அகப்பட்டுக் கொண்டதாம். இளவரசர் மாலுமியைக் காப்பாற்றுவதற்காகக் கடலில் குதித்து முழுகிப் போய் விட்டாராம்!"

குதிரை மீது வந்தவர்களில் ஒருவன் இவ்வாறு கூறியதும் அந்தச் சுங்கச் சாவ டியில், "ஐயோ!" "ஐயோ!" என்ற பரிதாபக் குரல்கள் எழுந்தன

மிளக்கும்படியான சோகத் தொனியில் எழுந்தன.

எங்கிருந்துதான் அவ்வளவு ஜனங்களும் வந்தார்களோ, தெரியாது. அவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அவர்கள் எப்படி வந்து சேர்ந்தார்கள் என்றும் சொல்ல முடியாது. ஆண்களும், பெண்களும் வயோதிகர்களும், சிறுவர் சிறுமியரும் அந்தத் தூதர்களைப் பெருங்கூட்டமாகச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். பலர் அவர்களைப் பல கேள்விகள் கேட்டார்கள். பலர் அழுது புலம்பினார்கள்.

பழுவேட்டரையர்கள் அருள்மொழிவர்மரை விரும்பவில்லை என்பது அந்நகர மக்களில் பலருக்கு ஏற்கனவே தெரியும். இளவரசரைச் சிறைப்படுத்திக் கொண்டு வருவதற்காகப் பழுவேட்டரையர்கள் ஈழத்துக்கு ஆள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்ற பிரஸ்தாபமும் அவர்கள் காதுக்கு எட்டியிருந்தது. எனவே, கூட்டத்தில் பலர் பழுவேட்டரையர்களைப் பற்றி முதலில் முணுமுணுக்கத் தொடங்கினார்கள். பிறகு உரத்த குரலில் சபிக்கவும் தொடங்கினார்கள். "பழுவேட்டரையர்கள் வேண்டுமென்றே இளவரசரைக் கடலில் மூழ்க அடித்துக் கொன்றிருக்க வேண்டும்!" என்றும் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக் கொண்டார்கள். அந்த ஜனக் கூட்டத்தார் பேசிக் கொண்ட சத்தமும் அவர்கள் புலம்பிய சத்தமும் பழுவேட்டரையர்களைச் சபித்த சத்தமும் சேர்ந்து சமுத்திரத்தின் பேரிரைச்சலைப் போல் எழுந்தது.

இந்தக் கூட்டத்துக்கு மத்தியில் அகப்பட்டுக்கொண்ட [illegible] தூதர்கள் மேலே அரண்மனைக்குப் போக முடியாமல் தவித்தார்கள். ஜனங்களை விலக்கிக் கொண்டு போக அவர்கள் முயன்றும் முடியவில்லை. "எப்படி?" "எங்கே?" "என்றைக்கு?" "நிஜமா, பொய்யா?" என்றெல்லாம் ஜனங்கள் அத்தூதர்களைக் கேட்டவண்ணமாக மேலே போக முடியாதபடி தடை செய்தார்கள்.

வைத்தியர் மகனுடன் வந்திருந்த காவலர்களைப் பார்த்து ஆழ்வார்க்கடியான், "நீங்கள் ஏன் சும்மா நிற்கிறீர்கள்? கூட்டத்தை விலக்கித் தூதர்களை அரண்மனைக்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள்!" என்றான். காவலர்களும் மேற்படி செய்தி கேட்டுக் கதிகலங்கிப் போயிருந்தார்கள். அவர்கள் இப்போது முன்வந்து தூதர்களுக்கு வழி விலக்கிக் கொடுக்க முயன்றார்கள். தூதர்கள் சிறிது சிறிதாக அரண்மனையை நோக்கி முன்னேறினார்கள். ஜனக் கூட்டமும் அவர்களை விடாமல் தொடர்ந்து சென்றது. மேலும் மேலும் ஜனங்களின் கூட்டம் பெருகிக் கொண்டும் வந்தது.

அவ்வளவு பெரிய ஜனக் கூட்டத்தில், ஒரே மனதாக இளவரசர் அருள்மொழி வர்மரின் கதியை நினைத்துக் கலங்கிப் புலம்பிக் கொண்டிருந்த கூட்டத்தில், ஒரே ஒரு பிராணி மட்டும், "ஐயோ! இது ஏதோ சூழ்ச்சி! ஒற்றனைத் தப்பவிடச் சூழ்ச்சி!" என்று அலறிக் கொண்டிருந்தது. அவ்வாறு அலறிய வைத்தியர் மகனை யாரும் பொருட்படுத்தவில்லை. அவனுடைய கதறல் யாருடைய செவியிலும் ஏறவில்லை. மாநதியின் பெருவெள்ளம் அதில் விழுந்துவிட்ட சிறு துரும்பை அடித்துக் கொண்டு போவது போல் அந்தப் பெரும் ஜனக் கூட்டம் வைத்தியர் மகனையும் தள்ளிக் கொண்டு முன்னே சென்றது.

ஜனக் கூட்டம் சேரத் தொடங்கிய போதே வந்தியத்தேவன் குதிரை மேலிருந்து இறங்கி விட்டான். கூட்டம் நகரத் தொடங்கியபோது ஆழ்வார்க்கடியான் அவன் அருகில் வந்து அவன் கையைப் பற்றிக் கொண்டான். "குதிரையை விட்டுவிடு! பிறகு அதைத் தேடிப் பிடித்துக் கொள்ளலாம். உடனே என்னுடன் வா!" என்று அவன் காதோடு சொன்னான்.

"அப்பனே! சமய சந்தர்ப்பமாக வந்து சேர்ந்தாய்! இல்லாவிடில் என் நிலைமை என்ன ஆகியிருக்குமோ, தெரியாது!" என்றான் வல்லவரையன்.

"இதுதான் உன் தொழில் ஆயிற்றே? நீ சங்கடத்தில் அகப்பட்டுக் கொள்ள வேண்டியது; யாராவது வந்து உன்னை அந்த நெருக்கடியிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டியது!" என்று பரிகாசம் செய்தான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

இருவரும் ஜனக்கூட்டம் அவர்களைத் தள்ளிக் கொண்டு போகாதவண்ணம் வீதி ஓரமாக ஒதுங்கி நின்றார்கள். கூட்டம் போன பிறகு வந்தியத்தேவனுடைய கையை ஆழ்வார்க்கடியான் பற்றிக் கொண்டு வேறு திசையாக அவனை அழைத்துச் சென்றான்.

அரண்மனைகள் இருந்த வீதியில் முன்னொரு தடவை நாம் பார்த்திருக்கும் பூட்டிக்கிடந்த கொடி வீட்டில் அவர்கள் புகுந்தார்கள். கொல்லைப் புறத்தில் இருந்த நந்தவனத்தில் பிரவேசித்துக் கொடி வழிகளில் நடந்தார்கள். சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் நீல நிற ஓடை தெரிந்தது. அதில் ஓர் ஓடம் மிதந்தது. ஓடத்தில் ஒரு மாதரசி இருந்தாள். அவளைக் கண்டதும் வந்தியத்தேவனுடைய உள்ளம் துள்ளிக் குதித்தது.

இருபதாம் அத்தியாயம்

தாயும் மகனும்

அன்னை அழைத்துவரச் சொன்ன தாகச் சேவகன் வந்து கூறியதன் பேரில் மதுராந்தகன் செம்பியன் மாதேவியைப் பார்க்கச் சென்றான். சிவ பக்திச் சிறந்த அந்த மூதாட்டியின் புகழ் நாடெங்கும் பரவியிருந்தது. ஒரு காலத்தில் மதுராந்தகனும் அன்னையிடம் அளவிலாத பக்தி கொண்டிருந்தான். இப்போது அந்தப் பக்தி கோப வெறியாக மாறிப் போயிருந்தது. பெற்ற மகனுக்குத் துரோகம் செய்து தாயாதிகளின் கட்சி பேசிய தாயைப் பற்றிக் கதைகளிலேகூடக் கேட்டதில்லையே! தனக்கு இப்படிப்பட்ட அன்னையா வந்து வாய்க்க வேண்டும்?... இதை நினைக்க நினைக்க அவன் உள்ளத்திலிருந்து அன்பு அத்தனையும் துவேஷமாகவே மாறி நாளடைவில் கொழுந்து விட்டு வளர்ந்திருந்தது.

அபூர்வமான சாந்தம் குடிகொண்ட அன்னையின் முகத்தைப் பார்த்ததும் கொஞ்சம் அவனுடைய கோபம் தணிந்தது. பழைய வழக்கத்தை அனுசரித்து நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்றான். "சிவ பக்திச் செல்வம் பெருகி வளரட்டும்!" என்று மகாராணி ஆசி கூறி அவனை ஆசனத்தில் உட்காரச் செய்தார்.

அந்த ஆசீர்வாதம் மதுராந்தகனுடைய மனத்தில் அம்பைப் போல் தைத்தது.

"மதுராந்தகா! என் மருமகள் சுகமா? உன் மாமனார் வீட்டிலும் தமையனார் வீட்டிலும் எல்லாரும் சௌக்கியமா?" என்று அன்னை கேட்டார்.

"எல்லாரும் சௌக்கியமாகவே இருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றித் தங்களுக்கு என்ன கவலை?" என்று குமாரன் முணுமுணுத்தான்.

"தஞ்சையிலிருந்து புறப்படுவதற்கு முன்னால் நீ சக்கரவர்த்தியைப் பார்த்தாயா? அவருடைய உடல் நலம் தற்சமயம் எப்படி இருக்கிறது?" என்று மகாராணி கேட்டார்.

"பார்த்து விடைபெற்றுக் கொண்டு தான் புறப்பட்டேன். சக்கரவர்த்தியின் உடம்பு நாளுக்குநாள் நலிந்துகொண்டு வருகிறது. உடல் வேதனையைக் காட்டிலும் மன வேதனை அவருக்கு அதிகமாயிருக்கிறது!" என்றான் மதுராந்தகன்.

"அது என்ன, குழந்தாய்? சக்கரவர்த்தி மன வேதனைப்படும்படியாக என்ன நேர்ந்தது?"

"குற்றம் செய்தவர்கள், — அநீதி செய்தவர்கள், — பிறர் உடைமையைப் பறித்து அநுபவிக்கிறவர்கள், — மன வேதனை கொள்வது இயல்புதானே?"

"இது என்ன சொல்கிறாய்? சக்கரவர்த்தி அப்படி என்ன குற்றம், அநீதி, — செய்து விட்டார்?"

"வேறு என்ன செய்ய வேண்டும்? நான் இருக்க வேண்டிய சிம்மாசனத்தில் அவர் இத்தனை வருஷங்களாக அமர்ந்திருப்பது போதாதா? அது குற்றம் இல்லையா? அநீதி இல்லையா?"

"குழந்தாய்! பாலைப்போலத் தூய்மையாக இருந்த உன் உள்ளத்தில் இந்த விஷம் எப்படி வந்தது? யார் உனக்குத் துர்ப்போதனை செய்து கெடுத்துவிட்டார்கள்?" என்று இரக்கமான குரலில் அன்னை கேட்டார்.

"எனக்கு ஒருவரும் துர்ப் போதனை செய்து கெடுக்கவில்லை. தங்கள் மகனை அவ்வளவு மூடனாக ஏன் கருதுகிறீர்கள்? எனக்குச் சுய அறிவு கிடையாது என்பது தங்கள் எண்ணமா?"

"எத்தனை அறிவாளியாயிருந்தாலும் துர்ப் போதனையினால் மனம் கெட்டுவிடுவது உண்டு. கரைப்பார்கள் கரைத்தால் கல்லும் கரையும் அல்லவா? கூனியின் துர்ப்போதனையினால் கைகேயியின் மனம் கெட்டுப் போகவில்லையா?"

"பெண்களின் மனத்தை அப்படித் துர்ப்போதனையினால் கெடுத்து விடலாம் என்பதை நானும் தெரிந்து கொண்டுதானிருக்கிறேன்."

"மதுராந்தகா! யாரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறாய்?"

"தாயே! என்னை எதற்காக அழைத்தீர்கள்? அதைச் சொல்லுங்கள்!"

"சற்றுமுன் நடந்த சபையில் நீ பிரசன்னமாயிருந்தாய் அல்லவா?"

"இருந்தேன். யாரோ வழிபோக்கு போன்ற சிறுவனைப் பல்லக்கில் ஏற்றி அழைத்து வரச் செய்தீர்கள். சிம்மாசனத்தில் ஏற்றி வைத்து உபசரித்தீர்கள். அவன் தலை கால் தெரியாத கர்வம் கொண்டிருப்பான்....."

"ஐயோ! அப்படி அபசாரமாய்ப் பேசாதே. குழந்தாய்! வந்திருந்தவர் வயதில் வாலிபராயினும் சிவஞான பக்குவம் அடைந்தவர்...."

"அவர் மகானாகவே இருக்கட்டும். நான் குறைத்துப் பேசினும் அவருடைய பெருமை குறைந்து விடாதல்லவா? அந்த மகானுக்குத் தாங்கள் இராஜரீக மரியாதைகள் செய்ததையும் நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. என்னை எதற்காக அழைத்தீர்கள் என்று சொல்லுங்கள்!"

செம்பியன்மாதேவி ஒரு நெடிய பெருமூச்சு விட்டார். பிறகு கூறினார்:—

"உன்னுடைய குணத்தில் ஏற்பட்டுள்ள மாறுதல் எனக்குப் பிரமிப்பை உண்டாக்குகிறது. பழுவேட்டரையர் மாளிகையில் இரண்டு வருட வாசம் இப்படி உன்னை மாற்றிவிடும் என்று நான் கனவிலும் நினைக்கவில்லை. போனது போகட்டும். என்னுடைய கடமையை நான் செய்ய வேண்டும். உன் தந்தைக்கு நான் அளித்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற என்னுடைய முறையில் முயல வேண்டும். மகனே! உன்னை அழைத்த காரியத்தைச் சொல்லத் தருணம் வந்தது. என்னுடைய கதையை, — நான் உன் தந்தையை மணந்த வரலாற்றைக் கூற வேண்டும். சற்றுப் பொறுமையாகக் கேட்டுக் கொண்டிரு!"

மதுராந்தகன் பொறுமையுடன் கேட்டுக் கொண்டிருக்கப் போவதற்கு அறிகுறியாகக் காலைச் சப்பணமிட்டுப் போட்டுக் கொண்டு கைகளைப் பீடத்தில் நன்றாய் ஊன்றிக் கொண்டு உட்கார்ந்தான்.

"நான் பிறந்த ஊராகிய மழபாடிக்கு நீ குழந்தையாயிருந்த போது இரண்டொரு தடவை வந்திருக்கிறாய். அந்த ஊரில் உள்ள சிவபெருமான் ஆலயத்தையும் பார்த்திருக்கிறாய். கோச்செங்கட் சோழ மன்னர் நிர்மாணித்த அறுபத்து நான்கு ஆலயங்களில் அதுவும் ஒன்று எனப் பெரியோர்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். உன்னுடைய பாட்டனார், என்னுடைய தந்தை, மழபாடியின் பெரிய குடித்தனக்காரர். எங்கள் குலம் தொன்மை வாய்ந்தது. ஒரு காலத்தில் மழவரையர் செல்வாக்குப் பெற்ற சிற்றரசர்களாயிருந்தார்கள். விஜயாலய சோழர் காலத்தில் நடந்த யுத்தங்களில் பாண்டியர்களோடு சேர்ந்திருந்தார்கள். அதனால் சோழர்கள் வெற்றி பெற்றபிறகு மழவரையர்களின் செல்வாக்குக் குறைந்திருந்தது. சிறு பெண்ணாயிருந்த போது அதைப் பற்றியெல்லாம் நான் ஒன்றும் அறியவில்லை. என் உள்ளம் மழபாடி ஆலயத்தில் உள்ள நடராஜப் பெருமான் மீது சென்றிருந்தது. மழபாடியில் சுந்தரரின் நிகழ்ந்த ஒரு வரலாற்றை ஒரு பெரியவர் நான் குழந்தையாயிருந்த போது எனக்குச் சொன்னார். சுந்தர மூர்த்தி சுவாமிகள் தமது சீடர்களுடனே எங்களூர்ப் பக்கமாய்ப் போய்க் கொண்டிருந்தார். மழபாடி ஆலயத்தைச் சுற்றி செழித்து வளர்ந்து கொத்துக் கொத்தாகப் பூத்துக் குலுங்கிய கொன்றை மரங்கள் ஆலயத்தை மறைத்திருந்தனவாம். ஆகையால் கோயிலைக் கவனியாமல் சுந்தரர் சென்றாராம். 'சுந்தரம்! என்னை மறந்தாயோ!' என்று ஒரு குரல் அவர் காதில் கேட்டதாம். சுந்தரர் சுற்றுமுற்றும் பார்த்து, 'யாராவது ஏதேனும் சொன்னீர்களா?' என்று கேட்டாராம். சீடர்கள் 'இல்லை' என்றார்களாம். தங்கள் காதில் ஒன்றும் கேட்கவில்லை என்றும் சொன்னார்களாம். சுந்தரர் உடனே அருகில் ஏதாவது ஆலயம் மறைந்திருக்கிறதா என்று விசாரித்தாராம். கொன்றை மரங்களுக்கிடையில் மறைந்திருந்த மழபாடி திருக்கோயிலைக் கண்டுபிடித்து ஓடி வந்து இறைவன் சந்நிதியில் 'பொன்னார் மேனியனே!' என்ற பதிகத்தைப் பாடினாராம். இந்த வரலாற்றைக் கேட்டது முதல்கொண்டு,

மன்னே! மாமணியே!
மழபாடியுள் மாணிக்கமே!
அன்னே உன்னையல்லால்
இனி யாரை நினைக்கேனே!

என்ற வரிகள் என் மனத்தில் பதிந்து விட்டன. கோயிலுக்கு அடிக்கடி போவேன். நடராஜமூர்த்தியின் முன்னால் நின்று அந்த வரிகளை ஓயாது சொல்லுவேன். நாளாக ஆக, என் உள்ளத்தில் மழபாடி இறைவன் குடிகொண்டு விட்டார். சிவபெருமானையே நான் மணந்துகொள்ளப் போவதாக மனக் கோட்டை கட்டுவேன். என்னை நான் உமையாகவும், பார்வதியாகவும், தாட்சாயணியாகவும் எண்ணிக் கொள்வேன். அவர்கள் சிவபெருமானைப் பதியாக அடைவதற்குத் தவம் செய்தது போல் நானும் கண்ணை மூடிக் கொண்டு தவம் செய்வேன். யாராவது என் கல்யாணத்தைப் பற்றிப் பேச்சு எடுத்தால் வெறுப்பு அடைவேன். இவ்விதம் என் குழந்தைப் பருவம் சென்றது. மங்கைப் பருவத்தை அடைந்த போது என் உள்ளம் சிவபெருமானுடைய பக்தியில் முன்னைவிட அதிகமாக ஈடுபட்டது. வீட்டாரும் ஊராரும் என்னைப் 'பித்தி' என்று சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். அதை நான் பொருட்படுத்தவில்லை. வீட்டில் உறங்கிய நேரம் போக மிச்சப் பொழுதையெல்லாம் கோயிலிலேயே கழித்தேன். புஷ்பங்களைப் பறித்து விதம் விதமான மாலைகள் தொடுத்து நடராஜப் பெருமானுக்கு அணிவிக்கச் செய்து பார்த்து மகிழ்வேன். நெடுநேரம் கண்ணை மூடிக் கொண்டு தியானத்தில் ஆழ்ந்திருப்பேன். இவ்விதம் ஒருநாள் கண்ணை மூடிக்கொண்டு மனத்தில் இறைவனையே தியானித்துக் கொண்டிருந்த போது திடீரென்று கலகலவென்று சத்தம் கேட்டுக் கண் விழித்துப் பார்த்தேன். என் எதிரே ஐந்தாறு

உடம்பு வலியிலிருந்து விரைவில் குணமடைந்தேன்!

அமிர்தாஞ்சனம்

மிக உதவியது

அமிர்தாஞ்சனம் உடம்புவலி, ஜலதோஷம், தலைவலி, சுளுக்கு இவற்றிலிருந்து விரைவில் குணமளிக்கிறது. உபாதை ஏற்பட்டுள்ள இடத்தில் சிறிதளவு அமிர்தாஞ்சனம் தடவி துரித நிவாரணம் பெறுங்கள்.
75 வருடங்களாக குடும்பங்களில் பயன்பட்டுவரும் சுப்பமான நிவாரணி அமிர்தாஞ்சனம். எப்போதும் ஒரு பாட்டில் கைவசம் இருக்கட்டும். அது சிக்கனமான ஜாடிகளிலும், கைக்கு அடக்கமான டப்பாக்களிலும் கிடைக்கிறது.

10 மருந்து பொருள்கள் ஒருங்கே சேர்ந்த அமிர்தாஞ்சனம் வலிகளுக்கும் ஜலதோஷத்திற்கும் ஏற்ற நிவாரணி

அமிர்தாஞ்சன் லிமிடெட், சென்னை - பம்பாய் - கல்கத்தா - புதுடில்லி - ஹைதராபாத் - பெங்களூர்

AM-[illegible]

பேர் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். அவர்களில் முன்னால் நின்ற ஒருவர் மீதுதான் என் கண்களும் கருத்தும் சென்றன. நான் மனத்தில் தியானித்துக் கொண்டிருந்த சிவபெருமான் தாமே தம் பரிவாரங்களுடன் என்னை ஆட்கொள்ள வந்து விட்டார் என்று எண்ணிக் கொண்டேன். எழுந்து நின்று தலை குனிந்து வணங்கி நின்றேன். என் கண்களிலிருந்து தாரை தாரையாகக் கண்ணீர் பொழிந்தது. இதை அவர் கவனித்திருக்க வேண்டும். 'இந்தப் பெண் யார்? இவள் ஏன் கண்ணீர் விட்டு அழுகிறாள்?' என்று ஒரு குரல் கேட்டது. அதற்கு என் தந்தையின் குரல், 'இவள் என் மகள். சிறுமியே பழுத்தவளைப் போல் இவளுக்கு இப்போதே தெய்வபக்தி வந்து விட்டது. ஓயாமல் இப்படிக் கோவிலில் வந்து உட்கார்ந்து கண்ணை மூடிக் கொண்டு தியானம் செய்வதும் பதிகம் பாடுவதும் கண்ணீர் விடுவதுமாயிருக்கிறாள்' என்று கூறிய மறுமொழி என் காதில் விழுந்தது. மறுபடியும் நான் நிமிர்ந்து பார்த்தபோது முன்னால் நின்றவர் சிவபெருமான் இல்லை என்றும் [illegible] அரச குலத்தவர் என்றும் தெரிந்து கொண்டேன். எனக்கு அவமானம் தாங்கவில்லை. அங்கிருந்து ஓட்டமாக ஓடிப்போய் வீட்டை அடைந்தேன். ஆனால் என்னை ஆட்கொண்டவர் என்னை விடவில்லை. என் தந்தையுடன் எங்கள் வீட்டுக்கே வந்து விட்டார். மகனே! அவர்தாம் என் கணவரும் உன் அருமைத் தந்தையுமாகிய கண்டராதித்த தேவர்!"

இவ்விதம் கூறிவிட்டுப் பெரிய மகாராணி சிறிது நிறுத்தினார். பழைய நினைவுகள் அவருடைய கண்களில் மின்னும் கண்ணீர்த் துளிகளை வருவித்தன. கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு மறுபடியும் கூறினார்:

"பிறகு உன் தந்தையைப் பற்றிய விவரங்களைத் தெரிந்து கொண்டேன். அவர் சிறிது காலத்துக்கு முன்புதான் சோழ நாட்டின் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்தார். அது முதல் பக்தியை வளர்ப்பதற்கும் சென்று ஆலய தரிசனம் செய்து வந்தார். அவருக்குப் பிராயம் அப்போது நாற்பதாகி இருந்தது. இளம் வயதில் அவர் மணந்து கொண்டிருந்த மாதரசி காலமாகி விட்டாள். மறுபடியும் கலியாணம் செய்துகொள்ளும் எண்ணமே அவருக்கு இருக்கவில்லை. சிவனிடம் மனம் புகுந்து கொள்வதில்லை என்று விரதம் கொண்டிருந்தார். ஆனால் அவருடைய புனித உள்ளம் இந்தப் பேதையைக் கண்டதும் கரை உடைந்தது. என் தந்தையின் முன்னிலையில் என் விருப்பத்தை அவர் கேட்டார். நானோ, சிவபெருமானே மனித உருவங் கொண்டு என்னை ஆட்கொள்ள வந்திருப்பதாக எண்ணிப் பரவசம் கொண்டிருந்தேன். அவரை மணந்து கொள்ளப் பூரண சம்மதம் என்பதைத் தெரிவித்தேன். எங்களுக்கு விரைவில் திருமணம் நடந்தது. அதன் பயனாக உன் பாட்டனார் இழந்திருந்த செல்வங்களை மீண்டும் அடைந்து 'மழவரையர்' என்ற பட்டப் பெயரையும் பெற்றார்.....

"மகனே! எனக்கும் உன் தந்தைக்கும் திருமணம் நடந்தபிறகு நாங்கள் இருவரும் மனம் விட்டுப் பேசி ஒரு முடிவுக்கு வந்தோம். சிவபெருமானுடைய திருப்பணிக்கே எங்களுடைய வாழ்க்கையை அர்ப்பணம் செய்வது என்றும், இருவரும் மகப்பேற்றை விரும்புவதில்லை என்றும் தீர்மானித்திருந்தோம். அதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் இருந்தது. குழந்தாய்! இதையெல்லாம் உன்னிடம் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்படும் என்று நான் கனவிலும் கருதவில்லை. ஆயினும் அத்தகைய அவசியம் நேர்ந்து விட்டதனால் சொல்லுகிறேன். கொஞ்சம் பொறுத்துக் கவனமாகக் கேள்!"

இவ்விதம் செம்பியன்மாதேவி கூறி மீண்டும் ஒரு நெடுமூச்சு விட்டார். மதுராந்தகனும் முன்னைக் காட்டிலும் அதிக சிரத்தையுடன் காது கொடுத்துக் கேட்கத் தொடங்கினான். (தொடரும்)

பறக்கும் ஊசி!

[illegible]

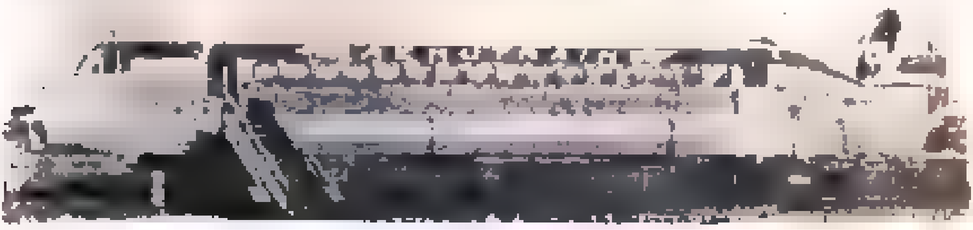

□□□ 20—1—70 முதல் 24—1—70 வரை சென்னையில் 'நிலாக் கல்' காட்சிக்கு வைக்கப்படுகிறது.

உலாவரும் நிலாக்கல்!

அம்புலித் தரையிலிருந்து பெயர்த்து எடுத்து வந்த நிலாக்கல் ஒன்று. தற்போது இந்தியாவில் காட்சிக்காக சுற்றி வந்துகொண் டிருக்கிறது. புதுதில்லி, சென்னை, பம்பாய், கல்கத்தா உள்ளிட்ட இந்தியப் பெருநகரங்கள் யாவும் ஒரு மாத காலம் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டி ருக்கும். குறுகிய கால வரம்புக்குள் புதுதில்லியில் மட்டும் இந்த நிலாக் கல்லைக் காண வந்தவர்களின் எண் ணிக்கை ஐம்பதினாயிரத்துக்கும் அதிக மாக இருக்கும் ஆம்! அம்புலிக் கல் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருந்த அமெ ரிக்கச் செய்தி அலுவலகத்தைச் சுற்றி நாள்தோறும், அப்படி ஒரு நம்ப முடியாத அளவுக்கு மக்கள் பெரு வெள்ளம்!

புதுதில்லியில் இந்த நிலாக்கல் காட்சியைத் தொடங்கி வைத்தவர் அமெரிக்கத் தூதர் கென்னத் கீட்டிங். அப்போது அவர் சொன்னார்: "நிலா உலகிலிருந்து எடுத்து வரப்பட்ட "வாதாம் கொட்டை" (Walnut) அள வுள்ள இந்த அம்புலிக்கல், 12 - வது அப்போலோ விமானிகள் தங்களுடன் பூமிக்குக் கொண்டுவந்த "சந்திர நிலக் கொத்தின் ஒரு துண்டு."

சந்திரனிலிருந்து விண்வெளி வீரர் களால் கொண்டுவரப்பட்ட மதிப்பற்கரிய

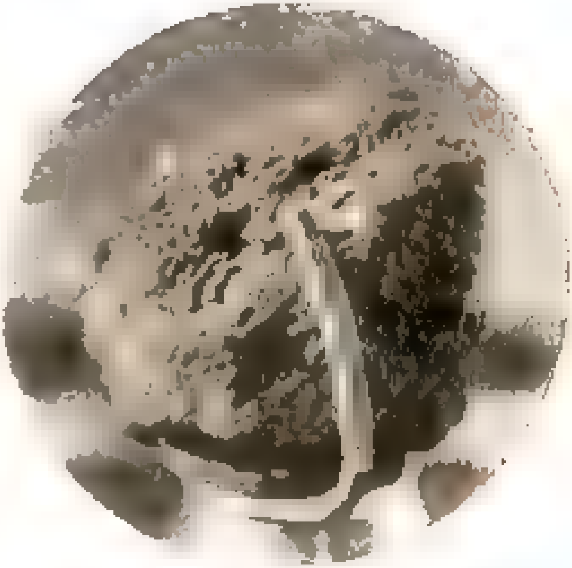

1. மூன்று அப்போலோ-11 விண்வெளி வீரர்கள் தாங்கள் நிலவிலிருந்து கொணர்ந்த கல்லைப் பார்வை யிடுகிறார்கள்.

2. அமெரிக்காவில் பணியாற்றும் இந்திய விஞ்ஞானி திரு வி. ராமமூர்த்தி நிலாக் கல்லை ஆராய்கிறார்.

3. நிலாக் கல்லின் தோற்றம்.

நுடன் ஒப்பிடும்போது, இந்தியாவில் எட்டு நின்று வைக்கப்பட்டு வரும் இந்தக் கல் மனைய விசேஷம் வாய்ந்தது. எப்படியெனில், இந்தியர்கள் சந்திரனில் தரையிட்டதைப் பிரத்தியட்சமாக எதிரொலிக்கிறது என்ப துடன், சந்திரனின் தரை மட்டத்தில் காணும் தூசிப் படிவு, பாறைப் பகுதி ஆகிய அமைப்பையும் இந்தக் கல்லின் தோற்றத்தில் காண முடிகிறது.

நிலா உலகின் நிதர்சனத் தன்மையை, இந்தியருக்கு நிச்சயப்படுத்தும் ஒரு சான்று இந்த நிலாக்கல்! 'சந்திரனுக்கு நல்வரவு, மனிதனுக்கு மண்ணும் மாபெரும் பாய்ச்சல், பார்வையாளர்களின் மனத்தைக் கவரும் அந்த அம்புலிக் கல்லின் அனுப் புதலை அனுபவித்தவர்களே அதிய முடிவும்' என்கிறார் டாக்டர் தேவேந்திரலால் என்கிற விஞ்ஞானி. அவர் பம்பாயில் உள்ள டாட்டா விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக் கழகத்தின் பூபௌ திக இயல் துறையின் தலைவராவார். டாக்டர் லால் அமெரிக்காவில் எட்டு மாத காலம் வான வெளி ஆராய்ச்சிப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்து விட்டு இப்பொழுதுதான் இந்தியா திரும்பி யுள்ளார். கலிபோர்னியாவிலுள்ள சர்வகலாசாலை பல்கலைக் கழகத்தில் டாக்டர் லால் இவ்வாறு பணியாற்றச் சேர்ந்தபொழுது, நிலாக் கல்லை நெருங்கிப் பரிசோதிக்கும் அரிய வாய்ப்பு அவருக்குக் கிட்டியது. புதுடில்லியில் நடை பெற்ற நிலாக் கண்காட்சி தொடக்க நாளில் தம்முடைய அனுபவங்களைப் பற்றி அவர் சிறப்புரை ஒன்று நிகழ்த்தினர். வான வெளிப் பயண ஆராய்ச்சி குறித்து டாக்டர் லால் சொன்னார்:

வானவெளியில் இரண்டு வித அபாயங்கள் உண்டு. ஒன்று, கதிரியக்க வெப்பம் மிக்க. மற்றது, எதிர்முனை விளங்கும் எரிகற்களின் கூட்டம்! விஞ்ஞான ரீதியில் இந்த இரண்டு அம்சங்களும் நுணுக்கமானவை என்பதோடு, கவனிக்கப்பட வேண்டியவை என்கிறார் டாக்டர் லால்.

அபாயங்களுக்குத் துணிந்து நடக்கும் வானவெளி ஆராய்ச்சித் திட்டப் பணிகளின் ஆதாயம், பல்வேறு நாடுகள் பல்வேறு துறைகளில் முன்னேற உதவுகிறது. குறிப் பாக, செய்திப் போக்குவரத்து, வானிலை, விவசாயம் போன்ற அத்தியாவசிய மான அமைப்புகளில், ஆக்கபூர்வமான பணிகளை வளர்க்கும் விண்வெளி விஞ்ஞான வித்தைக் கண்டுபிடிப்புகள் பெருமளவு சீரிய சக்தியை வழங்குகின்றன.

நிலாக் கல்லைப் பார்த்ததும் ஓர் உண்மை தெரிகிறதா? பலரைக்கும் பச்சைப் பாவை வைக் கட்டித் தூண்டும் பேசும் தோற்றம் அளிக்கும் இயற்கைப் பெருமையின் நிலா மகள் மாறி நின்று ஒளியைப் பிரதிபலித்து நம்மை மகிழ்விக்கிறது என்பதே அது!

— ஏ. ஆர். ராஜாமணி

இங்குள்ள ஐந்து படங்களுக்கு இடையிலும் ஓர் ஒற்றுமை இருக்கிறது. அது என்ன என்று கண்டு பிடியுங்கள், பார்க்கலாம்.

விடை : 88-ம் பக்கம்

ரகுபதி ராகவ

மகாத்மா காந்தி

தமிழாக்கம்: ராஜாஜி

14

உலகத்தில் தீமை இருப்பதற்கு ஆண்டவனே காரணமும் பொறுப்பும் என்று எண்ணும்போது அது கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் கஷ்டத்துக்கும் சந்தோஷத்துக்கும் அவன் காரணமாக இருந்தால் துன்பத்துக்கும் தீமைக்கும் அவன்தானே காரணம். ராவணனுடைய ராஜ்ய பலமும் ஆண்டவன் அனுமதித்துத்தானே வளர்ந்தது. அறியக்கூடாத ஒரு பொருளை அதிசயமாக விவகரிப்பதால் மனத்தில் குழப்பம் உண்டாவது இயற்கை. கடவுளை நம்மைப் போன்ற ஒரு மனிதனாக எண்ணிப் பேசுகிறோம். அப்போது இவ்வாறான பல கேள்விகள் பிறக்கின்றன. ஈசுவரனுடைய தன்மையாவது, குணங்களாவது நாம் கண்டு உணர்ந்து உரைக்க முடியாது. அவனே நியதியை அமைப்பவன். அவனே நியதி. அவனே அதை நிறைவேற்றுபவன். இவ்வளவும் ஒரு தனி மனிதன் வகிக்க முடியாதல்லவா? வகித்தால் அவனைக் கொடுங்கோலன் என்றல்லவா சொல்லுவோம். ஆனால் இவற்றை வகிக்கக் கூடியவன் ஈசுவரன் ஒருவனே. (ஹரிஜன் 24-2-46)

நன்மை தீமை இரண்டுக்கும் மூலம் ஆவான் ஈசன். கொலை செய்யும் கத்தியும், நோயைத் தீர்க்கும் ரண வைத்தியன் கத்தியும் இரண்டும் அவனுடைய அருளிலே. நன்மை தீமை இரண்டுமே அவனுடைய உபாயங்கள். ஆயினும் நமக்குள் அவ்வாறு இரண்டையும் ஒன்றாக்கிக் கொள்ள முடியாது. மக்களின் காரியங்களில் நன்மை வேறு. தீமை வேறு; ஒன்று மற்றொன்றாகாது. இருளும் ஒளியும் போல ஒன்றுக்கொன்று எதிரிடையாக நிற்கும். (ஹரிஜன் 20-2-37)

என்னைப் பொறுத்தமட்டுல் பரம்பொருள் நம்மைப் போன்ற ஒரு பிறவியாக நான் கருதவில்லை. சத்தியமே எனக்குத் தெய்வம். நியதி வேறு நியந்தா வேறு என்று நான் எண்ணவில்லை. மனிதர்களுக்குள் அரசன் வேறு. அரசனுடைய சட்டம் வேறு. கடவுளைப் பற்றி அவ்வாறு பிரிப்பதற்கில்லை. அவனே அரசனும், அவனே சட்டமும். நம்முடைய செயல்கள் அனைத்துக்கும் அவனே காரணம். அவன் ஆணையின்படியே எந்தத் துரும்பும் அசையும். நம்முடைய சுதந்திரம் எல்லாம் கடலில் செல்லும் ஒரு கப்பலில் உள்ள பிரயாணிகளுடைய சுதந்திரத்தின் அளவே. அவ்வளவு கூட இல்லை என்று சொல்லலாம். ஆயினும் கப்பலில் செறிந்து கூடியிருக்கும் பிரயாணி அளவுப் போக்கு நெருக்கடி உணர்ச்சி நமக்கு இல்லை.

சுதந்திரம் இருக்கிறதாகவே கருதுகிறோம். உண்மையில் ஒரு பெரிய சுதந்திரம் உண்டு — அது முயற்சி சுதந்திரம். நம்முடைய ஆன்ம வளர்ச்சிக்கு நாமே சுதந்திரத்தையும் பொறுப்பையும் வகித்திருக்கிறோம். முயற்சி நமதாயினும் பயனைத் தருவதும் தராததும் ஈசன் செயல். அதில் நமக்குச் சுதந்திரம் இல்லை. பயன் நம் கையில் இருக்கிறது என்று எண்ணினால் அகங்காரத்தில் சிக்கிக் கொள்வோம். பயனைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டோமானால் துன்பத்தில் வீழ்வோம். இதுவே கீதையின் உபதேசம்.

(ஹரிஜன் 23-3-40)

அகாடமியில் கேட்ட கிரிக்கெட்!

சென்னையில் சென்ற மாதம் சங்கீதக் கச்சேரிகளுடையே கிரிக்கெட் ஆடப்பட்டது; கிரிக்கெட் மாட்சின்போது சங்கீத விமர்சனமும் நடந்தது!

ராமபத்ரன் - போலர் [illegible] - விக்கெட் கீப்பர் [illegible] எம். டி. ராமநாதனுக்கு போலர் செய்கிறார்!

இந்தக் கிரிக்கெட் விளையாட்டிலே, லயம், காலப் பிரமாணம் எல்லாமே இருக்கு. ஸ்பின் பௌலிங், ஸ்லோ பௌலிங் இதைத் தான் சொல்றேன். பந்து போடறபோது லயம் தப்பினால் அது நோ பால் ஆயிடறது. பம்பர் ஆயிடறது. எனக்கு இந்த ஆட்டத் திலே கொஞ்சமும் உண்டு. நானே பள்ளிக் கூட நாட்களிலே ஆடியிருக்கேன்.

— வேலூர் ராமபத்ரன்

கிரிக்கெட் விளையாட்டை ரசிக்கிற வழக் கம் உண்டான்னு என்னைப் பார்த்துக் கேட்டு விட்டீர்களே! நல்லவேளை! உங்கள் அதிர்ஷ் டம்! 'கிரிக்கெட் என்றால் என்ன?' என்று உங்களைப் பார்த்து நான் கேட்கலே? அந்த மட்டிலே அது ஒரு விளையாட்டு என்று தெரிந்து வைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அதைப் புரிந்துகொள்ள நான் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவில்லை.

என் [வாழ்நாளுக்கும் இந்த விளையாட்டுக் கும் ஒரு நாளும் தொடர்பு இருந்ததில்லை. பள் ளிக்கூட நாட்களிலேயும் சரி; அதற்குப் பிறகும் சரி, நான் கிரிக்கெட் பக்கம் எட்டிப் பார்த்ததில்லை. அது என் எஃபெக்டோ (Effect) இல்லை என் டிஃபெக்டோ (Defect) தெரியலே! சங்கீதத் துறையிலே ஏதோ எனக்குத் தெரிந்த ஆட்டத்தை ஆடிய புருஷன், அவ்வளவுதான்.

— எம். டி. ராமநாதன்

நான் ஒரு காலத்திலே ஸ்போர்ட்ஸ்மேன் தான். பாட்மின்டன் பிளேயர். ஆனால் இந்தக் கிரிக்கெட்டிலே எனக்கு ஈடுபாடு இருந்ததில்லை. காரணம் அதிலே வேகம் இல்லை. என் பாணியும் எதிலும் சொகுசும் ஸ்பீட் (Speed). இந்தக் கிரிக்கெட் ஆட் டத்திலே மத்திம காலம் ரொம்பக் குறைவு. பதம் பாடறதைப் போல இருக்கு. பார்க்கற நேரத்திலே பாதி நேரம் விளக்கம். ரம்மி சீட்டாட்டத்திலே அடுத்தவன் என்ன சீட்டு போடப் போறானு என்று நடுக்கத் தோடே பக்கத்தில் இருப்பவன் தன் சீட் டைப் பார்த்து கொண்டு பளிச்சென மாதிரி பாட்ஸ்மன் பௌலரை எதிர்பார்த்து நிற்க வேண்டியதிலே. என் வீட்டுக் குழந்தைகள் இந்தக் கிரிக்கெட் விளையாட்டிலே 'ஓஹோ'

என்று ஆர்வம் காட்டுறே! நாங்க அதைக் குடுக்கவே! அவ்வளவுதான்.

— ராமநாதபுரம் கிருஷ்ணன்

கிரிக்கெட் மாட்ச் ஒரு சங்கீதக் கச்சேரி மாதிரி. பாடுநர், கேட்போர், மூடைப் (Mood) பொறுத்து அந்தக் கச்சேரியோட தொடக்கம் பண்ணுப் பக்கோதுகள் மாதிரி இருக்கிறது. அதிலும் இந்த டெஸ்ட் மேட்ச்கள் இருக்கின்றன, அவருக்கு இந்த ஆட்டம் பார்க்கறதிலே எப்படித்தான் இந்த மோகம் ஏற்பட்டதோ தெரியலே! ஆட்டம் புரிந்தாலும் புரியாத போனாலும் அவர் மைதானத்துக்குச் சென்று போய் உட்காருவது இப்போ வழக்கமாகிவிட்டது. எனக்கு இந்த ஆட்டத்தின் பேரில் வெறுப்பு வெறுப்பு தான்

எல்லாருக்கும் சொல்லுவதுபோல 'ரெடி ரெடி' என்கிறது! வேறுபடன் - பௌலர் அம்பயர் - என்னாச்சு?

வெற்றி தோல்வி அமைகிறது. கச்சேரியைப் போலவே இந்த ஆட்டத்துக்கும் ஆரம்பம், நடு, முடிவு என்று பிரிவுகள் உண்டு. ஸ்லோ பாட்டுக் காரர் ஜக்கக்கலமாக பவுலிங் எடுத்துக் கொண்டுவிட்டால் அதை ஈடுகட்ட நீடிப்பவர் ஸ்வரத்தை அப்புறம்தான் பக்கவாத்தியக்காரர்களுக்குப் பிடிமானம் ஏற்படும். இப்படித்தான் பௌலிங் கெட்டியாக இருந்தால் பாட்டிங் பண்பவர்கள் நிதானமாக ஆடிக்கணும். அவன், குந்தர்த இவா அருமையாகவும் இருந்தால்தான் சங்கீதக் கச்சேரி சோபிக்கும். இந்தக் கிரிக்கெட் ஆட்டத்துக்கு அம்பயர் அவர், ஒருவர் எல்லாம் சரியா அமையணும்! எனக்கு இந்த விளையாட்டிலே ரொம்ப ஈடுபாடு உண்டு. நேரம்போக்குக்குக் கட்டுப்படாத விளையாட்டு.

— உடையார்புரம் சிவராமன்

ஒரு பிரயாணத்துக்குத் தகுதியாகும் அளவுக்கு இந்தக் காலத்திலே இந்தக் கிரிக்கெட் சம்பேருக்கு முக்கியத்துவம் பெற்றுவிட்டது. ஆட்ட மைதானத்துக்கு என்னவோ தேசத்தும் கிடையாது. ஆனாலும் வீட்டிலே உட்கார்த்துபடி ரேடியோவிலே காமெண்டரி கேட்டு அந்த ஆட்டத்தை மானசீகமா நினைச்சு பண்ணுவேன். அது போதும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

— எம்பார் விஜயராகவாச்சாரியார்

ஸ்வாமி!... என் ஞானத்திலே அடங்காத விளையாட்டு இது. எனக்கு இது புரிந்தபாடு இல்லை. வீட்டிலே என்னடான்னு பார்த்தா லெல்லாம் இந்தக் காமெண்டரி அதுவே ரேடியோ முன்னாலே ஏதோ தந்தியம் பண்ணுப்போலே உத்வேகமாக உட்கார்ந்து விடுகிறார்கள். எனக்கு மட்டும் பிடிச்ச ஆட்டமாகும் ஆட்டக்காரனும் பேரா, இல்லே, பந்தை விசுறவனுக்கு ஆட்டக்காரன்னு பேரான்னே தெரியலே! இந்தச் சங்கடமெல்லாம் நமக்கு எதற்கு என்று ஒதுங்கி விடுவேன்.

— ஆலங்குடி ராமச்சந்திரன்

பேட்டி: பட்டணத்தார்

ராமாயணம்

ராஜாஜி

43. பத்து ஆண்டுகள் கழிந்தன!

இப்போது ஆரம்பிப்பது ஆரண்ய காண்டம். சீதைக்கு ஏற்படப் போகும் விபத்துக்கு, கவி நம்மை ஆயத்தப் படுத்துகிறார். தண்டகாரண்யத்தில் சக்கரவர்த்தித் திருமகனுக்கு ஒரு புதுக் கடமை ஏற்பட்டு விட்டது; ரிஷிகளைத் துன்புறுத்தும் அரக்கர்களைக் கொல்லும் கடமை. வரப் போகும் கஷ்டத்தின் சூசனையாகச் சீதையின் மனத்தில் ஒரு பயம் தோன்றிற்று.

''வனவாசத்தில் இந்த க்ஷத்திரிய காரியத்தைத் தபஸ்விகளான நாம் ஏன் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்? நாம் வந்தது தந்தையின் ஆணையை நிறைவேற்ற. அவர் வாக்கைச் சத்திய வாக்காகச் செய்வதற்காக வனவாசம் வந்தோம். ரிஷிகளைக் காப்பாற்றும் கடமை நாட்டையாளும் அரசனுடையது. மக்களைத் தொந்தரவுபடுத்தும் ராக்ஷசர்களைத் தண்டிப்பது பொதுவாக க்ஷத்திரிய தருமமானாலும், அது சிம்மாசனம் ஏறிய அரசனுடைய கடமை. நாமோ தவமிருக்க வந்திருக்கிறோம். அரக்கர்களைக் கொன்று ரிஷிகளைக் காப்பது நம்முடைய கடமையாகாது. நம்மை எதிர்க்க வராதவர்களைக் கொல்லுவது வனவாச விரதத்துக்கும் விரோதமாகும். இங்குள்ள ரிஷிகளுக்கு நீங்கள் வாக்குறுதி கொடுத்து விட்டீர்கள். 'ரிஷிகளைத் தொந்தரவு செய்யும் அரக்கர்களை நான் வதம் செய்வேன்' என்று பிரதிக்ஞை செய்து விட்டீர்களே? இது நம்மை எங்கே கொண்டு போய்விடுமோ, தெரியவில்லை.''

இவ்வாறு சீதை ராமனுடன் பிரியமான மொழிகளில் வாதம் செய்தாள். சுதீக்ஷ்ண முனிவருடைய ஆசிரமத்திலிருந்து புறப்பட்டு தண்டகாரண்யத்திலுள்ள மற்ற ரிஷிகளுடைய ஆசிரமங்களுக்குப் போகும் போது இதைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டே சென்றார்கள்.

''என் நாதனே! எதிர்த்துப் பேசுகிறேனே என்று கோபிக்க வேண்டாம். பெண்ணாகிய எனக்குத் தோன்றுவதைச் சொல்லுகிறேன். எது தருமம் எது கடமை என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆலோசித்து முடிவு செய்ய வேண்டும். ஆசையினால் தூண்டப்பட்டு மக்கள் செய்யும் பெரும் பாவங்கள் மூன்று என்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். பொய் பேசுவது. பரஸ்திரீயை நாடுவது. நம்மை எதிர்த்துத் தீங்கு செய்யாதவர்களைத் துன்புறுத்துவது. இம்மூன்றில் பொய் என்பது உங்களிடம் அண்டாது. சத்தியத்தைக் காக்க ராஜ்யாதிகாரத்தையும் போகங்களையும் விட்டு விட்டு இங்கே வனவாசம் செய்கிறீர். என் பிராணநாதனே! பரஸ்திரீயை மனத்தில்கூட நினைக்கமாட்டீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியுமல்லவா? இப்போது நான் பயப்படுவது மூன்றாவது விஷயத்தைப் பற்றித்தான். அதாவது நம்மை எதிர்க்காத ஒருவரை நாம் வதம் செய்யலாமா என்பது. ராக்ஷசர்களாயினும் யாராயினும் நம்மை எதிர்க்க வராதவர்களை நாம் ஏன் கொல்ல வேண்டும்? அவசரப்பட்டு இந்த வனத்தில் வசிக்கும் முனிவர்களுக்கு வாக்குக் கொடுத்து விட்டீர்கள் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. தீயவர்களை அழிப்பது க்ஷத்திரிய தர்மமே. ஆனால் நாம் வனவாசத்தில் அந்தத் தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பது சரியல்ல. அரச பதவியிலிருப்பவர்களுக்கல்லவா அந்தக் கடமை சேர்ந்தது? மரவுரி உடுத்தி, தலைமயிரை ஜடையாக்கி, விரத வேஷம் பூண்ட உங்களுக்கு இந்தக் கடமை எப்படி ஏற்படும்? இது வேண்டாம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.

ளுக்குத் தெரியாத விஷயம் ஒன்றில்லை. என் அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னேன். யோசித்துச் செய்யவும்'' என்றாள் ஜானகி.

இவ்விதம் சந்தேகப்பட்டுப் பேசிய சீதையிடம் ராமனுக்குள்ள பிரியமும் மதிப்பும் முன்னைவிட அதிகரித்தது என்றே சொல்ல வேண்டும்.

''காதலி! ஜனகர் மகள் அல்லவோ நீ! அன்பினால் இத்தகைய உயர்ந்த லட்சியம் கொண்ட பேச்சைப் பேசினாய். சீதையே, நீயே சொன்னாயல்லவா, க்ஷத்திரியர்கள் தரிக்கும் ஆயுதம் பிறரை ரட்-

பெறுவதற்காகவென்று? கஷ்டப்பட்டு வருகிறவர்கள் அழுதால் அதைப் பார்த்துக் கொண்டு சும்மா ஒரு க்ஷத்திரியன் எப்படி இருக்கலாம்? இங்கே நாம் வந்ததுடன் என்ன கேட்டோம்? இந்த முனி சிரேஷ்டர்கள் தங்களுடைய கஷ்டங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு, 'நாதனே, நீயும் உன் தம்பியும் எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும்' என்று முறையிட்டார்கள். இந்த வனத்தில் தவம் செய்து கொண்டிருக்கிற ரிஷிகளைக் கொன்று தின்று வரும் இந்த ராக்ஷசர்களுடைய இம்சையைப் பொறுக்க முடியாமல் முறையிட்டார்கள். 'எலும்புக் குவியலைப் பார்' என்று அவர்கள் எலும்புகளைக் காட்டுகிறார்கள்.

'என்னை! மத்(து) மாதுனர்
இடுக்கண் கெடுவர்
அன்றின் மாய்வெனு
நயந்தின் மாட்டேன்'
'உறுவுடை வேலினால்
உணை நம்பியை
பொருவுடை மன்னவன்
புதல்வ! போகினேன்
இருவிட வைவிவோ
இரவி தோன்றிலும்
அறுவுடை வீரதின் அமைக பாத

''ஆயுதம் தரிக்கும் ராஜகுமாரர்களாகிய நாம் இந்தப் புலம்பலைக் கேட்டுச் சும்மா இருக்க முடியுமா? அரசனுடைய கடமையாகிறும் க்ஷத்திரிய குலத்தின் கடமையாகும். என்னுடைய தன்மையை உத்தேசித்து நீ சொன்னதும். நீ சொன்னது சரியே என்று வைத்துக் கொண்டாலும் நான் வாக்குக் கொடுத்து விட்டேன். 'நீயே சரணம்!' என்றார்கள். 'நானும் உங்களைக் காப்பேன்' என்று சொல்லிவிட்டேன். இவ்வாறு பிரதிக்ஞை முடிந்து போயிற்று. இனி அதைப் பொய்யாக்க முடியுமா? நான் பொய்யனாகப்போவதை நீ பார்த்துச் சகிப்பாயா! 'என்ன கஷ்டம் வந்தாலும் நான் காப்பாற்றுவேன்' என்று சொல்ல வேண்டிய சொல் சொல்லியாகி விட்டது. அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவது என் கடமை. சக தரும சாரணியான உன்னுடைய தருமமும் ஆகும். நீ வேறு நான் வேறு அல்லவே!'' என்றான் ராமன்.

இப்படியாக அவர்கள் பேசிக் கொண்டே நடந்து சென்றார்கள்.

இவையெல்லாம் மனதுக்குள் வரும் சிந்தனைப் போல் நடக்கும் பேச்சும் அவர்களுக்குள் ஆலோசனைக் கவி அமைத்திருக்கிறார். பக்கம் நிரப்புவதற்கல்ல.

*

தண்டகாரண்யத்தில் ரிஷிகள் இடையில் பத்து வருஷங்கள் ராம லக்ஷ்மணர்களும் சீதையும் யாதொரு கஷ்டமுமில்லாமல் கழித்தார்கள்.

தண்டகாரண்யப் பெருங்காட்டில் ராம லக்ஷ்மணர்கள் இருந்த இடம் ஒரு ரிஷி மண்டலம். அந்த ரிஷிகள் அங்கே ஆசிரமங்கள் அமைத்துக் கொண்டு தவ வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். ஓர் ஆசிரமத்தில் ஒரு மாதம், இன்னொரு ஆசிரமத்தில் மூன்று மாதம் இப்படிப் பல ஆசிரமங்களில் மாதக் கணக்கிலும் வருஷக் கணக்கிலும் ராம லக்ஷ்மணர்களும் சீதையும் சந்தோஷமாகக் காலம் கழித்தார்கள். வனத்தின் அழகு சொல்ல வேண்டியதில்லை. மான் கூட்டங்கள், காட்டு யானைகள், வராகங்கள், வானரங்கள், அழகிய பட்சிகள், செடிகள், கொடிகள், என்னென்ன உண்டோ அவ்வளவும் பலவிதமான நடனங்கள். நீர்ப் பறவைகள் இவற்றையெல்லாம் கவி வர்ணித்திருக்கிறார். இப்படி இயற்கை அழகுகளை அனுபவித்துவிட்டுப் பாடும் கவிகளில் வால்மீகி முதலிடம் பெற்றவர். அதில் அவருக்கு அடங்காத ருசி. பாட்டில் நமக்கும் அவனைப் போலவே சந்தோஷமாக இருக்கும்.

ஜனங்களிடையில் வாசம் செய்வதில் உண்டாகாத சந்தோஷ மகிழ்ச்சியைப் பத்தாண்டு ராமன் அனுபவித்தான். கூட லக்ஷ்மணனும் சீதையும் இருந்ததால் ராமனுடைய ஆனந்தமும் பூர்ணமாயிற்று.

பத்து ஆண்டுகள் ஓர் அத்தியாயத்தில் முடிந்துவிடுமோ என்று குறைப்படலாகாது. சந்தோஷமாகவும் சுகமாகவும் கழியும் காலம் இலக்கியத்தில் சுருக்கமாகத்தான் முடியும்.

இப்படிப் பத்து ஆண்டுகள் கழிந்து, வனவாச விரதத்தின் காலவரை அநேகமாகத் தீர்ந்து போனதாக எண்ணும் சமயத்தில் அகஸ்திய முனிவரைத் தரிசிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை ராமனுக்கு உண்டாயிற்று.

அகஸ்தியர் விசுவாமித்திர முனிவரைப் போலவே தபோபலத்தாலும் புகழ் பெற்ற முனிவர். இமயமலை முதல் விந்திய மலை வரையில் உள்ள அறிவும் தவ வன்மையும் ஒரு தட்டில் வைத்து, அகஸ்திய முனிவர் ஒருவர் தென்தட்டில் அமர்ந்தால் அவருடைய பாரத்தினால் தென் தட்டு கீழ் இறங்கிவிடும் என்று சொல்வார்கள். பார்வதி—பரமேசுவரன் விவாகத்தைப் பற்றிச் சொல்லப்படும் கதை அனைவருக்கும் தெரியும். எல்லா முனி சிரேஷ்டர்களும் கைலாசம் சென்று பாரம் அங்கே அதிகமாகப் போனபடியால் அகஸ்தியர் தெற்கே இருந்து கொண்டு பூமியின் சமநிலையைக் காத்தார் என்பது அகஸ்தியருடைய மகிமையைக் காட்டும். (தொடரும்)

குரல் பயிற்சி

[illegible]

[illegible]

சிலையைத் தேடி..
17
DIARY

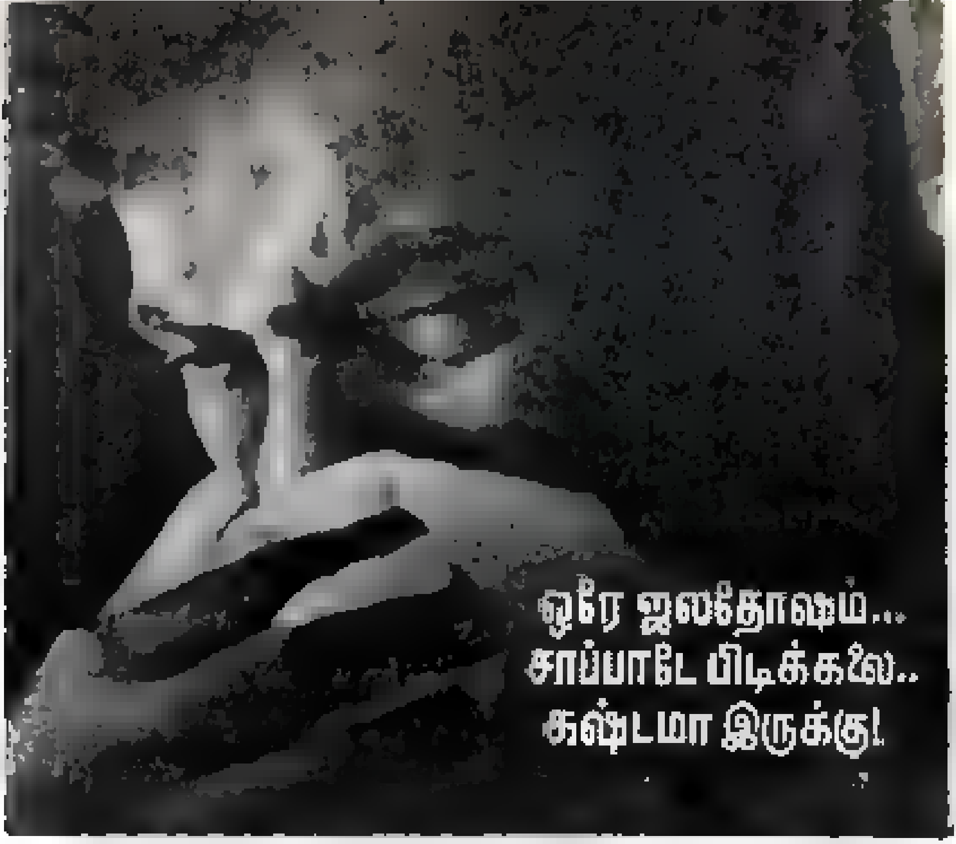

விக்ஸ் வேபோரப் ஜலதோஷத்தின் தொல்லைகளை உடனே நிறுத்துகிறது.

ஜலதோஷத்திற்கு மருந்து விக்ஸ் வேபோரப்

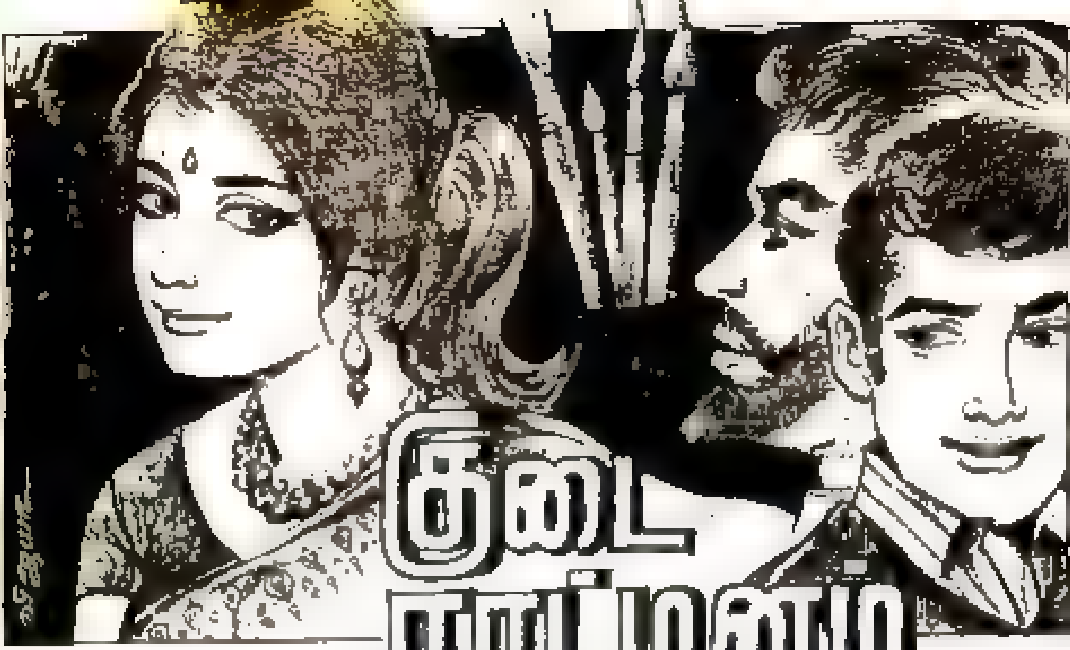

குடை ராட்டினம்

அத்தியாயம் 2

எஸ். ரங்கநாயகி

ஆனந்த் ஒரு பாட்டைச் சீட்டியடித்துக்கொண்டே உள்ளே நுழைந்தான்.

கட்டிலில் படுத்திருந்த தந்தை சேதுபதியைக் கண்டதும், "அப்பா! இன்றைக்கு ஓர் ஆச்சரியம்!" என்றான்.

"என்னடா?"

"ஒரு பிச்சைக்காரி படம் வரைந்திருந்தேனல்லவா? அதை ஐம்பது ரூபாய்க்கு விற்று விட்டேன்."

"சபாஷ்!"

"யார் வாங்கினார், தெரியுமா? ஒரு கோடீசுவரர். அந்தப் படத்தைப் போலவே உயிருள்ள ஒரு பிச்சைக்காரி அருகில் இருந்தாள். அவளுக்கு நல்ல பசி. அந்தப் பசிக்கு ஒரு பைசா போட மறுத்தவர், அவளைப் போல் இருந்த சித்திரத்துக்கு ஐம்பது ரூபாய் கொடுத்தார், அப்பா!" என்று கூறி விட்டுப் பெரிதாகச் சிரித்தான் ஆனந்த்.

"அதுதான் உலகமடா!" அப்பாவும் சிரித்தார்.

"அந்தப் பசித்த உண்மை உருவத்துக்கு நான் ஒரு ரூபாய் கொடுத்தேன். பொய் உருவம் உண்மை உருவத்துக்குச் சோறு போடும் விந்தையைக் கவனித்தீர்களா?" ஆனந்த் மீண்டும் சிரித்தான்.

"அது சரி, கண்ணனின் உருவம் ஒன்று வடித்தெடுத்தாயே! அதற்கு நூறு ரூபாயாவது கிடைத்திருக்குமா?"

"நூறு? நன்றாகக் கேட்டீர்கள்! அதற்குப் போட்டிக்கு மேல் போட்டி. அப்பா! நான் எண்ணக்கூட இல்லை. நிறைய நோட்டுக்களைத் திணித்து அதை ஒருவர் எடுத்துக் கொண்டார்."

"அவ்வளவு மதிப்புப் பெறும் என்பதை நான் அறிவேனடா."

தான் பேசியது பொய் என்பதை ஆனந்த் அப்பாவிடம் கூறவில்லை. அதை விற்க எவ்வளவு பாடுபட வேண்டியிருந்தது! அதை அவனல்லவோ அறிவான்? அன்று கையில் காசு இல்லாத தினம். தந்தைக்கு மருந்து வாங்க வேண்டிய அவசியம் வேறு. அதனால் ஒருவரிடம் கெஞ்சிக் கூத்தாடி அதைக் கொடுத்த விலைக்கு வாங்கிக் கொள்ளச் செய்திருந்தான்.

இரண்டாவதாக, கூறிய அது பணங்கள்தான் அவனுக்கு அதிகம். பாங்கில் பணத்தையெல்லாம் அவன் பெயருக்கே மாற்றி விட்டிருந்தார் தந்தை. அதனால் அவன் தன் தொழிலைப் பற்றிப் பெரிதாகக் கூறிச் சமாளிக்க முடிந்தது.

"ஆனந்த், பிக்ஸட் டிபாஸிட்டில் இன்று வட்டி வந்திருக்குமே. அதை நிலையாக வாங்கி ரசீதைப் புதுப்பித்தாயா?" — சேதுபதி கேட்டார்.

"ஓ! பணமாச்சே, மறப்பேனா? அதோடு இன்னும் கொஞ்சம் பணம் சேர்த்துப்போட்டிருக்கிறேன்" என்றான்.

'சேர்த்துப் போட்டிருக்கிறேன்' என்னும் அவன் அகராதியில் குறைந்துவிட்

மனைவி மறைந்தபோது ஏற்பட்ட துயரத்தைக் காட்டிலும் நாம் படுக்கையோடு கிடந்த துயரம்தான் அவருக்கு அதிகமாயிருந்தது. சொல்லப் போனால் தாயற்ற மகளுக்காக அவர் துயரடையவில்லை. கட்டிலோடு கிடக்கும் தமக்கு மகன் ஊழியம் செய்யும் நிலை ஏற்பட்டது தான் அவரைப் பெரும் சோகத்துக்கு ஆளாக்கியது. அதோடு அவரை உத்தேசித்து அவன் வேலைக்குப் போகவே சம்மதிக்கவில்லை. அது அவருக்குப் பெருங் குறை.

"ஆனந்த்! இந்த ஓவியக் கலை ஓர் உம்மணாம் மூஞ்சிக் கலை. இது சோறு போடுமாப்பா?" என்பார் தந்தை.

"சோறு போடுவதா? பசித்தால் தானேப்பா சோற்றுக்கு அவசியம்? இதைப் பார்த்துக் கொண்டே இருந்தால் பசி வருகிறதா என்று பாருங்களேன்!" என்பான் ஆனந்த்.

"ஆனந்த்!"

அறையின் வாசற்படியிலிருந்தபடியே வாசு கூப்பிட்டாள்.

சீதாபதியும் ஆனந்தின் பாட்டில் மெய்ம் மறந்திருந்தார். வாசு வந்ததை அவரும் கவனிக்கவில்லை.

"ஆனந்த்!"

வாசு அழுத்திக் கூப்பிடவே, சீதாபதி திரும்பினார்.

"வாம்மா!" சைகையிலும் சீதாபதி அவளை அழைத்துக் கட்டிலில் அமர்த்திக் கொண்டார்.

ஆனந்த் பாட்டுடன் இயங்கிய மிருதங்க ஒலியோடு வாசுவின் குரலைக் கேட்டான். கைகள் பியானோவில் இருக்க, உடலை மட்டும் மெதுவாகத் திருப்பிப் பார்த்தான்.

"ஆனந்த்! நீ பாக்கியவான்டா!" வாசு கூறினாள்.

"அப்பாவுக்கு இப்படிச் சேவை செய்யும் பாக்கியம் பிள்ளைக்குக் கிடைத்திருக்கிறதே. அதைச் சொல்றியா, வாசு?" என்று கேட்டார் சீதாபதி.

தாம் படுத்திருக்க, தமக்காக மகன் இப்படிப் பாடுபடுகிறானே என்று சீதாபதியின் நெஞ்சு முழுவதும் வருத்தம் என்பதை வாசு அறிவாள். வாசுவிடம் தம் மனக் கிலேசத்தை ஏதோ ஒரு முறையில் வெளிப்படுத்திக் கொண்டே தான் இருப்பார் சீதாபதியும்.

"மாமா, உங்கள் மகனை இப்படி எத்தனை நாட்கள்தான் விட்டு வைத்திருப்பீர்கள்? உங்கள் வீட்டுக்கு ஒரு மருமகள் வரவேண்டும் என்ற ஆசையே இல்லையா உங்களுக்கு?" சீதாபதியை நோக்கிக் கேட்டாள் வாசு.

"ஏ வாசு! என் அப்பா மேலே என்னப்பா வன்மம் உனக்கு? போட்டிக்கு ஆள் தேடறே?"

"என்னப்பா சொல்றே நீ?"

"அப்புறமே! என்னால் ஒருத்தன் தான் சேவை செய்ய முடியும்! இன்னொருவரை இங்கே இழுத்துவிட முயலாதே. அதிப்பு ஊதுவோ, தொந்தி சாக்கியோ என்றால் ஆகாதுடா!"

"பார்த்தீங்களா மாமா, இவன் பேச்சை!"

"ஆமாம், உன் கல்யாணம் எப்போ, வாசு? அதை நீ சொல்லவே இல்லையே!" சீதாபதி வாசுவை மடக்கிக் கொண்டார்.

*

"கேட்டியாப்பா, விஷயத்தை! சம்மதத் தலையாட்டிட்டு எழுத்து போற

"தங்கள் அப்பா! நீங்கள் இது போல் கரியதந்து உங்களுக்கு ரொம்ப நன்றி" — ரமா உள்ளே நுழைந்தபடி கூறினாள். அவள் பின்னே சாந்தியும் வந்தாள்.

வெளியே சென்றிருந்த ரமாவும் சாந்தியும் திரும்புவதற்குள் சொல்லிவிடவேண்டு மென்றிருந்த பொன்னம்பலத்தின் விருப்பம் ஈடேறவில்லை. அதனால் பொன்னம்பலத்தின் மனதில் கோபமும் ஆத்திரமும் மாறி மாறிப் பொங்கி வந்தன.

"இந்தாப்பா கோபல். நீயாச்சு, உன் மனைவியாச்சு. நான் எதுக்கு இடையே புகுந்து கெட்ட பேர் வாங்கணும்?... நம்மை நான் சொல்ல வந்தால் அது உங்களுக்கு 'வேடிக்கையாகத்தானே தோணுது!" ஒரு கனைப்புடன் விசித்தபடி கூறினார் பொன்னம்பலம்.

"அப்படியில்லை, பொன்னம்பலம்! நான் உண்மையாகத்தான் சொல்றேன். வாசனைக் காதலித்து விவாகம் செய்து கொண்டவள் அவள். வாசு தனக்கு ஏற்ற மணாளன்தான். அவனோடு தன் வாழ்வு நல்லாக இருக்குமா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் யோசிச்சு செய்யவேண்டியவளும் அவளே. அதுக்கு நான் பொறுப்பில்லே."

"நீ சொல்வது எனக்குப் புரியாமல் இல்லை. இருந்தாலும் நீ ஒரு பொண்ணைப் பெத்தவன். உன் அனுபவம் போதாது. இப்போது நீ தான் தெரியாமல் குதிக்கும், நாளைக்கு வாழ முடியாமல் தவிப்பாள். அப்போ அந்தப் புருஷன் கூறித் தள்ளிவிட முடியுமா? பெரியவங்கதான் தீரயோசிச்சு பொருத்தம் பார்த்து செய்து பார்க்கணும். குழந்தைகளுக்கு நல்ல புத்தி சொல்லணும். தெரியாமலா 'விவாகம் ஆயிரம் காலத்துப் பயிர். ஒன்பது பல பார்த்து நிச்சயம் செய்யணும்'னு சொல்லி வச்சிருக்காங்க?"

"வாழ முடியாமல் கண்ணைக் கசக்கிக்கிட்டு வந்தா நான் இருக்கேனே! வீட்டோடு வைத்துக் கொள்ள வேண்டியது தான். விட்டுடுவேனா?" என்றார் கோபால்சாமி.

"கேட்டாயா கோபாலு! இது போல் நீ இடத்தை நீ நிச்சயம் பண்ணும்போது தக்கதை தீர்க்கமா அதுக்கு யான் குறுக்கே நிற்க முடியுமா? உனக்கும் எனக்கும் உறவு முறை. விட்டு இருக்கு. உனக்கு நல்லது செய்யணுங்கற என்னோட விருப்பம். இதைத் தான் அன்றிலே ரூபகுமாரிட்டே கூடச் சொல்லேன்."

"ரூபகுமாரா? அது யார் ரூபகுமார்?" கோபால்சாமி கேட்டார்.

[illegible]

— [illegible]

"என்னப்பா பொன்னு! அவன் யார் என்றுமா உனக்குத் தெரியாது? இவர்களிரண்டு பேருக்கும் தெரியுமே! வாசனைப் பத்தி சொன்னவங்க அவனைப் பத்தி சொல்லலையா?" பொன்னம்பலம் இடித்துக் காட்டுவது போல் கூறினார்.

"சரிதான் இருக்கட்டும். அத்தை. வாசனைப் பத்தி சம்பந்தம் இருப்பதாக அப்பாகிட்ட கூறும்படி நேரிட்டது. ரூபகுமாரைப் பத்தி அப்படி ஒன்றும் சம்பந்தம் இருப்பதாகத் தெரியலை."

"கேட்டியாப்பா, உன் மகள் சொல்றதை! அத்தை மகன் முறைமாமனாகும் ரூபகுமார். அவன் சம்பந்தம் தேவையில்லையாம். ஆனால் எங்கேயோ பிறந்து வந்தவன் வாசு. அவன் சம்பந்தம் தேவையாம்! புரிந்ததா?"

ரமாவுக்கு எரிச்சலாக வந்தது. எவனைப் பற்றி அவர் அதிகம் பேச விரும்பவில்லையோ, அவனைப் பற்றியே மீண்டும் மீண்டும் கூறுகிறாரே இந்த அத்தை! வாசனின் மீது தன்னைத்தான் வெறுப்பு உண்டாகும்படி செய்கிறாரே! உறவு முறை கொண்டாடிக் கொண்டு இவர் இங்கு யார் வரச் சொன்னது? அத்தைக்குச் சடச் சட எப்படிப் 'பதில் கொடுப்பது' என்பது புரியாமல் ரமா விழித்தாள்.

"அத்தை! ஒரு வீட்டுக்கு மாப்பிள்ளையாக வரப் போகிறவன் முதலிலேயே சம்பந்தத்தோடு இருக்க வேண்டுமென்பது சட்டமில்லை. மாப்பிள்ளையாக வந்த பிறகுதான் உறவு முறை கூடும். மாப்பிள்ளையாக வரப் போகிறவரை அப்பா தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம். அதற்காக அப்பாவைத்

சேர்ந்த உறவுக்காரர்கள் எல்லோரை யும் பற்றி அவர் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டுமென்பது அவசியமில்லையே!"

இப்படிக் கூறினவள் சாந்தி.

அத்தைக்குச் சாந்தி கடக் கடப் பதில் கொடுத்ததில் ரமாவுக்கு ஒரு திருப்தி. அத்தைக்கோ ஆத்திரம்.

இந்த நேரம் பார்த்து ரமாவையும் சாந்தியையும் ஒரு கல்யாணத்துக்கு அழைத்துப் போக வசந்தி வந்து சேர்ந் தாள்.

ரமாவும் சாந்தியும் வேறு உடை மாற்றிக்கொண்டு தந்தையிடம் அனுமதி பெற வந்தனர். "அப்பா, வசந்தியோடு ஒரு விசேஷத்துக்குப் போய் வருகி றோம்!" என்றாள் ரமா. கோசல்ராம் தலையாட்டினார்.

"சாக்கிரதையாகப் போய்விட்டுச் சீக்கிரமாக வந்து சேருங்கள்!" என்றாள் அத்தை. அவளுக்குக் கோசல்ராமிடம் தனித்துப் பேச வாய்ப்புக் கிடைத்து விட்டதில் மகிழ்ச்சி. இருவரும் சென்ற பிறகு தொண்டையைக் கனைத்துக் கொண்டு, "கோசல்! நீ என் பேச்சை மதிக்கவில்லை என்று தெரிந்திருந்தும் என் மனசு கேட்கவில்லை. யாரென்று ஏதோ சொல்லாதே, அவனைப் பற்றி நல்லா விசாரிக்கணும். உன் கௌரவத்துக்குப் பங்கம் வரக் கூடாது!" என்றாள்.

இதே நேரம் வாசலில் கார் சப்தம் கேட்டது. பொன்னம்மாள் திகைத்துவிட் டாள். ஒருவேளை இப் பெண்கள்தாம் போகாமலே திரும்பி விட்டார்களோ! கோசல்ராமைப் பார்க்க வேறு யாரா வது வந்து விட்டார்களோ? இதென்ன, அவள் பேசவேண்டும் போதெல்லாம் அபசகுனம் போல யாராவது வந்து கொண்டு...

பொன்னம்மாளின் சிந்தனை முடிய வில்லை. "பெரியம்மா!" என்று கூப் பிட்டுக் கொண்டே ரூபகுமார் உள்ளே வந்தான்.

உடலில் நறுமண சென்ட். செல்வந்தன் மனம் முன்னேற்பாடாக நின்றது. பழைய பாணியிட்ட கிராப். அவனே வெளுத்த நிறத்தான். அதற்கு ஏற்ற உயர்ரகப் பவுடரின் மேல் பூச்சு. உள்ளே ஒரு கலக்கத்துடன் நுழைந்தவன் பொன்னம் மாளின் அருகில் வேறொருவர் அமர்ந் திருப்பதைக் கண்டு தயங்கி நின்றான்.

"நீதானா? கார் சப்தம் கேட்டதும் யாரோன்னு பயந்துட்டேன். நல்ல சமயத்துக்குத்தான் வந்திருக்கே. உள்ளே வந்து இப்படி உட்கார்!" என்று மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்றாள் பொன்னம்மாள்.

ரூபகுமார் மெல்ல வந்து பொன்னம் மாளின் அருகில் பவ்யமாக அமர்ந்தான்.

"என்னடா இப்படி தயங்கறே? இது யாருன்னு தெரியலையா? இதுதான் கோசல்ராம். ரமா, சாந்தியோட அப்பா..."

ரூபகுமார் கோசல்ராமை நோக்கிக் கரம் குவித்தான். "ஓ! ரமாவின் தந்தையா? உங்களைச் சந்தித்ததில் ரொம்ப சந்தோஷம்."

"கோசல், இவன்தான் ரூபகுமார். இப்ப சிறிது நேரத்துக்கு முன்னாடி பேசிக்கிட்டிருந்தோமே, அந்தப் பையன் தான் இவன். இந்த ஊரில்தான் இருக் கிறான்."

கோசல்ராம் அவனை நோக்கினார். பிறகு, "இந்த ஊரில்தான் படித்துக் கொண்டிருக்கிறாயா?" என்று கேட்டார்.

"நல்லாத்தான் கேட்டே, போ. இவன் படிப்பெல்லாம் முடித்து வியாபாரத்தில் இருக்கிறான். நீ என்னடான்னு இப்படித் தான் மெல்லமாய் படிக்கிறாயான்னு கேட் கிறே! இவனுக்குப் படிக்கணும்னு கூட அவசியம் இல்லை. அப்பா ஆரம்பிச்ச வச்ச வியாபாரம் இருக்கு. அதையே நல்லாப் பெரிசாக்கிட்டான். கை நிறை யப் பணம் இருக்கு. அப்படி இருந்தும் படிப்பு மேலே ஆசையிலே படிச்சு முடிச்சிட்டான்.... இவன் யாருன்னு தெரியலையா உனக்கு? என்னோட தங்கை மரகதம்னு ஒருத்தி இருந்தாளே, நினைவு இருக்கா?..."

கோசல்ராம் தலையாட்டினார். மர கதம் காதலித்து விவாகம் செய்து கொண்டது நினைவுக்கு வந்தது.

"அந்த மரகதத்தின் ஒரே பிள்ளை தான் இந்த ரூபகுமார். இப்போ அம் மாவும் இறந்துட்டாள். அப்பா வியாபா ரத்தை இவன் கவனிக்கிறான்."

"என்ன வியாபாரம்?"

"'சேகல் ஸ்டீல் புரொடக்ஷன்' பற் றிக் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்களே. அதில் முக்கால் பங்குக்கு மேல் அப்பாவினுடை யது. இன்னும் சில கம்பெனிகளிலும் டைரக்டராக இருந்தார். அப்பா பதவி களிலெல்லாம் இப்போது நான் இருக் கிறேன். வேறு சில இடங்களிலும் டைரக்டராக இருக்கிறேன்."

"நீ ஆர். சேகலின் புதல்வனா?"

"ஆமாம். உங்களுக்கு அப்பாவை முன்பே தெரியுமா?"

"கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். நேரடிப் பழக்கம் இல்லை."

இவர்களின் பேச்சைக் கவனித்த பொன்னம்மாளின் இதயம் ஆனந்தத் தில் நிரம்பியது. அவள் பயந்தது போல் அபசகுனம் இல்லை. எல்லாம் சுப சகுனமாகத்தான் தோன்றியது.

(தொடரும்)

கண்ணில் பட்டதும் காதில் விழுந்ததும்

புகைப்படம் பிடிப்பது மிகவும் சுலபம். ஆனால் அந்தப் புகைப்படத்தையே ஒரு கலைப் படமாகப் பிடிப்பது கடினம். காமிராவில் விழும் காட்சியில் சில அம்சம் இருக்கிறது. எடுக்கப்படவிருக்கும் அந்தக் காட்சி, படமாக மாறும்போது அதில் ஒரு 'தனித்துவம்' இருக்குமா என்பதை வெள்ளாம் முன் கூட்டியே நிர்ணயித்து காமிராவின் பொத்தானை அழுத்தும் புகைப்படக்காரர் சிறந்த கற்பனை வளம் உள்ளவராக இருக்க வேண்டும்.

ஜெர்மானிய தூதரகத்தைச் சேர்ந்த கன்டர் காப்ஃப் (Gunter Kopf) இந்த ரகத்தில் சேர்ந்தவர். கடந்த சில ஆண்டுகளில் அவர் பாரதத்தின் பல பகுதிகளுக்கும் போய் வந்து ஆங்காங்கு தாம் ரசித்த சில காட்சிகளைப் புகைப்படங்களாக மாற்றி அந்தப் புகைப்படங்களைத் தொகுத்துச் சமீபத்தில் சென்னை மாக்ஸ்முல்லர் பவனில் கண்காட்சியாக வைத்திருந்தார். கன்யாகுமரியிலிருந்து காஷ்மீர் வரை, மக்கள், மரங்கள், எல்லாமே அவர் காமிராவில் சிக்கியிருக்கின்றன.

மயிலாப்பூர் கபாலீசுவரர் கோவில் குளக்கரையின் மேற்குப் பக்கப் படிகளிலிருந்து நாம் எத்தனையோ தடவைகள் அக்கரையில் உள்ள ஆர்ப் படிகளையும் கோபுரங்களையும் பார்த்திருக்கிறோம். அந்த காட்சியை கன்டர் காப்ஃப் ஒரு நல்ல கோணத்திலிருந்து படம் பிடித்திருக்கிறார். இந்தப் பக்கத்தில் உள்ள தென்னை மரக் கீற்றுகளூடே காமிராவின் பார்வையை ஓட்டியிருக்கிறார். முன்னணியில் நிற்கும் அந்தத் தென்னங் கீற்றுக்கள் கோபுரப் பின்னணிக்கு ஒரு தனி அழகைக் கொடுக்கிறது.

'தொழிலில் மந்த நேரம்' என்ற தலைப்பில் ஓர் எவர்சில்வர் பாத்திர வியாபாரி தம் கடையில் பாத்திரங்கள் நடுவே உட்கார்ந்து நிம்மதியாகப் பத்திரிகை படித்துக் கொண்டிருப்போல் ஒரு புகைப்படம். பளபளக்கும் பாத்திரங்களினிடையே படபடப்பு இல்லாத வியாபாரியின் முகம், மிகவும் ரசிக்கத்தக்க மாறுதல்.

'தேர் வேலை' என்ற தலைப்பில் காலம் சென்ற பண்டை ஞானதூர்வாரின் தேரு சுமை வருத்தும் நேரத்தில் ஒரு படம் இருந்தது. உத்சாகம் நிறைந்த அந்த முகத்தைச் சாதாரணமாக வேறு படங்களில் பார்த்திருக்க முடியாது. மகாபலிபுரக் காட்சிகள் (படம்), நாகர்கோவிலுள்ள தென்னை மரங்கள், திருவிக் கல்யாணம், கல்கத்தா புராம் வண்டி எல்லாமே இந்தப் புகைப்படக் காட்சியில் இடம் பெற்றிருந்தன. சுமார் நூறு படங்கள். எல்லாவற்றிலும் ஒருவித அடிநாதத்தை உணர முடிந்தது.

'ஒரு ஜெர்மானியரின் பார்வையில் பாரதம்' என்ற தலைப்பு இந்தக் காட்சி அமைப்புக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது.

அந்த ஜெர்மானியரின் பார்வையில் நயமும் கற்பனையும் நிறைய இருக்கின்றன என்று பாராட்டலாம்.

* * *

இங்கிலாந்து நாட்டைச் சேர்ந்த திரு ஆங்கஸ் வில்ஸன் என்ற நாவலாசிரியர் சமீபத்தில் சென்னைக்கு வந்திருந்தார். எழுத்தாளர்களுக்காகவும், ரசிகர்களுக்காகவும், அவர் பிரிட்டிஷ் கௌன்ஸில் வாசகசாலையில் ஒரு முக்கால்மணி நேரம் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்.

சம்பிரதாயமாக உடை அணியும் பாணியை இன்னும் விடாதவர்கள் பிரிட்டிஷ்காரர்கள். ஆனால் ஆங்கஸ் வில்ஸனோ, அநாயாசமாகத் தன்னை அமெரிக்கப் பாணியில் வெள்ளைப் பூக்கள் போட்ட கறுப்பு அரைக் கைச் சட்டையைப் போட்டுக் கொண்டு வந்து சிக்கச் சிக்கப் பேசி முடித்தார். முப்பத்தி ஆறு வயதிற்குள் அவர் எழுத ஆரம்பித்தாராம். இப்போது அவர் அறுபது வயதை எட்டிக் கொண்டிருக்கிறாராம்.

'என் தாயாருக்கு வம்பு பேசுவது என்றும் ரொம்பப் பிடிக்கும். என் தகப்பனாரோ பணத் தட்டுப்பாடு ஏற்படும்போது, பணம் புரட்டச் சுவையான கதைகள் விடுவார். வீட்டில் அடிக்கடி குடும்பச் சண்டை நடக்கும். நான் சிறுவனாக இருந்த போது இந்தச் சண்டைகளைக் கவனிப்பேன். இவையெல்லாம் சேர்ந்துதான் என்னை ஒரு நாவலாசிரியனாக மாற்றின என்று நம்புகிறேன்' என்று சொல்லிக் கலகலப்பை ஏற்படுத்தினார்.

"இவர் புதிதாக என்னத்தைச் சொல்லி விட்டார்?" என்று அங்கலாய்த்தார் ஓர் உள்ளூர் எழுத்தாள நண்பர்.

"புதிதாக ஏதாவது இருந்தால், உம்மிடம் ஏன் சொல்லுகிறார்? அவருடைய அடுத்த நாவலுக்கு அதைப் பத்திரப்படுத்திக் கொள்ள மாட்டாரா?" என்றார் பக்கத்திலிருந்த ஒரு வாசக ரசிகை. — மேரு

உங்களுக்கு சுவையுள்ள,
கெட்டியான, ஸ்ட்ராங்கான
மற்றும் உடனே தயாராகும்
காபி வேண்டுமா...
இதோ
ப்ரூ
இருக்கிறது
BRU
CHICORY
ப்ரூக் பாண்ட்
ப்ரூ
இன்ஸ்டன்ட்
காபி சிக்கரி ப்ளெண்ட்
கெட்டியான, ஸ்ட்ராங்கான
காபி-சிக்கரி கலவையுடன் ப்ரூ.
உடனடியாக தயாராகிவிடுகிறது!
புத்துணர்ச்சியளிக்கும்
மிகச் சிறந்த பானம்.

அத்தியாயம் 20

சதித் திட்டம்!

"ஹல்லோ சாரங்கன்! வெல்கம்! உள்ளே வாருங்கள்" என்று டாக்டர் வேணுகோபால், வரவேற்பு அறையில் இப்போது சோபாவாக விளங்கிய சோபா-கம் பெட்டை நோக்கிக் கை காட்டினான். "உட்காருங்கள். நீங்கள் ஒன்றும் தவறாக நினைத்துக் கொள்ள மாட்டீர்கள் என்று நம்பிச் சொல்கிறேன்! உங்கள் 'வெய்ஸ்ட் லை'னில் நீங்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இலேசாகத் தொந்தி போட ஆரம்பித்திருக்கிறது. இப்போதே அதைக் கட்டுப்படுத்தாமல் விட்டுவிட்டால் அப்புறம் அதை அடக்கி ஆளவே முடியாமல் போய்விடும். நிறைய எக்சர்சைஸ் செய்யுங்கள். இந்த உலகத்திலுள்ள தொண்ணூற்று ஐந்து சதவிகித வியாதிகளுக்கு அடிப்படைக் காரணம் 'ஓவர்வெயிட்'தான் என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது."

சாரங்கன் சிரித்தான். "வேணு! நான்...."

"எனக்குத் தெரியும். நீங்கள் என்னை டாக்டர் என்ற முறையில் பார்க்க வரவில்லை. நானும் டாக்டர் என்ற முறையில் இதைச் சொல்லவில்லை. இது என் 'கன்ஸல்டிங் ஃ'பீஸில்லை. ஒரு 'ஃபிரெண்ட்லி அட்வைஸ்'. அவ்வளவுதான்."

"நான் சொல்ல வந்தது வேறு. தினம் அரை மணி நேரத்துக்குக் குறையாமல் தேகப் பயிற்சி செய்கிறேன். அது போதவில்லை என்று புரிகிறது. ஆனால் அதற்குமேல் நமக்கு நேரம் எங்கே கிடைக்கிறது?"

"5BX என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா?"

'இல்லை' என்று தலையாட்டினான் சாரங்கன்.

"ராயல் கெனேடியன் ஏர் ஃபோர்ஸில் பலவித ஆராய்ச்சிகளுக்குப் பிறகு 5BX தேகப் பயிற்சியை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். மிகக் குறைந்த நேரத்தில் மனிதனுக்குத் தேவையான முழுமையான உடற்பயிற்சி அளிக்கவென்று ஏற்பட்டவை. 'நேரமாச்சு நேரமாச்சு' என்று பறபறக்கும் நம்மைப் போன்ற பட்டணவாசிகளுக்கு ரொம்பவும் ஏற்றவை. ஒரு நாளைக்குப் பதினோரு நிமிஷ நேரம் இந்தப் பயிற்சியில் ஈடுபட்டால் போதும். பெண்களானால் பன்னிரண்டு நிமிஷங்கள்."*

"அப்படியா? ஆச்சரியமாயிருக்கிறதே!" என்றான் சாரங்கன்.

"ஆச்சரியப்படுவதுடன் நிறுத்திக் கொள்ளாமல் பயிற்சிகளைச் செய்வதில் சிரத்தையும் காட்டினால் பலமுடன் இருப்பீர்கள். உங்களுக்குக் கல்யாணம் ஆகி விட்டதா?"

சாரங்கன் இலேசாக வெட்கப்பட்டுச் சிரித்தான். "இன்னும் இல்லை."

"ஒரு பெண்ணைப் பற்றித்தான் ஏதாவது பேச வந்திருக்கிறீர்களோ என்னிடம்?"

"உம்... அப்படியும் வைத்துக் கொள்ளலாம்."

"பலே! பலே! யாராவது சம்சார பந்தத்தில் சிக்க வைப்பது என்றால் எனக்கு ரொம்பக் குஷி. சரி, நீங்கள் என்ன சாப்பிடுகிறீர்கள்? ஆனால் எதுவும் கிடைக்காது. என் அம்மாவை வேளை கெட்ட வேளையில் காப்பி போடு, ஓவல் கொண்டா என்று நான் தொந்தரவு செய்வதில்லை. சமையல்காரனை வைத்துக் கொள்ள அவள் அனுமதிக்க மாட்டேன் என்கிறாள். 'குடிகார குடித்தனமாடா? நீ ஒருத்தன்தானேடா? சமைத்துப் போட முடியாதா என்னால்?' என்கிறாள். அபரிமிதமான அன்பும் ஒரு வகையில் தொந்தரவுதான் இல்லையா?"

"எனக்குக் காப்பி தர முடியவில்லை என்பதற்காக உங்கள் அம்மா உங்களிடம் வைத்திருக்கும் அன்பைத் தொந்தரவு என்று சொல்லாதீர்கள். எனக்குச் சாப்பிட எதுவுமே இல்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை."

"அன்புகொண்டே வயிற்றை நிரப்பிக் கொள்கிறேன் என்கிறீர்கள். ஆல்ரைட்.

---

* இந்த 5BX (11 நிமிஷம்) XBX (12 நிமிஷம்) தேகப்பயிற்சிகளை பற்றி மேலும் விவரங்கள் அறிய விரும்பினால்: Physical Fitness என்ற தலைப்பில் உள்ள புத்தகத்தைப் படிக்கவும். Penguin Book Nov 1963.

சற்று இருங்கள். அன்பு கொண்டு வருகிறேன்!"

வேணுகோபால் உள்ளே போய் ஒரு தட்டில் சிறிது தேன்குழலும் ஒரு கண்ணாடி டம்ளரில் முக்கால் பாகம் எலுமிச்சம் பழ சர்பத்தும் எடுத்து வந்தான்.

"இதைத்தான் அன்பு என்று குறிப்பிட்டீர்களா?"

"தேன்குழல் செய்வதென்றால் சுலபமா, சொல்லுங்கள். இதெல்லாம் எதற்காக அம்மா செய்து அவஸ்தைப்படுகிறாய்? பேசாமல் ராஜாஜி எழுதிய ராமாயணத்தையோ, பாரதத்தையோ படித்துக்கொண்டு உட்கார்ந்திரேன் என்றால் கேட்க மாட்டாள். 'உனக்குச் செய்வதில் எனக்கென்னடா சிரமம்?' என்கிறாள்."

"அன்பினால் உருவான தேன்குழல் நன்றாகத்தான் இருக்கிறது" என்றான் சாரங்கன், அதைச் சுவைத்துக் கொண்டே. "உப்புதான் கொஞ்சம் தூக்கலாகப் போய் விட்டது!" சிரித்தான் அவன்.

"அதற்கு விஞ்ஞான ரீதியாக ஒரு விளக்கம் இருக்கிறது, சாரங்கன்! இதைச் செய்தவள் என் அம்மா. மாவை ருசி பார்த்தபோது அவளுக்கு உப்பு தூக்கலாகவே தோன்றியிராது. ஏன் தெரியுமா? வயது ஆக ஆக, நாக்கில் உள்ள ருசி பார்க்கும் நரம்புகளின் சக்தி குறைகிறது. அப்போது உப்பு, காரம் எல்லாமே கொஞ்சம் மிகுதியாக இருந்தால்தான் நன்றாயிருப்பதாகத் தோன்றும்!"

"வெரி இன்டரஸ்டிங்" என்றான் சாரங்கன்.

"அம்மா மகிமையைக் கேட்கிறீர்கள், சுவாரசியமாக இருக்கிறதென்று. நீங்கள் வந்த விஷயத்தைக் கேட்காமல் நான் உங்களை 'போர்' அடித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்."

"போர் ஒன்றுமில்லை. ஆனால் நான் உங்களிடம் பேச வந்த விஷயமும் ரொம்ப முக்கியமானதுதான்."

"சொல்லுங்கள்."

சாரங்கன் எப்படிப் பேச்சை ஆரம்பிப்பது என்று சற்று நேரம் யோசித்து விட்டுக் கூறினான்: "வேணு! நான் சொல்லப் போவது சாருலதாவைப் பற்றி. நியாயமாக நான் இதையெல்லாம் பேசக் கூடாது. நான் அவளுடைய அந்தரங்கக் காரியதரிசி. ரகசியங்களைக் காக்க வேண்டிய பொறுப்பு உள்ளவன். நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்யக் கூடாது நான். ஆனால் இப்போதுள்ள நிலைமையை இப்படியே நீடிக்க விடுவது சாருவுக்கே நல்லதல்ல என்பது ஒரு காரணம். நீங்கள் சாருவின் நல்வாழ்வில் உண்மை அக்கறை கொண்டுள்ளவர் என்பது இன்னொரு காரணம். மூன்றாவதாக..."

"மூன்றாவதாக?"

"நான் அவளுக்குக் கீழ் வேலை செய்கிறவன். அவளிடம் கீழ்ப்படிந்து நான் நடக்க முடிகிறதே தவிர, யோசனை சொல்லவோ வாதாடவோ என்னால் முடிவதில்லை. அதற்கெல்லாம் அவள் அதிகமாக இடம் தருவதுமில்லை. உத்தரவுகளைப் பிறப்பித்தே பழகி விட்டாள்."

"ரொம்ப சரி, உங்கள் சங்கடம் எனக்குப் புரிகிறது."

"ஆனால் வேணு, உங்கள் நிலைமை வேறு. நீங்கள் அவளுக்கு அறிவுரைகளைத் தாராளமாய் வழங்கலாம். அதற்கு உரிமையுண்டு."

''நான் அறிவுரை வழங்கலாம்; அவ்வப்போது வழங்கியும் வருகிறேன். ஆனால் அவன் எதையும் கேட்பதில்லை. உபதேசிக்க எனக்கு உரிமை உண்டு; அதன்படி நடக்காதிருக்க அவனுக்கு உரிமை உண்டு!''

''அது உண்மைதான். ஆனால் நீங்கள் சொல்வதை அவன் கேட்காது போனாலும் மகிழ்ந்து விட்டேன் என்ற திருப்தியாவது உங்களுக்கு இருக்குமில்லையா?''

''கரெக்ட்! சாரங்கன்! உங்களால் அறிவுரை வழங்க முடியாது; ஆனால் எதைப் பற்றி அவனுக்கு யோசனை கூற வேண்டும் என்பது தெரியும்! என்னால் அறிவுரை வழங்க முடியும்; ஆனால் எதைப் பற்றி நான் அவனுக்கு நல்ல விதமாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. விசித்திரமான நிலைதான்.''

''இந்தச் சிக்கலைத் தீர்க்கத்தான் நான் எனக்குத் தெரிந்த சில விஷயங்களை உங்களிடம் சொல்லலாம் என்று வந்தேன். ஆனால் நான் இவற்றை உங்களிடம் கூறியதாகச் சாருவுக்குத் தெரியக் கூடாது.''

''அப்படியானால், அவனுக்கு அறிவுரை வழங்கும்போது இந்த விவரம் எனக்கு எப்படித் தெரிய வந்தது என்று அவன் கேட்டானே, அதற்கு என்ன பதில் சொல்வது?''

''பிரச்னைதான்!''

''அந்தப் பிரச்னையைப் பிறகு கவனிப்போம். நீங்கள் விஷயத்தைச் சொல்லுங்கள்!''

''வேணு! சில நாட்களுக்கு முன்னால் கன்னிமாராவில் நடந்த விருந்தின்போது சாரு உங்களுக்கு ஒரு கடிகாரம் பரிசளித்து என்ன சொன்னான் நினைவிருக்கிறதா?''

''எத்தனையோ அதிர்ச்சி ஏற்பட்டாலும் சரி, எங்கள் இருவரிடையேயும் உள்ள நட்பு 'ஷாக்புரூ'ஃபாக இருந்து நீடிக்க வேண்டும் என்றான்.''

''அதன் உள்ளர்த்தம் புரிந்ததா உங்களுக்கு?''

''உள்ளர்த்தத்தோடு அவன் பேசியதாக நான் நினைக்கவேயில்லை!''

''அதிர்ச்சி என்று அவன் எதைக் குறிப்பிட்டான் என்று நான் சொல்லப் போகிறேன். வேணு! சாரு பிளாக் மெயில் செய்யப் படுகிறான்!''

'ஆஸ்ப்ரோ'

மட்டுமே மைக்ரோஃபைன்ட் செய்யப்படுகிறது அதிவேகமாக வலியை வெளியே இழுப்பதற்காக

புதிய மைக்ரோஃபைன்ட்
'ஆஸ்ப்ரோ' அதிவேகமாக
வலியை வெளியே இழுத்துவிடுகிறது.

உட்கார்ந்திருந்த ஆசனத்தை விட்டு விருட்டென்று எழுந்தான் வேணு. "நிஜமாகவா? ஏன், எதற்காக, யார் அவனைத் துன்புறுத்துகிறார்கள்?" என்று பரபரப்புடன் கேட்டான்.

"ஏன், எதற்காக, என்றெல்லாம் எனக்கும் தெரியாது. மதிபால், சந்திரபால் என்று இருவர் அடிக்கடி வந்து போகிறார்கள்."

"மதிபால்... சந்திரபால்... யார் அந்த அயோக்கியர்கள்?"

"யாரென்று தெரியாது. எங்கிருந்து வருகிறார்கள் என்பதற்கும் தகவல் ஏதும் கிடையாது. மதிபால், சந்திரபால் என்பவை அவர்களுடைய உண்மைப் பெயர்களாயிராது என்றும் சந்தேகிக்கிறேன். ஒவ்வொரு தடவையும் பத்தாயிரம், இருபதாயிரம் என்று அவர்களுக்கு அள்ளிக் கொடுக்கிறான்."

"அடப் பாவிகளா! ஆயிரம் இரண்டாயிரம் போதாதாமா?"

"இந்த விவரத்தை யார் மூலமாகவாவது என்றாவது நீங்கள் தெரிந்து கொண்டுவிட நேர்ந்தால் அதன் பிறகும் உங்களுக்குச் சாருவிடம் உள்ள நட்பு நீடிக்குமா? அல்லது உங்களுக்குச் 'சீ' என்று போய் விடுமா?—இதுதான் இன்று சாருவுக்குள்ள மிகப் பெரிய மனப் போராட்டம். அதனால்தான் அன்று அவன் அப்படிச் சூசகமாகப் பேசினான்!"

புதிராக விளங்கிய பல விஷயங்கள் இப்போது புரிந்தன போலிருந்தது: அந்த சமயம் வேறு பல புதிர், பெரிய புதிர்களும் வேணுவின் எதிரே நின்று அவனைக் குழப்பின.

"எங்களிடையே உள்ள தொடர்பைக் குறிக்க நட்பு என்ற சொல்லைத் தான் அடிக்கடி சாரு பயன்படுத்தி வருகிறான். சாரங்கன். ஆனால் என் மன நிலை வேறு. உங்களை என் சகோதரன் போல பாவித்து வெட்கமின்றிச் சொல்கிறேன். அவனை நான் காதலிக்கிறேன். இல்லை, அப்படிச் சொன்னால் போதாது. அதற்கும் மேம்பட்ட ஒரு நெருக்கமான நிலையை நான் உணர்கிறேன். புரிகிறதா?"

"புரிந்து கொள்ள முயல்கிறேன்."

"சாதாரணமான ஓர் ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும் இடையில் அன்பு அதிகரித்தால் அதைக் காதல் என்று வர்ணித்து விட்டுப் போகலாம். கருத்தொருமித்த காதல் என்கிறோம். ஆனால் சாரு அசாதாரணமானவன். அவனிடம் நெருங்கிப் பழகும் எந்த ஆடவனும் அவனிடம் சில குறைபாடுகளைக் காணத்தான் செய்வான். அவை என்ன என்று உங்களுக்கே தெரியும்."

சாரங்கன் தலையாட்டினான். "முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்ற ஆர்வம்;

அட்டைப் படக் கவிதை

ஒரு குடையில்

அவன் :

உனக்கு வேண்டாம் குடையென்றால்
எனக்கும் வேண்டாம், நில் சற்றே!
உனக்குச் சாரல் பிரியமென்றால்
எனக்கும் பிரியந்தான் பெண் சிட்டே!

கவலை வேண்டாம். கைக்குடையைப்
பிரித்தே கரத்தில் பிடிப்போம்.
இணைந்தே நடந்தால் இருவருமே
இனிதாய் இன்பம் அடைவோம்!

அவள் :

'நானும் நீயும் ஒரு குடைக்கீழ்
நடந்தால் ஊரார் என்சொல்லும்?
மானம் உதறும் புத்தியினால்
மயக்கம் வருமோ, நீ சொல்லும்!'

என்றும், புத்தம் கவிதையிலும்;
ஏடும் எழுத்தும் மேதைகளிலும்,
நன்றாய் வந்தது இம்முறையே,
உடையும் போர்வேடம் மெய்யழிவே!

— செல்வன்

அதற்காக அவள் கடைப்பிடிக்கும் வழிகள்....''

''நீங்கள் மரியாதையுடன் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறீர்கள். நான் அப்பட்டமாகச் சொல்கிறேன், கேளுங்கள். லஞ்சம், சூழ்ச்சி, மோசடி, தந்திரங்கள் இத்தியாதி தவிர, கவர்ச்சிகரமான தன் தோற்றத்தையே அவள் காரியங்களைச் சாதித்துக் கொண்டு போகப் பயன்படுத்துகிறாள். தன் கையாலேயே பலருக்கு மது வழங்கவும் அவள் தயங்குவதில்லை—எல்லாம் பணம் பண்ண வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்துக்காக.''

''நீங்கள் சொல்வதைக் கேட்கவே எனக்குப் பயமாயிருக்கிறது. சாரு பரிசுத்தமானவள் என்பதில் எனக்கு லவலேசமும் சந்தேகமில்லை.''

''அந்த நம்பிக்கை எனக்கும் உண்டு. சேற்றில் நீ செந்தாமரை என்று அவளிடமே நான் கூறியிருக்கிறேன். ஆனால் அதையே வேறுவிதமாக — அருவருப்பூட்டும் விதமாக — வர்ணிக்கவும் என்னால் முடியும். 'ஏனம்மா, சாக்கடையில் புரளுகிறாய்' என்று நான் உங்களைக் கேட்டால், 'வெற்றுடம்போடா புரள்கிறேன்? ஆடைகளை யெல்லாம் அணிந்து கொண்டுதானே சாக்கடையில் இறங்கியிருக்கிறேன்!' என்று நீங்கள் சமாதானம் சொல்வீர்களா?''

''உங்கள் வாதத்துக்கு என்னிடம் பதில் இல்லை.''

''இருக்க முடியாது! இப்படிப் பட்ட ஒரு பெண்ணைத் தன்மானமுள்ள எந்த ஆண் பிள்ளை காதலிப்பான்? அவள் அழகில் மோகம் கொண்டு அவளை மணக்க முன்வரலாம்; அவள் பணத்துக்கு ஆசைப்பட்டு அவளைக் கல்யாணம் செய்து கொள்ளலாம். ஆனால் காதலுக்கு அங்கு இடமேது?''

சாரங்கன் தலையசைத்தான், கிடையாது என்று.

''ஆனால் எனக்கு அவளிடம் உள்ள குற்றம் குறைகளெல்லாம் நன்றாகத் தெரிந்திருந்தும் அவற்றையும் மீறிக் காதல் உணர்ச்சி பொங்குகிறது. கருத்து வேறுபாடுகள் என்று பார்த்தால் எனக்கும் அவளுக்கும் இடையில் மலைக்கும் மடுவுக்கும் இடையில் உள்ள வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஆனாலும் நான் அவளைக் காதலிக்கிறேன்!''

விசித்திரமான ஒரு பிராணியைப் பார்ப்பதுபோல் சாரங்கன் வேணுவை நோக்கினான். ''அதனால்தான் காதலை விட மேம்பட்ட ஒரு நிலை என்று கூறி விட்டீர்களா?''

''அப்படி அதை வர்ணிப்பதா அல்லது எனக்கு மூளைக் கோளாறு என்று முடிவு கட்டுவதா என்பதே எனக்குச் சில சமயங்களில் சந்தேகமாகப் போய் விடுகிறது. ஆனால் அவளிடம் எனக்குள்ள, அளவில்லாத காதல் பற்றி மட்டும் எனக்கு எள்ளளவும் சந்தேகம் இல்லை!''

''இத்தனை அன்புடன் காத்திருக்கும் உங்களை அவள் ஏன் கல்யாணம் செய்துகொள்ளாமல் காலம் கடத்துகிறாள்? முறையில் பயமாயிருக்குமா இருக்கும் அபாயம் நீங்கவில்லையோ?''

''அதுதான் எனக்கும் புரியவில்லை. கல்யாணம், தொழில் வர்த்தகத் துறையில் நான் அடைந்து வரும் தோல்வியை முன்னேற்றத்துக்குத் தடை என்று அவள் சொல்லி வருவது வெறும் சாக்கு என்று நான் நினைக்கிறேன். என் சந்தேகம் சரி என்று இன்று நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் செய்தி நிரூபிக்கிறது. அவளுடைய கடந்த கால வாழ்க்கையில் ஏதோ ரகசியம் இருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டுதானே இப்போது அவளை 'பிளாக் மெயில்' செய்கிறார்கள்? திருமணம் வேண்டாம் என்று அவள் தீர்மானமாகக் கூறுவதற்கும் அந்த ரகசியமே காரணமாய் இருக்கலாம் அல்லவா?''

''அந்த ரகசியம் என்னவென்று நாம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.''

''எப்படிக் கண்டுபிடிப்பது? உங்களுக்கு ஏதேனும் வழி தோன்றுகிறதா?''

சாரங்கன் யோசித்தான். சட்டென்று அவன் பரபரப்புடன் நிமிர்ந்தான். ''மஹாலிங்கமும், சந்திரபாபுவும் அவளை முதன் முதலில் பார்க்க வந்த போது அவர்கள் தேடிக் கொண்டிருந்த பெண் சாரு இல்லை என்று சொல்லி அனுப்பிவிடப் பார்த்தேன். ஆனால் அவர்கள் நம்பவில்லை. 'புனிதமான கங்கை நதிக்கரையில் யாராவது பாவம் பண்ணாமல் இருப்பார்களா?' என்று அவனைக் கேட்டார்கள். 'எங்களைப் பார்க்க உடனே சம்மதிப்பாள்' என்றார்கள். அவர்கள் சொன்னபடியேதான் நடந்தது!''

''இந்தத் தகவல் நமக்கு எந்த விதத்தில் உதவப் போகிறது? கங்கை இமய மலைச் சாரல்களில் உற்பத்தியாகி வங்கக் கடலில் விழுகிறது. வழியில் எத்தனையோ ஊர்கள், புனித ஸ்தலங்கள். எங்கே என்று போய் யாரை என்று விசாரிப்பது?''

''அதொன்றும் நடக்காத காரியம்.''

இருவருமே யோசனையில் ஆழ்ந்தார்கள். சில நிமிஷங்களுக்குப் பிறகு

சாரங்கன் பேசியபோது அனுதாபம் பொங்கியது அவன் குரலில்.

"சாருலதாவிடம் உள்ள [illegible] குறைகளை நீங்கள் சற்றுமுன் விரிவு படுத்திச் சொன்னீர்கள். ஆனால் அறிவும், மதுவும், ஊக்கமும் உழைப்பும் மட்டும்தான் இந்தத் தொழில் வர்த்தக சாம்ராஜ்யத்தை உருவாக்கியதாகச் சொல்லிவிட முடியுமா?"

"சாரங்கன்! நான் அப்படி நினைக்கவில்லை. வேறு யாராவது அப்படிச் சொன்னாலும் நான் அவருடன் சண்டைக்குப் போகத் தயார்!"

"சாரு ஒரு மேதை. வேலு! அருகிலிருந்து அவள் செயல் திறனைப் பார்த்துப் பார்த்துப் பிரமித்தவன் நான்."

"நீங்கள் மட்டுமென்ன? தொழில் வர்த்தகத் துறையில் விற்பன்னர் முன்னர் எவருமே பாராட்டத்தான் செய்வார்கள்; அல்லது பொறாமைப்படுவார்கள். அந்தக் காரியங்களில் இறங்காமலே இந்த அளவுக்கு முன்னேறும் ஆற்றல் அவளுக்கு உண்டு என்பதுதான் என் வாதம். இதை அவளிடமே [illegible] சொல்லியிருக்கிறேன், நான்."

"[illegible] நல்லபடியாக [illegible] அட்டியோமாகக் காரியங்களைச் செய்து கொண்டு போனாள்! இந்த அதே சாரு பரிதாபப்படும்படி நடந்துகொண்டிருந்தாள். தவறுக்கு மேல் தவறுகள், [illegible] அந்த மாதிரி குற்றச்சாட்டுகளும்."

"நான் ஒருத்தன் இருந்து என்ன பிரயோஜனம், சொல்லுங்கள்? என்னை அருகில் சந்திப்பதன் மூலம் என்னிடமிருந்துதான் அவள் தன் சாதனைகளுக்கும் [illegible] பெறுவதாக [illegible] அன்று பார்ட்டியின்போது கேட்டீர்கள்." வேலுவின் வலக்கரம் இடக் கரத்தின் இறுக்க [illegible] அன்புடன் தட்டிக் கொடுத்தது.

"[illegible] இன்று நான்கூட உதவ முடியாத அளவுக்கு [illegible] அவள் ஒரு பெரும் விபரீதமாகப் [illegible] போகிறது!"

"[illegible] என்று அப்படிச் சொல்ல முடியாது வேலு."

"அப்படியா!"

"அதுதான் உண்மை நிலைமை. [illegible]"

SWARAJYA ANNUAL NUMBER 1970

The SWARAJYA *Annual Number 1970 will be released on January 23, the birth anniversary of Khasa Subba Rau, Founder-Editor of* SWARAJYA, *to whose hallowed memory it is dedicated.*

In tune with the traditions established by the previous Annual Numbers, the SWARAJYA Annual Number 1970 is a sumptuous publication containing over forty solid articles ranging over the vast field of political, economic, social and cultural conditions of our country. Each article is written by highly eminent writers and carries with it the stamp of intimate knowledge, critical acumen and mature judgment. The malaise afflicting our society is elaborately analysed in a spirit of constructive criticism. The volume offers rich fare for the intelligentsia and is a useful commentary on current affairs.

Choice illustrations and telling thoughts culled from the utterances of eminent commentators on current affairs add weight and value to the publication.

Price: Rs. 5/- per copy - postage Re. 1/- extra

Ceylon: Rs. 8/- (in Ceylon currency) and other Foreign Countries Rs. 10/-

Register your copy in advance with your news agent

The Manager: 'Swarajya' - Kalki Buildings - Madras - 31

"பாவம்" என்றான் வேணுகோபால். காதல் என்ற சொல் சாருவுக்குக் கசக்கக் காரணம் என்ன என்பதைப் புரிந்து கொண்ட நிலையிலிருந்தே அவன் உள்ளத்தில் அந்த அப்பாவைப் போன்ற பரிவும் பச்சாத்தாபமும் சாருவின் நிலைமைக்கூடத் தாராட்டிக் கொண்டிருந்தன ஆறுதலாக. 'பாசக் கொலை செய்யப்படும் அளவுக்கு அவளுக்கு நேரும் பல சோதனைகளா? எத்தனை துன்ப நிலையிலே அந்தப் பேதை உள்ளம் கமழ்ந்து நலிகிறதோ?'

"ஓர் உதாரணம் பாருங்கள்"-சாருகன் கூறிக் கொண்டு போனான்: "பரத்வாஜ் தேர்தலின் மதிப்புக் குறைந்து வருகிறது என்றும் இது நல்ல தருணம் என்றும் சொல்லி மளமளவென்று வாங்க ஆரம்பித்தான். சம்பந்தப்பட்ட பாலன்ஸ் ஷீட்டைச் சரியாக ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டாமா? இவன் வாங்குகிறான் என்று தெரிந்ததும் விலை ஏறுகிறது. எச்சரித்தும் கேட்கவில்லை. கொஞ்சநாள் வீம்புத்தனமாகப் பல பங்குகளைக் 'கார்னர்' செய்தான். கடைசியில் பரி உருப்படாத கம்பெனி இவன் தலையில் கட்டப்பட்டிருப்பதுதான் மிச்சம். எக்கச்சக்கமாகக் கடன் பட்டிருக்கிறது அந்தக் கம்பெனி. மோசடிகளும் நடந்திருக்கின்றன."

"சாருவா இப்படி அசட்டுத்தனமாக நடந்து கொண்டான்? நம்பவே முடியவில்லையே!"

"அதுவாவது போகட்டும். கம்பெனி விவகாரம், அவன் பணம். வாட்டியோ நீட்டியோ இஷ்டப்படி நடக்க அவனுக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் மற்றவர்களுடைய சொந்த வாழ்க்கையில் இவன் தலையிடலாமா? ராமலிங்கம் மகளை நான் கல்யாணம் செய்து கொள்ள வேண்டுமாம்! எனக்கு ஒரே கோபம். 'ஆளை விட்டுவிட்டுடா உனக்கு' என்றே கேட்டு விட்டேன்."

"கம்பெனி விவகாரங்களையே அவனால் சரியாகக் கவனிக்க முடியாத நிலையில் மற்றவர் மனங்களை எப்படிப் புரிந்து கொள்ள முடியும் சாருகன்? நீங்கள் ஆத்திரப்படக் கூடாது. அனுதாபத்துடன் நோக்க வேண்டும்."

"ரொம்ப சரி, வேணு! அதை கூட ஒரே நாள் உணர்ந்து மன்னிப்புக் கேட்டேன். ஆனாலும் பாருங்கள். மறுநாள் நான் இல்லாதபோது விக்கியைக் கூப்பிட்டுக் கண்டபடி ஏசியிருக்கிறான். என்னோடு சேர்ந்து சுத்துகிறானாம், காதல் நாடகம் போடுகிறானாம். ஆபீஸில் மொரேல் கெட்டுப் போச்சாம்! விக்கி என்னிடம் சொல்லிக் கதறி விட்டான். அவனைச் சமாதானப்படுத்துவது பெரும் பாடாகப் போய்விட்டது!"

"விக்கியை நீங்கள் காதலிக்கிறீர்களா?"

"அதில் ஒன்றும் ரகசியம் இல்லை. இதற்குள் கல்யாணமே நடந்து முடிந்திருக்கும். ஆனால் விக்கிதான் ஒத்திப் போட்டு வருகிறான். அவனுக்குச் சாரு—வேணு, சமா—நூறு திருமணங்கள் நடந்து பார்க்க வேண்டுமாம். 'அப்புறம்தான் நம் திருமணம்' என்கிறான்."

"ரொமான்டிக் ஆசாமிப்பன்! காதல் கதைகளை ரொம்பவும் படிப்பான் போலிருக்கிறது."

"காதலென்றாலே கசந்துருகும் விக்கி ஒரு பக்கம்; காதல் என்றால் விலை என்ன என்று கேட்கும் ராமலிங்கம் மறுபக்கம். நிச்சயித்த தேதியில் மகளுக்குக் கல்யாணம் நடந்தே ஆக வேண்டும் என்று குறிக்கிறார் அவர். மாப்பிள்ளை யார் என்பது அவருக்கு இரண்டாம்பட்சமாக இருக்கிறது. பஞ்சாங்கத்தைப் புரட்டி முகூர்த்த நாட்களுக்குப் பஞ்சமே இல்லை என்று அவருக்கு எடுத்துச் சொல்லிச் சமாதானப்படுத்துவதற்குள் போதும் போதுமென்றாகி விட்டது."

"மத்தளத்துக்கு இரண்டு பக்கமும் இடி!"

"மூன்றாவது பக்கத்தை எங்கே விட்டீர்கள்? அந்த பார்ட்டியில் நீங்கள் சாவதானமாக வரப்போக, சாரு என் மீது பாய்ந்தான் பாருங்கள். அத்தனை பேர் பார்வையும் என் மேலிருந்தது. எனக்கு ரொம்ப அவமானமாகப் போய் விட்டது. அவனிடம் உள்ள அனுதாபம் மதிப்பு இவற்றுக்காகப் பொறுத்துக் கொண்டு போகிறோம் விக்கியும் நானும்."

வேணு ஒரு நீண்ட பெருமூச்சுடன் எழுந்து அறையில் குறுக்கும் நெடுக்குமாக நடக்க ஆரம்பித்தான். "பிரச்னையை நன்றாகப் புரிந்து கொண்டாயிற்று. ஆனால் அவற்றைத் தீர்க்க வழி?"

"அது தெரிந்தால் உங்களிடம் ஏன் வந்திருக்கப் போகிறேன்?" என்று சாருகன் முணுமுணுத்தது அவன் காதில் விழுந்தது. அதை லட்சியம் செய்யாமல் நடையைத் தொடர்ந்தான்.

திடீரென்று நின்று சாருகனைப் பார்த்துத் திரும்பினான் வேணுகோபால். "சாருகன்! நீங்கள் மட்டும் பரம சௌக்கியமாக இருப்பானேன்? நீங்களும் ஏன் சாருவைத்தான் 'ப்ளாக் மெயில்' செய்யக்கூடாது!" என்று கேட்டான்.

(தொடரும்)

இந்த விவசாயிகளிடையே பொதுவாகக் காண்பது என்ன?

ஒர்த்திங்டன்-சிம்ப்ஸன் பம்பு செட்டும், அதன்மூலம் கிடைத்த சுபிட்ச வாழ்வும்.

நாடெங்கும் உள்ள விவசாயிகளின் வாழ்வை வளம் கொழிக்க வகை செய்வது, பெஸ்ட் அண்ட் கம்பெனி தயாரிக்கும் நம்பகமான ஒர்த்திங்டன்-சிம்ப்ஸன் பம்பு செட்டுகள்.

ஈடு இணையற்றது என்று புகழ் பெற்ற 'மானோப்ளாக்' பம்பு செட்டுகள் உட்பட பலவகை சென்ட்ரிப்யூகல் பம்புகளையும் பெஸ்ட் அளிக்கிறது. ஒர்த்திங்டன்-சிம்ப்ஸன் பம்பு செட்டுகள் கண்டிப்பான தரக்கட்டுப்பாட்டுடன் தயாரிக்கப்படுபவை. விற்பனைக்குப் பிறகும் சேவை செய்ய, நாடெங்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. மேலும், தக்க பம்புகளை தேர்ந்தெடுப்பதற்கு ஆலோசனைகளையும் அளிக்கிறது, பெஸ்ட்!

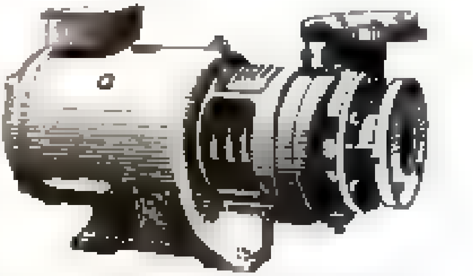

பெஸ்ட் & கம்பெனி பிரைவேட் லிட்.

(ஸ்தாபிதம் 1879)
13/15, நார்த் பீச் ரோடு, சென்னை-1.

தமிழ் நாட்டில் கிளைகள்:
6/434 திருச்சி ரோடு, கோயமுத்தூர்.
49-D, மதுரை ரோடு, திருச்சி.

,Fotus.BC.191Tamil

நகலும் நிஜமும்

ஜி.எஸ்.பாலகிருஷ்ணன்

Flex
தங்களுக்குத் தொண்டு புரிய
வந்து விட்டன

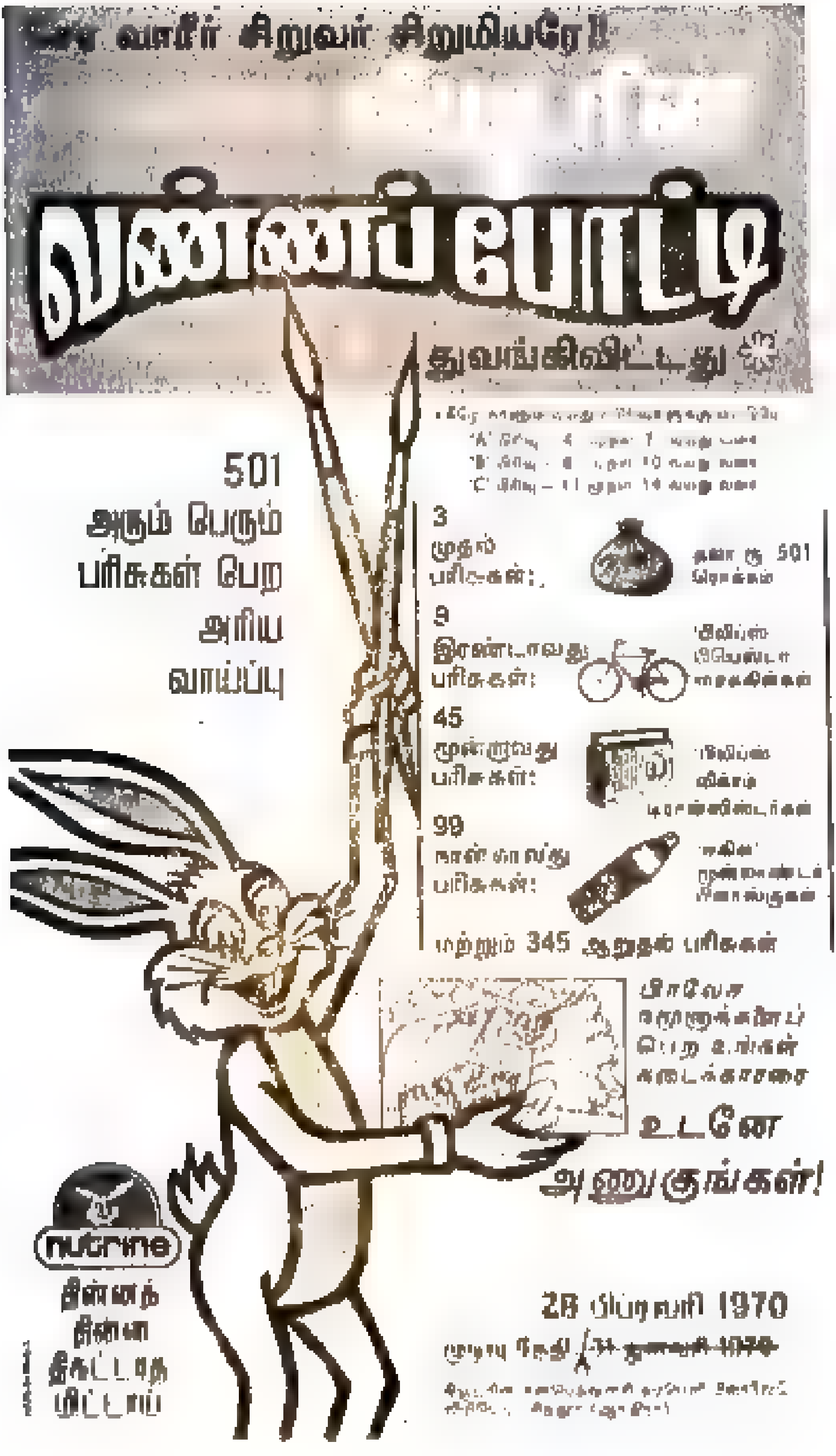
சிறுவர் சிறுமியரே!
வண்ணப் போட்டி
துவங்கிவிட்டது
501
அரும் பெரும்
பரிசுகள் பெற
அரிய
வாய்ப்பு
3
முதல்
பரிசுகள்:
தலா ரூ 501
ரொக்கம்
9
இரண்டாவது
பரிசுகள்:
45
மூன்றாவது
பரிசுகள்:
99
நான்காவது
பரிசுகள்:
மற்றும் 345 ஆறுதல் பரிசுகள்
பிரவேச
சீட்டுக்களைப்
பெற உங்கள்
கடைக்காரரை
உடனே
அணுகுங்கள்!
nutrine
தின்னத்
தின்ன
திகட்டாத
மிட்டாய்
28 பிப்ரவரி 1970
முடிவு தேதி

கடல் குதிரை

ஆடியே வருக...இசையும் பிரிண்ட்களில்

TATA Textiles ... பிரிண்ட்கள்

ULKA-TT-116 TAM

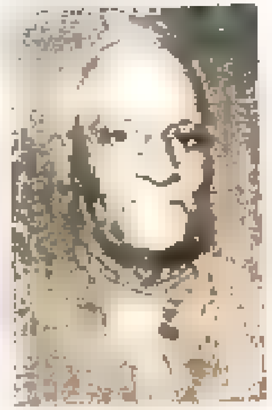

அது யார்?

இருளும் ஒளியும்

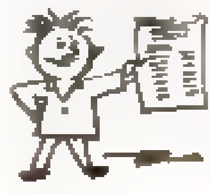

இளமை இனத்தை இழந்தால்...

கோவி மணிசேகரன்

இருளின் ஆதிக்கம் என்றும் எதிரொலிக்கத் தொடங் [illegible]

[illegible]

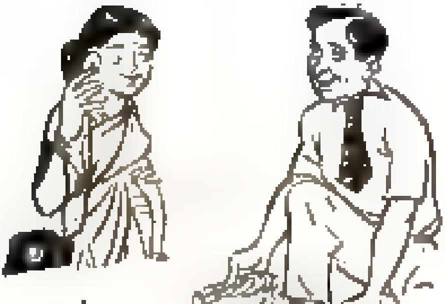

நல்ல உபயோகம்!

"அம்மா! நீங்க வாங்கிக் கொடுத்த 'டை' யைக் [illegible] [illegible] உபயோகமாக இருக்கு; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]!"

— [illegible]

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

யைப் பெற்று வருவானை விரட்டிவிடும் என்று நினைப்பவளை அழைத்துக் கொண்டு [illegible] வழிகொண்டும் [illegible] இருட்டில் [illegible] செய்யத் துணிந்திருப்பாரா?

துரைராஜன் போலீஸ் நிலையத்தில் அமர்ந்து [illegible] கொண்டிருக்கும் அவருடைய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] செய்து கொண்டிருந்தது.

திடும் என்று கண்விட்டுக் கண் விழித்த நாயகி சுற்றும் முற்றும் கவனித்தாள். வேறொன்றும் இல்லை, [illegible] [illegible] கனிந்தாள்! [illegible] விழுந்து அத்தின கைக்குக் கைக்கிவிட்டது! அதற்கு [illegible] தூக்கம் பிடிக்க வேண்டுமோ! அறையும் [illegible] [illegible] கூட்டிடை விடத் தொடங்கி விட்டாள்.

மெல்ல நுழைந்துப் படுத்துக் கொண்ட நாயகி, கண்களை மட்டும் தொலைவு வரை செலுத்திக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தாள். காலைச் சூழ்ந்த வேறு இருள்களை [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] கொண்டிருந்தது. அந்தச் சமயத்தில்—

இருபதுக்குக் குறையாத [illegible] [illegible] தொலைவில் தெரிந்தான். கண்களைக் கசக்கிக் கொண்டு [illegible] கவனித்தாள் நாயகி. [illegible] [illegible] [illegible] நின்றிருந்தான் [illegible].

"[illegible] [illegible]!"

நாயகி பதறியடித்துக் கொண்டு கணவனை எழுப்பினாள்.

"அடடா! தேசியமும் [illegible] அழைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டு விட்டேன்; [illegible] [illegible] போகிறது!" என்று அலுத்துக் கொண்டே எழுந்தார் கருதிப் புலவர். "என்ன? என்ன நடந்து விட்டது?"

நாயகி ஏதும் பேசக் கொள்ளவில்லை. சொற்கள் தொண்டைக் குழியில் புதைபட்டுப் போயின. கையை மட்டும் நீட்டிக் சுட்டிக் காட்டினாள்.

தங்கள் நெருங்கி வரும் [illegible] கண்ட பிறகுதான் கருதிப் புலவருக்கு ஒரு கணம் பேச்சு நின்று, மறுகணம் [illegible] [illegible].

கருதிப் புலவரும் அவருடைய நாயகியும் எழுந்து சென்று [illegible] [illegible] ஒரு [illegible] நின்று கொண்டனர். [illegible] [illegible] [illegible] வேறு [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] அதிக நேரம் பிடிக்கவில்லை. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]— கருதிப் புலவர் [illegible] போனார்.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] நெருங்கி [illegible] [illegible] நின்று [illegible]. இது [illegible] [illegible] [illegible]. அங்கு பார்த்துக் கருதிப் புலவரும், அவருடைய நாயகியும் [illegible] கொண்டார்கள். அப்பொழுது,

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], நாயகிக்கு அந்த நேரம் [illegible] [illegible] [illegible] வரவேண்டும்?

[illegible]!

[illegible] [illegible]—

"[illegible], [illegible] [illegible]?"

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தன்னுடைய தொண்டையிலிருந்து [illegible] குரல் அது!

புலவர் [illegible] கையில் பிடித்துக் கொண்டு வெளியே வந்தார்.

"ஐயா! நான் ஒரு புலவன். [illegible] கருதி. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] என்று புறப்பட்டேன். வழியில் இருட்டிவிட்டதால் துயரு [illegible] [illegible] தங்க நேரிட்டது."

"ஓகோ!" என்று கூறிய [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] புரிந்தான்.

"ஏய், புலவா! போயும் போயும் போக இடம் புரியாமல் [illegible] அந்த [illegible] [illegible] [illegible] புறப்பட்டாய்? அவன் என்ன கொடுப்பான்? கொடுப்பதற்குத்தான் அவனிடம் என்ன இருக்கிறது?"

"[illegible] பெற்று [illegible] [illegible] [illegible]."

"ஓகோ! அப்படியா?"

"ஐயா! [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இந்த [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] தமிழ் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] இல்லாவிட்டாலும், அந்தப் [illegible] [illegible] [illegible]?"

கள்வர் தலைவனுடைய கண்கள் கலங்க ஆரம்பித்தன. அதை அவன் எப்படியோ அடக்கிக் கொண்டான். கரும் கும்மென்ற அந்த இருட்டில் அவனுடைய கலக்கம் யாருக்குத் தெரியப் போகிறது? என்னாமி [illegible] [illegible] [illegible] வந்த [illegible]!

இதற்குள் எதிர்பாராத ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்து விட்டது. நாயகி [illegible] பிடித்தது போன்று [illegible] அதிரக் 'லொ' வென்று அலறிவிட்டாள். கருதிப் புலவர்

அமைச்சர் தாண்டவராய முதலியார், கண் ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு எழுந்தார்.

"அமைச்சரே! உடனே பறையறையுங்கள். நாளைப் பொழுது விடிவதற்குள் புலவர் பெருமானின் தாலி அரண்மனைக்கு வந்து சேர வேண்டும். அதற்கு ஈடாக நவரத்தினங்களால் இழைக்கப்பட்ட இந்த நாட்டுப் பட்டத்தரசி ராக்காத்தாளின் தாலி கொடுக்கப்படும் என்ற செய்தியைச் சேர்த்துப் பறையறையுங்கள்!"

"மன்னா!" — தாண்டவராய முதலியார் பட்டென்று இப்படி அலறினார்? சுற்றிப் புலவரும் திகைத்துக் கத்திப்போனார்.

"சொன்னதைச் செய்து முடியுங்கள். மக்களின் தாலி பறி போகும் நிலை மன்னவர் நாட்டுக்கு வந்த பிறகு பட்டத்தரசிக்குத் தாலி ஒரு கேடா? தயங்காமல் பறை சாற்றுங்கள், அமைச்சரே! மனம் இரங்கிக் கொண்டு வரும் திருடனுக்கு எந்த விதமான தண்டனையும் கிடையாது என்றும் உறுதி கூறிப் பறைசாற்றச் சொல்லுங்கள்."

மருது பாண்டியனின் பேரம் கேட்டுக் கனம் அறிவித்துக் கொண்டே இருந்தது.

அதன்படி பறையொலி கேட்டவுடனே முழுநகரமும் விழித்துக் கொண்டது. செய்தியறிந்த மக்கள் வியந்தனர். நாட்டின் மன்னருக்கு இத்தகைய பாசமும் பட்டுவிட்டதா?

பொழுது மெல்லமெல்ல விடிந்தது.

அரண்மனை வெளியில் இருந்த மந்திரா மண்டபத்தில் மருது பாண்டியர் அமர்ந்து காணப்பட்டனர். சற்றுத் தொலைவில் ராணி ராக்காத்தாள் அமர்ந்து காணப்பட்டாள். மக்கள் கூடி விட்டனர். நேரம் ஆகிக் கொண்டே இருந்தது. தாலியைத் திருடியவனைக் காணோம்.

திடீரென்று கம்பீரமாக எழுந்தார் பெரிய மருது. சுற்றிப் புலவரை நோக்கினார்: "புலவர் பெருமானே! இந்த நாட்டில் மக்களின் தாலியைத் திருடும் அளவுக்குப் பண்பு கெட்டு விட்டது. பட்டத்தரசியின் தாலியை அறுத்து இந்தக் கேவலமான மன்னனின் விதி எழுதுகிறேன்."

இப்படி மருது பாண்டியர் கூறி முடிக்கும் சமயம்—

"மன்னா! மன்னா!" என்று அலறியவண்ணம் ஓடோடி வந்தான் அந்தக் கள்வன் திருடன். [illegible] தரையில் வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்து நின்று, "மன்னா! நாட்டின் [illegible] பத்துக்கு அரண்மனைக்கும் பல்லாக்கு [illegible] திருடிய பாவம் [illegible] அந்த நேரத்தில் [illegible] நாட்டின் பெருமையை உணரா தவன்; தமிழ்ப் புலவனின் அருமை அறியாத வன். தாலி இன் செயலைச் செய்துவிட்டான். மன்னிக்க முடியாத அளவுக்கு என் [illegible] குற்றமிட்டு விட்டது. எனக்கு மேல் ஒரு தண்டனை இருக்கிறது. [illegible] மக்களின் தாலியை நான் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருந்தேன். பறையொலி கேட்டுப் பதறிப் போய் ஓடோடி வந்தேன். தெய்வத்துக்குச் சமமான பட்டத்தரசியின் தாலியைக் காக்க வேண்டாம். இதோ அந்தத் தாலி..." என்று கள்வன் தாலியை கொடுத்துக் கொண்டே அருகில் வந்தபோது—

இடீர்—

ஒன்று பாய்ந்து கதிர்த் தரையில் துள்ளி விழுந்தான். அந்து மக்களின் பேர். பேச மாக ஓடிக் கொண்டிருந்த கும்பியின்காரத் தலைவர் [illegible] குதிரையைப் பிடித்து பத்திச் சென்றனர்.

கள்வன் தலையை மன்னித்து அவன் அணைத்துக் கொண்ட மருதரசர், "கள்வனைத் தண்டித்தும் இந்த நாட்டில் ஒரு பண்பு இருக்கிறது; நியாயம் இருக்கிறது!" என்று கூறிக் கதிர் பறந்தது போலக் குமுறி அழுதார்.

சுற்றிப் புலவரோ, "தன் இறைத்தலைவனைத் தன் இறைத்தலையே கட்டிக் கொள்ளுவிட்டான். அந்தத் தலைக்கு ஆசைப்பட்டு விட்டான். இனமே இறந்தாலும் இருக்கு மானும். எதிர் காலத்தில் நாட்டின் நிலை என்னவோ?" என்று தன்னுள் கலக்கத்துடன் முணுமுணுக்கக் கொண்டார்.

நாளைய நிலை எப்படியோ?

யார் கணக்கில்தான் இந்தக் கேள்வி குறி எழவில்லை?

'பேசும்' ஜோக்!

"உங்க பையன் 'பஸ்ட்' கிளாஸில் பாஸ் செய்து விட்டானாமே கேள்வி! பெரிய சமாசாரம் என்ன?"

"ஆமாம் 'பஸ்ட்' கிளாஸிலே பெயிலாகி விட்டான்!"

"என்ன? பாஸ் செய்தாத்தான் பஸ்ட் கிளாஸ், செகண்ட் கிளாஸ் என்று சொல்லுவார்... பெயிலுக்குக் கூடக் கிளாஸ் உண்டா?"

"இந்த வருஷம் என் பையன் முதல் வகுப்பி லிருந்து இரண்டாம் வகுப்புக்குப் போகணும். போகவில்லை. அதனால்தான் பஸ்ட் கிளாஸில் பெயிலாகி விட்டான் என்று சொன்னேன்!"

— சுதாகர்.

ஜீவாம்ருதகம்

அருணா

பாலப்ராஸ

ரக்த சோதகா

ச்யவனப்ராசனம்

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்

பிரைவேட் லிமிடெட்

மூல நோயை

முற்றவிடாமல்

நம்பிக்கையான

ஹெடன்ஸா

உபயோகித்து

நிவாரணம்

அடையுங்கள்;

—ரண

சிகிச்சையையும்

தடுங்கள்

நீங்கள் நாள் முழுவதும்

சுறுசுறுப்புடன் இருப்பதற்கு

உபயோகப்படுவது

நோவா

டால்கம் பவுடர்

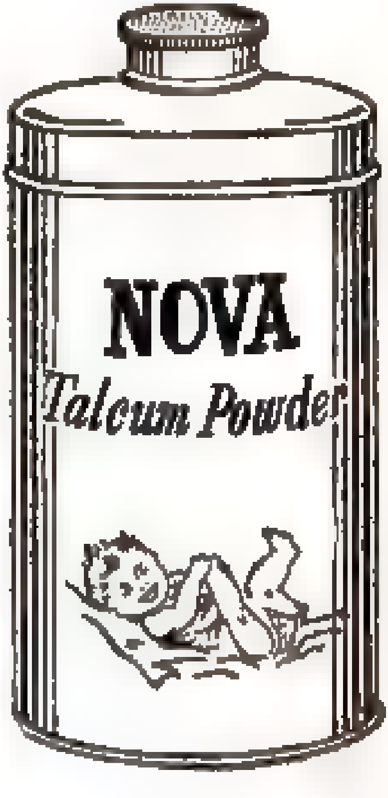

தயாரிப்பாளர்கள் :

தி நோவா கம்பெனி

ஆக்ரா ரோடு, பாண்டுப்

பம்பாய் - 78

புது டயரா
அல்லது டன்லப் ரீட்ரெட் செய்ததா?
சொந்தக்காரர்களுக்கு
மட்டுமே தெரியும்
இந்தியாவிலேயே மிகப்பெரிய
அளவில் ரீட்ரெடிங் செய்வது டன்லப்.
TVS
டன்லப் உங்கள்
நம்பிக்கைக்கு உரியது
சுந்தரம் இண்டஸ்ட்ரீஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்

படித்துப் பாருங்கள்

காந்தி தரிசனம்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பிரசுரம்: பாரி நிலையம், 59, பிராட்வே, சென்னை 1; விலை ரூ. 3-50.

மணக்கோலம்

[illegible]

[illegible]

மணக்கோலம் - ஆசிரியர்: பி. வி. ஆர்.

வெளியீடு: பாரதி பதிப்பகம், தி. நகர், சென்னை-17. விலை ரூ. 7-50

The Flute Calls Still

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Available at Hari Krishna Mandir, Poona-16. Price Rs. 6-50

“மீரு! ஜெயித்து விட்டாயா?” என்று குரல் கொடுத்தவாறே உள்ளே வந்தான் ரவீந்திரன்.

[illegible]

பிரார்த்தனை

கோமகள்

[illegible]

முயற்சி செய்தாள். இரண்டு பருக்கைகள் ஏற முடிந்தது. மேலும் தொடர்ந்த [illegible] பருக்கைகள் [illegible] தெரிந்தன. [illegible] அவள் [illegible] உட்கார்ந்து விட்டாள்.

மீரு தவித்துப் போனான். "[illegible], இருக்கட்டும். [illegible] வேண்டாம், நீ [illegible] வேண்டாம்" என்று [illegible] [illegible] பற்றிக் [illegible] வந்தான். அவள் முகத்தில் [illegible] [illegible] [illegible] அவன் [illegible] [illegible] கொண்டு விட்டது.

டாக்டரின் [illegible] மீரு [illegible] தெரியவில்லை. [illegible] [illegible]. டாக்டரின் [illegible] கிளினிக்கின் படிக்கட்டில் அவள் [illegible] போது [illegible] உட்கார்ந்தாள். [illegible] [illegible] அவள் அருகே வந்தான் [illegible].

"டாக்டர் என்ன சொன்னார்?"

"ஒன்றும் சொல்லவில்லை. மருந்து எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார். 'டெஸ்ட்'டைச் செய்யச் சொல்லியிருக்கிறார்."

"வேறொன்றும் இல்லையே...!" அவள் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. அவள் முகத்தில் [illegible] அவன் [illegible] [illegible]. [illegible] என்ன [illegible], என்ன நம்பிக்கை. என்ன உறுதி!

இரவு சித்ராவைத் தன் [illegible] மேல் ஒரு [illegible] உணர்ந்தாள் மீரு. [illegible]

பாஹனா கோகி, விக்ருமா சிந்தாமணி, வித்யாரத்னம், கவிதாரத்னம், [illegible], திருமதி தாரா. இ. வாலம் அம்மையாரின், [illegible] இல்லத்திலும் இருக்க வேண்டிய, "[illegible]" வெளியிடப்பட்ட இரு புத்தகங்கள் :

(1) [illegible]

அன்னையின் அருள் அளித்த "[illegible]".

(2) [illegible]

கண்ணனின் [illegible] "[illegible]"

[illegible]

ஒவ்வொன்றின் விலை ரூ. 5/- (தபால் செலவு ரூ. 1/- தனி)

[illegible]

தங்கள் தேவைக்கு இன்றே முகவரிக்கு எழுதவும் :

திருமதி தாரா. இ. வாலம்

9 E, எட்வர்டு எலியட்ஸ் ரோடு, மயிலை, சென்னை - 4 (போன் : 88998)

[illegible]

தசைகளை சக்தி ததும்ப உரமேற்றுக

நித்தமும் சில நிமிடங்களே போதும்

உலகெங்கும் பாராட்டு

இலவச

பெயர் ______________________________

முகவரி ______________________________ வயது ____

BULLWORKER SERVICE 15 Mathew Road, Bombay 4   KL 2

[illegible]

என் காருக்கு ஒரு
'எல்' போர்டு
வரைஞ்சு கொடு!

[illegible]

ஸ்ரீ கல்யாண வெங்கடேசுவரருக்குக் கும்பாபிஷேகம்

[illegible]

[illegible]

கல்கி

சந்தா விகிதம்

	ஒரு வருடம்	ஆறு மாதம்
	ரூ.	ரூ.
இந்தியா	20-00	10-00
பர்மா, மலேசியா / இதர நாடுகள்	40-00	20-00
இலங்கை	21-00	10-50

சந்தா தொகை முன்னதாக அனுப்ப வேண்டும். வி.பி.பி. [illegible]

[illegible]

கல்கி [illegible] சென்னை-31

[illegible]

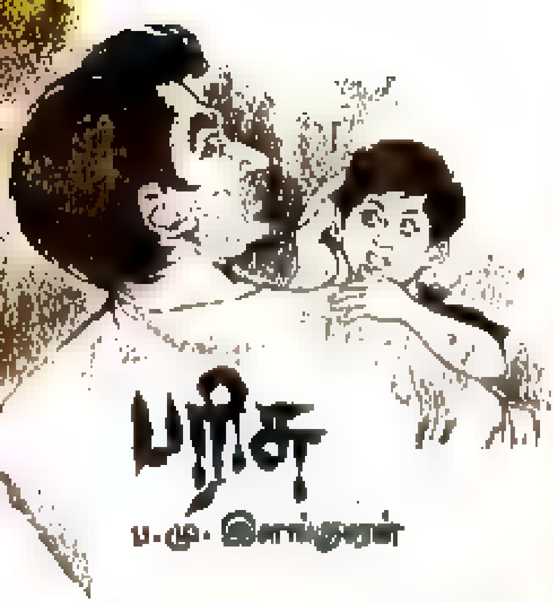

பரிசு

ப. மு. இளங்கோவன்

வெளிறிப்போய் — விறுவிறுப்பாகவே நடந்தாள்; கத்தியில் கசிந்து வர வாய்வழி.

பல நிமிஷம் பிரயாணிகளின் நெரிசலிலும் இரைச்சல் கொண்டிருந்தது.

விநாயகன்; நிமிடங்கள் — கடைசியில் இரண்டு மணி நேரம் கழிந்து பிறகு வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

நடுத்தர வயதுள்ள பணக்காரத் தம்பதியினர் அவர்கள் பக்கம் நான்கு வயது மதிக்கத்தக்க ஓர் அழகான சிறுவன் பலூனைப்பார்த்து விட்டு மகிழ்ந்து கடைபார்த்து நின்றிருந்தான். அவன் போட்டிருக்கும் உடையைப் பற்றி அவனுக்கு — அந்தக் காவியக்காரர் ... இக்கு எல்லா வகையிலும் ஆனால், அவன் கழுத்தில் அணிந்திருந்தானே தங்கச் சங்கிலி — அதைப் பற்றி ...

அதைப் பற்றித்தான் அவனுக்குக் கவலை; கரிசனம்; கவனிப்பு; பதற்றம்; வேட்கை.

கையில் தாம்பூலப் பிளாஸ்குடன் அந்தப் பெரிய மனிதர் தொட்டத்தை நோக்கி நடந்தார்; அந்தப் பெண்மணி சிறுவனின் கையைப் பற்றிக் கொண்டு அங்கேயே நின்றாள்.

விநாயகன் தயாராகிக் கொண்டிருந்தான்.

குருமூர்த்திக்கு நல்ல வேளை செய்தது.

விருட்டென்று இடையில் நுழைந்தான்.

“அம்மா, அம்மா! நீங்க... நீங்கதானே இப்போ தொட்டதுக்கு வந்தவங்க..... உங்களுக்கு நெஞ்சு வலி வந்து அங்கே ஆட்டோவைத் தூக்கிவிட்டு இருக்கிறாரு! சீக்கிரம் வாங்கம்மா!” — தாம் வாய்ந்த தடிப்பு.

பேதை நம்பி விட்டாள்; பதற்றத்தோடு விரைந்தாள். சிறுவனைத் தூக்கித் தன் தோள் மீது போட்டுக் கொண்டு அவளைப் பின் தொடர்ந்து சில விட்டம் தூரம் நடந்த குருமூர்த்தி, சுரீரென்று — நகர்ந்து கொண்டிருந்த அழகர்கோயில் செல்லும் பஸ்ஸில் ஏறிவிட்டான்.

சிறுவன் நல்லவன்; எதுவுமே பேசாமல் அவன் மடியில் அமர்ந்து வேடிக்கை பார்த்து வந்தான்.

காலதேவனின் கைகளை விட்டு நிமிட முத்துக்கள் உருண்டோடின.

சரியாக மணி பன்னிரண்டுக்கும் பஸ் அழகர் கோயிலை அடைந்தது.

பஸ்ஸைப் பாதையில் சிறுவனைத் தூக்கிக் கொண்டு வேகமாக நடந்தான்; பழமுதிர் சோலை ஏறிப்பட்ட தூர முருகன் காட்டி தந்தான்; ஆள் நடமாட்டமில்லாத பிற வேலியில் அருவில் போகப் நின்று. சிறு கல்லை இருக்கினட்டான். சிறுவனுக்கு ஏதோ உள்ளத்தில் பொறி தட்டியிருக்க வேண்டும்!

“அம்மா.... அம்மா....” என்று வீறிட்டு அலறினான்.

இடுக்கிட்டுத் திமிறு வராமல் குருமூர்த்தி, கொஞ்சத்துடன் அழகான சிறுவனின் அழகு வாயைப் 'லபக்'கென்று பொத்தினான். சிறுவன் சினத்துடன் அவன் கையைக் கடிக்கவே —

குருமூர்த்தி குரூரமூர்த்தியானான்....

அவன் இரண்டாவது கொலைக்கும் பாத்திரமானதைக் 'கண்ட அந்தக் குன்று அலறித் துடித்து அடுத்த பழம் பார்த்துப் பறந்தியதாயது.

விழிகளில் கொலை வெறி மின்ன — கையில் தங்கச் சங்கிலியுடன் குருமூர்த்தி நிமிடப் பொழுதில் அழகர் கோவிலுக்கு வந்தான்.

பஸ் ஏறி மதுரை வந்ததும் — ஓட்டமும் நடையுமாக வீட்டை அடைந்ததும் தூய வித்தை போல் இருந்தது.

பூமா வெட்கத்தையும் மறந்து பூரித்த மகிழ்ச்சியுடன் கணவன் மீது சாய்ந்தாள்.

நான்கு வருட கால இடைவெளியில் — மக்கள் காற்று நுழையாத அரவணைப்பில் தெரிந்தது.

“பூமா!” என்றபடி பாசத்துடன் மனைவியைப் பார்க்க, அவள் புரிந்து கொண்டு கையிலிருந்த படத்தைக் காண்பித்தாள்.

முதல் வாரம் எடுத்த புகைப்படத்தில் முத்தமாக காட்டி, முழுச் சந்திரனைப் போல் மகிழ்ச்சி கண்டான். அருகில் நெருப்பு காட்டி கொடுத்தது....

பூமா பேசிக் கொண்டிருந்தாள்: “அத்தான்! நம்ம வீட்டுக்கு எதிரே இருக்கிற பங்களாவில் வசிக்கிற செல்வந்தருக்குக் குழந்தையே இல்லே! நம்ம பையன்தான் அவுங்களுக்குத் தெய்வம். அவனைத் தூக்கிகிட்டு மதுரைக்கு.... மதுரைக்கு.... அத்தான்..... அத்தான்.....” — அலறினான் அவன்.

குருமூர்த்தி தன் குழந்தையைத் தானே கொன்றான்; அவனை மனச்சாட்சி கொலை செய்து சவமாக்கியது.

வட்டமேஜை

[illegible]

8—1—70

[illegible] 4—1—70 [illegible] ‘வட்ட மேஜை’ [illegible] Management Trainee [illegible]

[illegible]

1—1—70

[illegible]

[illegible]

6—1—70

[illegible] 3-1-70

Printed & published by R. Ananthanarayanan on behalf of Messrs. Bharathan Publications Private Limited at Kalki Press, Chetput, Madras-31.
Managing Editor: T. Sadasivam

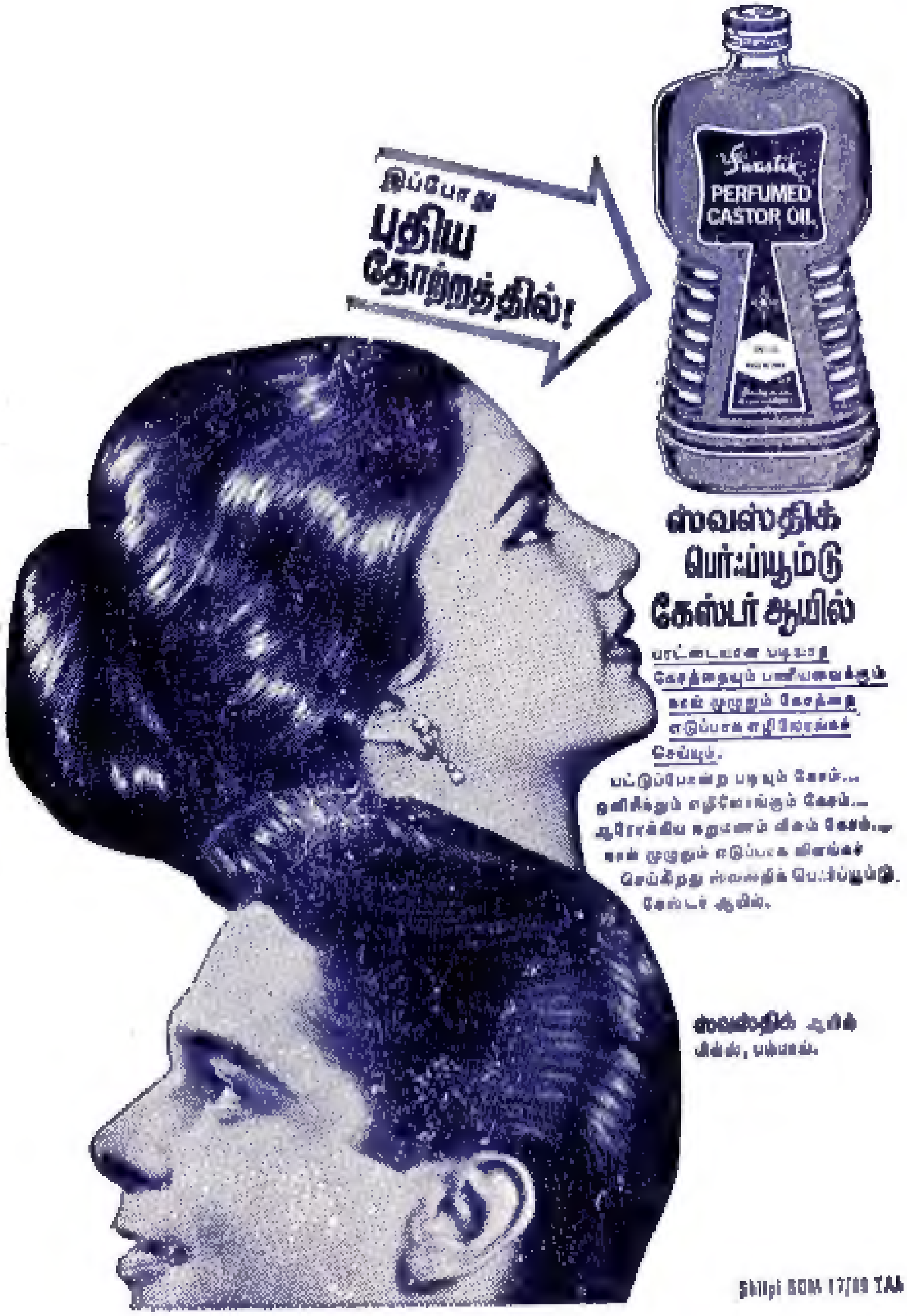
இப்போது
புதிய
தோற்றத்தில்!
PERFUMED
CASTOR OIL
ஸ்வஸ்திக்
பெர்ஃப்யூம்டு
கேஸ்டர் ஆயில்

Registered No. M. 4592
Registered as a Newspaper in Ceylon

வண்ணமிகு பெட்டகத்தில் மணமிகு பொட்டலங்கள்

இதோ கிடைக்கின்றன!

ஒவ்வொரு பெட்டகத்திலும்
600 சிறிய பொட்டலங்கள் அடக்கம்.
திருமணம் மற்றும் எல்லா வைபவங்-
களுக்கும் ஏற்றது !

தயாரிப்பாளர்கள் :
M/s. M. K. கிருஷ்ண செட்டி
தபால்பெட்டி எண்: 1506, கொழும்பு-11